

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 129
15 Tîrmeh 1991
Buha 2.50 DM
Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

ARGK'nin hedefi kentler

ON GÜNDE 11 KENT MERKEZİNE BASKIN

● **Mûş'un Milazgir ilçesine baskın: 3 asker öldürüldü, 2'si ağır çok sayıda asker de yaralandı**

● Aynı gece ve saatlerde dört ayrı il ve ilçe merkezine düzenlenen baskınlar ARGK'nin güç ve etkinliğinin somut kanıtıdır

● **ARGK'nin Girgê Amo(Silopi) baskınında ilçe merkezinin 2 km. yakınındaki emperyalist kampta panik yaşandı. Birlikler alarma geçirilerek sabaha kadar elde silah bekledi**

● Hezex(İdil) merkezine iki haftada 2 baskın düzenlendi. Aynı dönemde çeşitli saldırı ve pusu eylemlerinde düşmana onlarca kayıp verdirildi

● **11-13 Temmuz tarihleri arasında Hêlal, Şemzînan, Wan, Pasûr ve Nisêbîn merkezlerine düzenlenen baskınlarda, sömürgecilere ait kurumlar tahrip edildi**

Yazıları 4-6. sayfalarda

ARGK birlikleri ile sömürgeci güçler arasında yoğun ve sürekli çarpışmalar

● Çewlik-Dara Hênê(Genç)'de şehit düşen 10 ARGK savaşçısının intikamı misliyle alınıyor: Sîwan'daki iki ayrı pusu eyleminde 20'nin üzerinde sömürgeci asker ve tim elemanı öldürüldü

● **Bazîd ve Serhedan'ın Golan(Göle) ilçesinde 4 asker ve 12 özel tim elemanı öldürüldü**

● Dêrsim Eyaleti yeni sürece güçlü hazırlıklar temelinde giriyor

● **Berwarî'deki çarpışmada 1 assubay, 3 er ve 1 korucubaşı; Şirnex-Dêrşevê karakolu baskınında 13 asker öldürüldü. Şemzînan'da ARGK gerillalarının baskınına uğradığını sanarak paniğe kapılan ve birbirleriyle çatışan sömürgeci birliklerden 2 asker öldü**

● Çel(Çukurca) yakınlarındaki Samedan Dağı'ndaki çarpışmada 1 binbaşı, 1 pilot üsteğmen, 1 asteğmen ve çok sayıda asker öldürüldü. Aynı çarpışmada bir düşman helikopteri de düşürüldü

● **Pazarcix ve Elbistan yöresinde ARGK birliklerinin çete odaklarına isabetli saldırıları sonucu çok sayıda hain çete öldürüldü**

● Şaklava'da KDP'nin komplo saldırısı sonucu 2 ARGK savaşçısı şehit düştü

ARGK'NİN ÇAĞRISIYLA AMED VE İLÇELERİNDE BİR GÜNLÜK YAS İLAN EDİLDİ

■ **Amed Eyalet Komitesi'nin çağrısıyla, Dara Hênê'de şehit düşen 10 ARGK savaşçısının anısına 1 günlük yas ilan edildi**

■ Yas günü Amed Merkezi, Bismil, Farqîn, Pasûr ve Êlih'de esnaf kepenk kapattı. Amed'de işçiler 1 saatlik işi bırakma eylemi yaptı

Yazıları 7-8. sayfalarda

ÖNCÜNÜN ÇAĞRISINA HALKIMIZ VE ORDUMUZ EN YÜKSEK DÜZEYDE KARŞILIK VERİYOR

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesini engellemek için çok yönlü ve kapsamlı planlar çerçevesinde yoğun saldırılar geliştirildiği bilinmektedir. Aynı şekilde bu saldırıları yönelten çevrelerin, daha açık bir ifade ile karşı-devrim cephesini teşkil eden güçlerin kimler olduğunu da halkımız oldukça yakından bilmekte ve tanımaktadır. Oldukça geniş bir yelpazeye yayılmış bulunan bu güçler dünyaya yeni bir düzen verme iddiasındaki emperyalistinden, dünyaya barbarlığı ve vahşetiyle ün salmış ve bu nitelikleri yüzyıllardır adlarının önünde veya ardında mutlaka kullanılagelen sömürgecisine ve insanlık tarihinde eşi menendi az bulunur işbirlikçisine kadar uzanmaktadır.

Bu gerici cephenin yoğun tehdidiyle karşı karşıya bulunan Kürdistan Devrimi bugün önemli bir süreçte, yaşamsal bir karar noktasında bulunmaktadır. Karşısındaki cephe hiç de küçümsenecek bir güç değildir. Dünyada "süper güç" ünvanına ulaşan ilk güçlerden biri olan Sovyetler Birliği'ni, başını çektiği Varşova Paktı'yla birlikte devre dışı bırakmayı başarıp dünyanın tek efendisi olma sevdasıyla Ortadoğu'nun dikenli yolundan geçerek ilerlemek isteyen ABD emperyalistlerinin bu ilerlemesini tökezleyen bir etken durumuna gelmesini Kürdistan Devrimi için bir "talihsizlik" olarak değerlendirenler vardır ve bunların sayılarının az olmadığı da bilinmektedir. Böyle bir konumda bulunmanın ve bunda ısrar etmenin "akılsızlık" ve belki de "maceracılık" olduğunu yüksek sesle ifade edenler kadar bunu akılından geçirenlerin sayısı da az değildir.

Karşı-devrim cephesinin görünüşteki gücü ve "azametine" ve bağımsızlıkçı direniş mücadelemize yöneltdiği saldırıların kapsamına bakıldığında, yukarıda belirtilen görüş sahipleri ilk bakışta haklı gibi görünebilir. Ancak devrim olgusunu iyi tanıyanlar ve devrimsel süreçlerin özelliklerini yakından bilenler, Kürdistan Devrimi'nin "talihsizliği" gibi görünen durumun bizim için aslında bir talih olduğunu kolaylıkla farkedebilir, anlayabilirler.

Devamı 3. sayfada

Xîzan'da 6, Xizxêr'de 8, Bêrecûk'te 2 ve Bazîd'de 1 ARGK savaşçısı sömürgeci ordu birlikleriyle girilen çarpışmalarda; Güney Kürdistan'da 2 ARGK savaşçısı KDP'nin bir komplo saldırısı sonucu şehit düştü

Yazıları 9-11. sayfalarda

Kontr-Gerilla iş başında

Yazısı 12. sayfada

İÇİNDEKİLER

Son politik gelişmeler ve ekonomik kaynakları üzerine

Son gelişmelere genel bakış

Genel olarak dünyamızın içinde bulunduğu ekonomik durum ve özel olarak da ulusal kurtuluş hareketlerinin alabildiğine çok yönlü gelişmelerine tanık olduğumuz son iki haftadaki gelişmeleri dikkatlice izlediğimizde, soğuk savaşın bittiği türünden iddiaların yalanlandığı gibi, geri kalmış halkların ve sömürgelerin ulusal mücadelelerinin de satın alınamadığını göreceğiz. Son 15 yıl süresince dünyadaki hemen bütün ulusal kurtuluş hareketlerine ve sosyalist hareketlere karşı uluslararası sermayenin çok büyük ağırlık verdiği **"ulusal ve sınıfsal mücadeleleri satın almak, onlara karşı savaşmaktan daha ucuz ve geçerlidir"** taktiğinin, çoğu Doğu Avrupa ülkeleri ile Sovyetler Birliği'nde olumlu sonuçlar vermesine rağmen, sömürgeciliğe karşı olan ulusal mücadeleleri yok edemediğine tanık oluyoruz. Konu ile ilgili Kuzey Amerika basınında çıkan bazı haberleri özetlemek yararlı olacaktır.

Dünya Bankası'nın taktik değiştirdiğini açıkladığı geçtiğimiz haftada, üçüncü dünya ülkelerinin hükümetleriyle serbest pazarlar düşüncesinden vazgeçerek **"dost pazarlar"** adı altında yeni bir taktiğin geliştirilmesine karar verildiği bildiriliyor. 7 Temmuz'da açıklanan Dünya Bankası'nın yıllık raporunda, geri kalmış ülkelere yapılan para yardımlarının doğru bir taktik olmadığı ileri sürülürken, 1989 yı-

Devamı 14. sayfada

Avrupa'da yurtsever etkinlikler

14 Temmuz Ulusal Onur Günü'nde ilk kez binlerce katılımlı açlık grevi

12 Eylül'ün karanlığında ulusal varlığımıza dayatılan imhaya karşı Amed zindanlarında başlatılan ve **M Hayri DURMUŞ, Kemal PİR, Akif YILMAZ** ve **Ali ÇİÇEK** yoldaşların şehit düştüğü direniş eylemlerinin ilk günü olan 14 Temmuz, PKK IV. Ulusal Kongresi'nde **"Ulusal Onur Günü"** olarak ilan edildi.

Bu günü anmak amacıyla Avrupa'nın yaklaşık 100 merkezinde toplam 10 bine yakın kişinin katıldığı kitlesel açlık grevleri yapıldı.

Yazısı 16. sayfada

Direniş kahramanlarımız

Kürdistan'ı alev alev saran 1991 Newroz ateşi ve...

Şeyhmus AÇIKGÖZ

Yıl 1971. Amed'in dayanılmaz kızgın güneşli Ağustos ayının 12'-nci gününde, daha sonra Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin kahraman şehitler ordusuna katılacak olan **Şeyhmus AÇIKGÖZ** yoldaş dünyaya geldi. Onyedi kardeşin altıncısı olarak... Ana-babası da dahil toplam ondokuz nüfuslu aile, hiçbir mal varlığına sahip değil. Oldukça yoksul olan kalabalık ailenin tek çalışanı baba, büyük bir geçim sorunu ile karşı karşıya. Amed belediyesinde cadde-sokak temizliğinde düşük bir ücretle çalışması, geçim sorununu çözmek bir yana, hafifletemiyor bile.

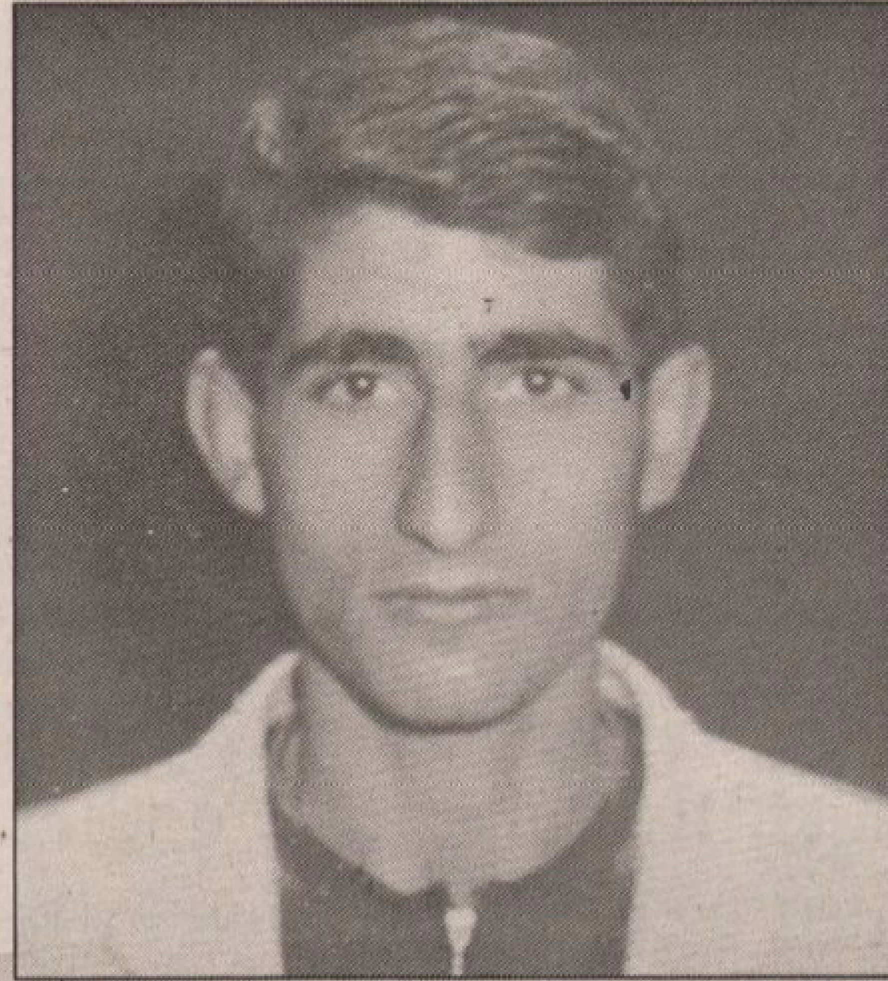
Şeyhmus yoldaş, henüz ilkokulu okumakta iken, babasının üstüne yıkılı olan geçim yükünü biraz da olsa hafifletmek amacıyla okulu terkeder. Tatlı, simit, sakız, sigara ve yaz aylarında soğuk su, dondurma gibi pratik yiyecek-içecek satışıyla sömürge Kürdistan'ın ağır çalışma koşullarında iş hayatına atılır. Bir süre sonra, gerçek kurtuluşun garantisi PKK önderlikli bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi saflarına katılıncaya kadar kaportacılık atölyesinde yaşam savaşı verecekti. **Şeyhmus** yoldaşın tüm uğraşlarına rağmen ailenin geçim sorunu hafiflenemiyor. 12 Eylül 1980'de faşist-sömürgeci cuntanın işbaşına gelmesi, **Şeyhmus** yoldaş için sadece baskı ve terörün alabildiğine tırmanması demek değil, aynı zamanda geçim derdinin daha da çekilmez hale gelecek kadar ağırlaşması demektir de. Çünkü faşist-askeri darbenin yönetime gelmesi ardından 2 ağabeyi Kawa davasından tutuklanıp hapsedilir. Böylece kalabalık ailenin çalışanları daha da aza inecek ve **Şeyhmus** yoldaş ağabeylerinin aile fertlerine de bakmak zorunda kalacaktı.

Şeyhmus yoldaşın çok ağır geçim sorununun yanısıra, aile fertlerinin ve akrabalarının örgütlerle ilgili olmaları, O'nun zorlu yaşamına baskı, işkence, gözaltı vb. terör uygulamalarını da ekleyecekti. Yaşının küçük olmasına rağmen defalarca babası ve amcasıyla birlikte gözaltına alınarak işkenceden geçilir. Amcasının oğlu hakkında "vur emri" verildiğinden, aile ve akraba çevresinin tümü üzerinde gözaltı, yakın takibat, işkence vb. baskı uygulamaları eksik olmaz. **Şeyhmus** yoldaş da, bugün Kürdistan'da büyük bir kuşağı oluşturan ve nice görülmedik baskı ve zulüm türlerinin küçük yaştaki şahitlerinden biri olacaktı. Bu, O'nun daha sonra düşmana karşı asil bir kıvama varacak olan kininin daha da yoğunlaşmasında rol oynayacaktı.

Evet, **Şeyhmus** yoldaş, 12 Eylül cuntasının faşist terörünün tüm pervasızlığıyla kol gezdiği karanlık dönemin genç kuşağından. Kürt insanının, Türk sömürgeciliğinin envai türlü vahşetine nasıl uğradığını her gün yaşayarak gören bir nesli... Kürdistan'ı bir kez daha dört bir yandan kuşatmaya alan faşist 12 Eylül cuntasının estirdiği cinayet ve terör fırtınası, **Şeyhmusların** TC sömürgeciliğine karşı gelişen kin ve nefret duygularını susturamayacak, tersine mücadele azimlerinin daha da bilenmesine, tayfunlaşmasına neden olup onları, bu zulüm ve vahşetin büyüttüğü bugünün birer intikam ve zafer eylemcileri, Halk Kurtuluş Ordumuzun yılmaz neferleri haline getirecekti.

Yıl 1984. Sımsıcak Ağustos'un 15'i. Partimiz, halkımıza karşı amansız baskı uygulamalarını tırmandırdıkça tırmandıran faşist Türk devletine yönelik yeni dönem silahlı mücadelesiyle Kürdistan'da yeni şafaklar açıyor ve üstüne ölü toprağı serpilen halkımızın yüreğine yeniden sökülmemecesine umut tohumları ekiyor. O dönemden bu döneme kadar Kürdistan'da geçen günler, bu umut tohumunun yeşererek kök saldığına ve halkımızı tümden etkisi altına aldığına tanıklık edecekti. Ve gün gelecekti ki, o günlerin küçük **Şeyhmusları**, büyüyen ve Kürdistan'ın her tarafında Türk ordusuna darbe üstüne darbe vuran ARGK saflarında gerilla olmak için sabırsızlanacaklardı.

Şeyhmus yoldaş, henüz 15-16 yaşlarındayken ulusal kurtuluş mücadelemizin saflarına aktif katılımı sağlar. O, bir ERNK çalışanı olarak, büyük bir azimle halkının öz kurtuluş savaşımına katkı sunmaya başlar. Aile ve akraba çevresinin Türk devletine karşı muhalif olmaları, ailesinin yurtsever duyguların ağırlıkta yaşandığı bir yapıda olması ve kendisinin de bizzat sömürgeciliğin ağır baskı koşulları altında yaşaması, fazla zaman geçirmeden ARGK saflarında savaşması gerektiği bilincine vardırır.

Em bûn dê û bavê şehîdan
Ne tenê çavên me rohnî bin
Bila çavên partî û milletê me rohnî bin...
Em çi caran şînê nagirin
Ji ber ku îro daweta Şêxmûsê me ye
Serê me bilind e
Ev sê roj in tilîliyên me ne
Bila kêfa dijminan neyê
Dê netewê me kêf û dîlanê bikê!

Dê û bavê şehîd Şêxmûs

Şeyhmus yoldaşı. 1989 yılında dört aya yakın bir süre kendi bölgesinde ulusal kurtuluşçu faaliyetleri yürütür. Ancak yine bu yılda yakalanarak 6 aylık hapis cezasına çarptırılır. Cezaevinden serbest bırakıldıktan sonra, 1990'ın bahar ayında Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan-ARGK saflarına katılarak, Kürdistan'ın en özgür yaşamına sahip gerilla olur.

Onbinlerin yaktığı ve ateşinin Kürdistan'ı sardığı 1991 Newroz serîhildanları sömürgeci egemenliğe büyük korku saldığında ve ulusal kurtuluş mücadelemize ise büyük mevziler kazandırdığında, **Şeyhmus** yoldaş özgürlük kavgasında çoktan yerini almış, Kürdistan dağlarının cesur pılınglarına karışmış ve onlarla kır ve şehirlerde eylemden eyleme koşuyordu.

Her tarafı alev alev saran 1991 Newroz ateşiyle, Kürdistan'ın bağımsızlık yolundaki yürüyüşü daha bir hız kazandı. Çünkü artık Newroz'u omuza ve içiçe kutlaması en belirgin şekilde gelenekselleşiyordu. **Mazlum DOĞAN**'ların, **Zekiye ALKAN**'ların ifade ettikleri gibi Newroz ateşi bundan böyle çalı-çırpıyla alevlendirilmeyecekti. ***"Bijî Kurdistan"***, ***"Bijî PKK"***, ***"Bijî Serok APO"*** sloganlarının sokaklarda yankılandığı, her türlü karanlık engeli aşmada yol gösteren isyan ateşinin yakıldığı ve ***"An Kurdistan an neman"***şiarıyla özgürlüğün yaşandığı Newroz kutlamaları yeni bir gelenek kazanacaktı.

İşte Kürdistan, 1991'in Mart ayında, karların erimesiyle coşkun akan berrak sular, çimlenen topraklar ve filizlenen kesk û sor û zerli çiçeklerle süslenmiş olarak yeni bir Newroz'un dayanılmaz büyük özlemiyle kaynıyordu. Kadın, erkek, çocuk, ihtiyar, genç ve gerillalarıyla ulusal bayrama, bağımsızlık ve özgürlüğün halk serîhildanına hazırlanıyordu.

Bu dayanılmaz özlemi büyük bir coşku içinde **Şeyhmus AÇIKGÖZ** yoldaş da, diğer yoldaşlarıyla birlikte yaşıyordu. Kürdistan'daki her yeni Newroz kutlamasının bir öncekini kat kat geride bırakması için yoğun hazırlıkla **Şeyhmus** yoldaşın da içinde bulunduğu bir gerilla grubu Farqîn(Silvan)'e bağlı Dezwan(Şêx Henze) köyüne doğru yola koyulur. Gerilla birliği köye vardıktan bir süre sonra gerillaların köy halkını Newroz kutlamalarına hazırladığı yolunda düşman ihbar alır. Bunun üzerine sömürgeci çapul sürüleri kısa sürede Dezwan köyünü kuşatmaya alırlar. ARGK gerillalarının felsefesinde teslimiyet yer almadığı ve direnişten başka bir yaşam seçeneğinin tanınmadığı bir kez daha gözler önüne serilecekti.

Derken, ARGK gerilla birliği ile sayıca çok kalabalık olan sömürgeci Türk ordu güçleri arasında çatışma meydana gelir. Çatışma kıyasıya ve 36 saat sürer. Kahramanca direnen gerilla birliğinden **Şeyhmus AÇIKGÖZ(Mazlum), Nesim TOPRAK(Azad), Sait PAMUK(Rizgar), Abdurrahman KIZGIN(Selim)** ve **Erhan ... (Nadir)** adındaki gerillalar ölümsüz şehitler kervanına katılırken, düşmana çok sayıda kayıp ve yaralı verdirilir.

Şeyhmus yoldaş, diğer gerilla arkadaşlarıyla 1991, 21 Mart Newroz'una iki gün kala, 19 Mart günü çağdaş Kürdistan tarihine Newroz-serîhildan şehitleri olarak geçtiler. Onlar sadece fiziki olarak aramızdan ayrıldılar. Halkımız, diğer tüm şehitlerimiz gibi, **Şeyhmus** yoldaşı da kalbine gömdü. 1991 Newroz serîhildanında görüldüğü gibi halkımız, kalbine gömdüğü gerillaların yüreğiyle sömürgeci düşmanı Kürdistan topraklarında istemediğini haykırdı.

Evet şehitlerimizin direniş ve isyan bayrağının yerde kalmayacağı her dönemden daha belirgin şekilde ispatlanmıştır. Partimiz, şehitlerinin anısına bağlılığın gereği olarak bağımsızlığa doğru seyreden özgürlük yürüyüşünü hızandırıyor. Ve halkımız ise, sömürgeci Türk faşizminin tüm kalıntılarını Kürdistan'dan temizlemek için dayanılmaz bir sabırsızlığı yaşıyor. Şehitlerine sahip çıkarak, onların cenaze törenlerini sömürgeciliği kahreden gösterilere dönüştürüyor. Analar artık ağlamayı unuttu. **Şeyhmus** yoldaşın annesinin, başsağlığı dilemeye gelenlerin üzüntülerini gidermeye çalışarak halay çekmesi gibi, babasının ise **"Ne mutlu bana ki, ben de şehit babası oldum"** dediği gibi... Ve Diyarbakır'da yüzbinin üstünde kitlenin **Vedat AYDIN**'a sahip çıktığı gibi...

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine kan ve can veren şehitlerimizden **Şeyhmus AÇIKGÖZ** yoldaş unutulmayacaktır.

Berxwedan
Rojnameya Kurdî û Tirkî
Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 16 12
4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÛÇEYAN
(HABER MERKEZİ)
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln

Avustralya 3.00 $ / Avusturya 18.00 s.
Belçika 60.00 bfr. / Danimarka 8.00 dkr.
Fransa 6.00 ff. / Hollanda 3.00 hfl.
İngiltere 0.80 £. / İsveç 6.00 skr.
İsviçre 2.50 sfr. / Norveç 10.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 30.- DM	6 ay 35.- DM
12 ay 60.- DM	12 ay 70.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

ÖNCÜNÜN ÇAĞRISINA HALKIMIZ VE ORDUMUZ EN YÜKSEK DÜZEYDE KARŞILIK VERİYOR

Baştarafı 1. sayfada

Mücadeleye yönelik tehditler kapsamlıdır. Ve bir karar aşamasında bulunduğumuz belirtilirken, bu kapsamlı tehditlere karşı nasıl bir tavır alınacağı sorusuna verilecek yanıtın ne olduğu, ne olması gerektiği hususu kastediliyor. Yani bu tehditlere boyun eğmek, tehdit sahiplerinin arzu ettikleri konuma gelmek mi, yoksa bunlara karşı devrimci onurun bayraktarlığını yapıp direnmek mi gerekir?

Böylesi yaşamsal karar aşamalarında, öğretici dersler çıkarmak üzere dönüp bakılacak insanlığın gelişim tarihi, devrimler ve devrimci mücadeleler tarihi vardır kuşkusuz. Ama bizim açımızdan, bunlardan da önce dönüp bakacağımız, örnek alacağımız kendi mücadele tarihimiz ve deneyimlerimiz vardır. Böyle bir karar aşamasıyla ilk kez karşılaşıyor değil mücadelemiz. Mücadele tarihimizi irdelerken Başkan APO, 1978'lerde **Haki KARER** yoldaşın katledildiği sürecin de bu tarz bir karar ve dönüm noktası olduğunu vurgulamaktadır. Denilebilir ki, o günkü tehditler bugünküler kadar büyük ve uluslararası boyutlarda değildi. Ancak unutulmamalıdır ki, o günkü askeri kitlesel, maddi ve benzeri olanaklarımız da bugün gelmiş bulunduğumuz düzey ve kazandığımız mevziler yanında bir hiçti. Ve o günün zor koşullarında karar direnişte kılındı. O günden bugüne mücadelemizin gelmiş bulunduğu düzey, koşullar ne denli zor olursa olsun direniş kararının doğru ve geçerli karar olduğunu somut olarak kanıtlamıştır. Dolayısıyla devrimi geliştirmenin ve zafere götürmenin yolu, saldırı ve tehditler ne denli büyük olursa olsun buna karşı direniş yolunu seçmekten geçmektedir.

Bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin öncüsü PKK, karşı-devrim cephesinin yoğun saldırılarına verilecek karşılığın daha büyük bir direniş olacağını 9 Temmuz 1991 tarihli ve "**MK**" imzalı bir bildiriyle dost ve düşmana ilan etmiştir:

"Emperyalizm, sömürgecilik ve yerli işbirlikçilerden oluşan karşı-devrim cephesinin mücadelemizi böylesine her yandan kuşatmaya almaları ve çok yönlü ve genel bir saldırıya geçmelerinin altında yatan amaç bellidir. Partimiz öncülüğünde gelişen bağımsızlıkçı direniş hareketini, bu tarzda her alanda darbe vurmak suretiyle tasfiye ve imha etmek, bu olmazsa da uzlaşmaya ve emperyalist 'çözümlere' razı olmaya zorlamak amaçlanmaktadır.

Yaklaşık 15 yıllık mücadele tarihinde Partimiz PKK'nin yarattığı tüm gelişmelerin temelinde, doğuşundan günümüze kadar, düşmanın bu tür dayatmalarına her zaman devrimci kararlılık ve cesaretle karşılık vermesi gerçeği yatmaktadır. Karşı-devrim cephesinin bu son dayatmalarına da Partimiz, ordumuz ve halkımızın cevabı hiç kuşkusuz PKK'nin ve Kürdistan halkının şanına yaraşır tarzda kesin ve keskin olacaktır. Düşmanın yönelttiği bu çok yönlü ve kapsamlı saldırı ve tehditlere Partimiz ve halkımız tarafından verilecek yegane ve en doğru yanıt, çok yönlü ve kapsamlı bir genel direniş hamlesi başlatmaktır. Halk savaşının basitten karmaşığa bütün yöntemlerinin ustaca kullanılacağı bir devrimci hamle, karşı-devrim cephesinin tüm saldırı ve imha planlarını mutlaka boşa çıkaracak ve alt edecektir.

Bunun için kitlesel planda sömürgeci devlet terörünü grev, gösteri, yürüyüş, kepenk ve kontak kapama eylemleri, açlık grevleri, iş yavaşlatma ve durdurma eylemleri, büyük cenaze törenleri ve benzeri çok çeşitli biçimlerde protesto etmek; faşist Türk sömürgecilerinin her terör uygulamasını serîhildanlarla karşılamak ve içerisinde bulunduğumuz tarihi süreçte kitlesel devrevi serîhildanları sürekli̇leştirmek ve tırmandırmak esastır.

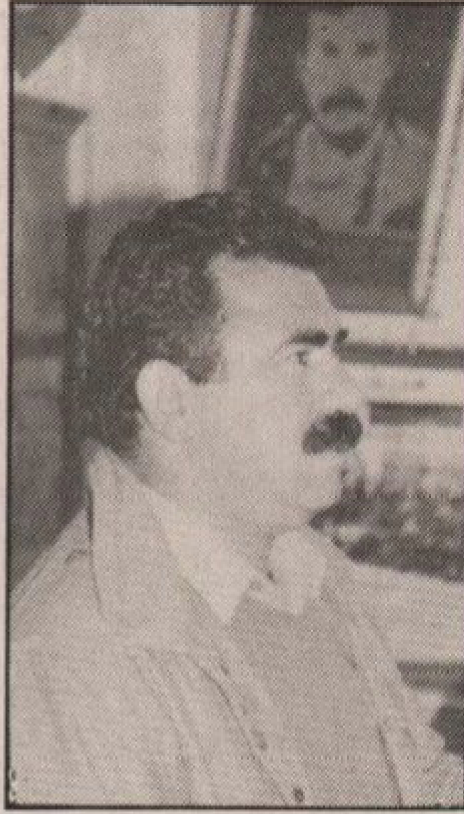
Halkımızın bu tarzda bir kitlesel ayağa kalkışına ve serîhildanlara Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK'nin de mutlaka gerekli yanıtı vereceği kesindir."

Kürdistan'da yaşanan son gelişmeler, halkımızın ve halk kurtuluş ordumuzun, öncünün bu çağrısına en yüksek düzeyde karşılık verdiğini çok çarpıcı bir somutluk ve netlikle ortaya koymaktadır.

Yurtsever Kürdistan devrimcisi **Vedat Aydın** için yapılan cenaze töreninin büyük bir kitlesel ayağa kalkış gösterisine dönüşmesi ve bunun sonucunda yaratılan Amed serîhildanı, birçok yalan-yanlış yargıyı yerlebir edip gerçekleri her yönüyle su yüzüne çıkarmıştır. Olay sadece Amed'de 100 bini aşkın kitlenin görkemli ayağa kalkışıyla sınırlı değildir. Buna bağlı olarak Kürdistan'ın 25 kadar il ve ilçe merkezinde yaşanan kepenk kapamalar, çeşitli gösteriler ve Cizîra Botan, Nisêbîn, Hezex(İdil)'de olduğu gibi onbinlerce köylünün ilçe merkezlerine yürüyüşü muazzam bir kitlesel gelişme ve atılımın somut ifadesidir. Bu, öncü gibi, aynı zamanda halk olarak da dayatılan düşmanca baskılara verilebilecek en doğru karşılığın boyun eğme ve teslimiyet değil direniş ve daha büyük direniş olduğunu benimsediğimizin açık göstergesidir.

Amed kitlesel ayağa kalkışı ve buna bağlı olarak gelişen direnişlerde, halkımız tutumunu çok net olarak ortaya komuştur. Yüzbinlerce kişinin bir ağızdan haykırdığı **"Bijî PKK", "Bijî Serok APO", "An Kurdistan an neman"** ve **"Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur"** gibi sloganlar, Kürdistan halkının istemini bütün açıklığıyla gözler önüne sermiştir.

Amed serîhildanı çok önemli bir gerçekliği, ulusal bağımsızlık mücadelemizin öncüsü PKK'nin belirgin bir özelliğini de ortaya koyması bakımından önemli ve anlamlıdır. Öncünün, kapsamlı düşman saldırılarına nasıl yanıt vereceğini ilan ettiği bildirinin altındaki tarih, Amed serîhildanından sadece bir gün öncesinin tarihidir. Bu durum, PKK'nin söylediği sözlerin ayakları yere basmayanların boş sözleriyle karıştırılmaması gerektiğini, öyle sa-

nanların korkunç yanılgılara düşeceklerini, öte yandan da öncünün kitlelerle ve bir bütün olarak Kürdistan halkıyla nasıl bütünleştiğini ve halkın nabzını nasıl elinde tuttuğunu son derece net biçimde gözler önüne sermektedir.

Yeni ve daha güçlü bir direniş hamlesiyle girmekte olduğumuz sürece Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK'nin verdiği karşılık da, en az halkın verdiği karşılık kadar görkemlidir. Ayrıntıları bu sayımızdaki haber sayfalarında görülebilen son serîhildan sürecindeki yoğun kent baskınları ve çok sınırlı olarak yansıtabildiğimiz savaş haberleri, ordumuzun da büyük bir şahlanışla yeni atılım sürecine girdiğini kanıtlamaktadır.

Ve bütün bu gelişmelerin dışa yansıması da hiç kuşkusuz bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin lehine ve geniş kapsamlıdır. Sömürgeci-faşist TC'nin yıllar yılı binbir türlü olanağını seferber ederek uluslararası alanda mücadelemiz aleyhine geliştirdiği anti-propaganda ve karalamaların etkisi hızla ortadan kalkmakta, TC'nin sahtekarlığı ve yalancılığı teşhir olmakta, dolayısıyla ilerici insanlığın sempati, dayanışma ve desteğinin koşulları daha da olgunlaşmaktadır.

Zaten insanlığın geleceğini bu denli pervasızca karartmaya yönelen emperyalizmle böylesine karşı karşıya gelmiş olması, yani kendi somutunda insanlık davasını temsil eder bir konumda bulunması nedeniyle yukarıda bu durumun Kürdistan Devrimi'nin talihsizliği değil talihi olduğu belirtildi. Devrimimizin bu özelliği belirginleştikçe TC'nin geliştirmeye çalıştığı sahte görüntüler daha büyük bir hızla yıkılmaya devam edecek ve faşist rejim uluslararası alanda da içerdekine benzer bir çıkmaza saplanmaktan kurtulamayacaktır.

Kısacası bağımsızlıkçı direniş mücadelemiz, karşı-devrim cephesinin geliştirdiği çok yönlü ve topyekûn saldırıları daha şimdiden boşa çıkararak güçlü bir hamle ile daha ileri mevzilere ve nihai zafere doğru emin adımlarla yürümektedir.

Buna karşılık sömürgeci-faşist TC'nin nasıl bir derin bunalım girdabında kıvrandığını, bu kemalist-faşist rejim üzerine en çok titreyen ve onun en has savunucusu olan Cumhuriyet gazetesinden ve Hasan Cemal'den dinleyelim:

"Aklı başında herkes görüyor: Türkiye çok zor bir dönemeçte.

Karamsar duygu ve düşüncelerin iyice yaygınlaşması için çok neden var. Tedirginlik verici gelişmelerin birbiri ardından su yüzüne vurduğu bir ortam sözkonusu. Toplumun değişik kesimleri ister istemez belli bir rahatsızlığı yaşıyor.

Yaz sıcağına karşın durum böyle. Tırmanışta olan gevşeme değil, gerilim.

Ne oluyoruz? Ne olacak?

Bu soruların çok yoğun olarak tartışıldığı bir döneme girildi.

Bu durum sadece şu günlerde Güneydoğu'da yaşananlardan kaynaklanmıyor. Türkiye'nin zor dönemecinde kuşkusuz bu olayın payı büyük.

Ama yalnız Kürt sorunu değil Türkiye'nin gündemini belirleyen. İnsan başını nereye çevirse sorunlar yumağıyla karşı karşıya kalıyor." (Cumhuriyet, 15 Temmuz 1991)

TC'nin içinde bulunduğu durumun tablosu, görüldüğü gibi oldukça net çiziliyor. Bunu ne yorumlamaya ve ne de buna yeni şeyler ilave etmeye gerek var. Ancak son günlerde yaşanan bazı olayların bu bunalımlı ruh halinden kaynaklanan bir çırpınış, yer yer çılgınlığa varan bir çırpınış olduğunu göstermekte yarar var.

TC'nin Amed'de uygulamaya çalıştığı planlı katliam girişimi, çılgınlığın hangi ölçülere vardırıldığını ortaya koyuyor. Faşist rejimin sahipleri ve temsilcileri halen sorunu katliam, vahşet ve devlet terörüyle çözeceği taşkafalılığından bir adım bile ileri gidemediğini, dolayısıyla çözümsüz olduğu kadar çağdışı olduğunu da bir kez daha kanıtlamıştır. Önümüzdeki süreçte mücadelemiz kitlesel nitelik kazandıkça ve kendine güvenin ürünü niteliğindeki politik çözüm önerileri geliştirdikçe, olağanüstü hal kararnameleri, devlet terörü ve yargısız infaz yasaları ile yönetimini sürdürmeye çalışan faşist rejimin terörist ve katliamcı karakteri daha net biçimde ortaya çıkacak ve dolayısıyla her alanda daha çok köşeye sıkışacaktır. Yani bu cephede de krizi daha da derinleşecektir.

CIA icadı kontr-gerilla yöntemlerine ağırlık vermek ve "ölüm mangaları" örgütleyip sahneye sürmek ise, çıkmaz ve çırpınışın bir başka somut göstergesi olmaktan öteye pek anlam taşımamaktadır. Bu tür yöntemlerin arkasında emperyalizm ve özellikle de ABD emperyalistleri ve istihbarat örgütlerinin bulunduğu açıktır. Hem bu denli kirli özel savaş yöntemlerinin sahibi, yaratıcısı ve uygulayıcısı olmak ve hem de hak, hukuk, demokrasi, barış gibi kavramların sözcülüğüne soyunmanın nasıl bir çelişkili durum olduğu bir yana; böyle yöntemlere başvuran rejimlerin nitelikleri ve ömürlerinin hangi safhasında olduğunu göstermesi açısından da öğreticidir. Kürdistan'da son birkaç haftada peşpeşe gelişen kontr-gerilla eylemleri ve işlenen cinayetler gözönüne getirildiğinde, yıkılışının eşiğindeki Latin Amerika'nın faşist diktatörlüklerini anımsatıyor. Kaldı ki, bu tür uygulamalar salt Kürdistan'la da sınırlı değildir. Benzer uygulamalar İstanbul'un orta yerinde de sergilenmektedir. Faşist Türk sömürgeciliğinin can çekişmekte olduğunun, Hasan Cemal'in deyimiyle "başını nereye çevirse sorunlar yumağıyla karşı karşıya kalan" bir rejimin iç savaş ve kriz ortamında çırpınışının bundan daha somut örneği bulunabilir mi?

Burada anılması gereken son bir örnek de, öteden beri çeşitli düzeylerde tartışılan ve Amed serîhildanının hemen sonrasında resmen kabul edildiği açıklanan, Kürdistan'a "Çekiç Güç" adıyla emperyalist askeri kuvvet konumlandırılması hususudur. TC, Silopi yakınlarına böyle bir emperyalist gücün yerleştirilmesini resmen onayladı ve bu güce asker vereceğini de açıkladı. Bu sayfalarda önceden de pek çok kere dile getirildi; bir kez daha vurgulamakta yarar var: Bu olay, kendi başına ayakta kalma yeteneğinde olmayan faşist rejimin, kendini efendilerinin kollarına terketmesi olayıdır. Ancak duruma ve son günlerde sömürgeci burjuvazinin çeşitli kanatları arasındaki tartışmalara bakılacak olursa, TC için durumun daha da güç olduğu anlaşılıyor. ANAP dışındaki hemen hemen tüm çevreler bu "Çekiç Güç" olayını büyük bir kaygı ile karşılıyor. Yani TC, kendisini kollarına emanet ettiği efendisine bile güvenemiyor. Bu güvensizlik ise rejimin çıkmazının derinliğini ortaya koyan bir başka somut örnek oluyor.

Bu konu açılmışken bir noktaya daha değinmekte yarar var. Çok değil daha bir önceki sayımızda dikkat çekmiştik. Kürdistan'da bugün geçerli olan otoritenin PKK ve ARGK'nin otoritesi olduğunu, ülkemizde askeri güç konumlandırmak isteyenlerin bu olguyu dikkate almak durumunda olduklarını, aksi halde pratikte her an karşı karşıya gelme durumları ve risklerinin doğabileceğini vurgulamıştık.

Geçtiğimiz günlerde ARGK gerillalarının Silopi ilçesine düzenlediği baskın sırasında yaşananlar, Silopi yakınlarındaki emperyalist kampta görülen tedirginlik ve panik, durumun ne denli ciddi olduğunu gözler önüne serdi. Anımsatmakta yarar görüyoruz; Kürdistan'da yaşanan son kitlesel ayağa kalkışlar ve Amed serîhildanı da çok açık biçimde ortaya koymuştur ki, PKK ve ARGK ile karşı karşıya gelmek yediden yetmişe bir halkla, 30 milyonluk Kürdistan halkıyla karşı karşıya gelmek demektir. Her kim adına olursa olsun, bu gerçeği gözardı etmenin akıl karı olmadığını ve olmayacağını sanıyoruz.

Halkımız öncüsüne sonuna kadar güveniyor ve etrafında kenetlenmiştir. Bağımsız ve özgür yaşamaya kararlıdır. Bunun için her türlü fedakarlığı yapacağını, gerekirse kanını son damlasına kadar akıtmaktan çekinmeyeceğini ortaya koymuştur. Her türden düşmana anlayacağı dilden yanıt verme yeteneğinde olduğunu kanıtlamıştır. Başkan APO'nun gösterdiği direniş yolunda yürüyecek ve o büyük günle, zaferle kucaklaşacaktır.

ARGK'nin hedefi kentler

ON GÜNDE 11 KENT MERKEZİNE BASKIN DÜZENLENDİ

Ulusal kurtuluş mücadelemizin yeni bir atılım sürecine girmekte olduğu 1991 yaz döneminde savaşın yoğunluğu giderek kentlere doğru kayıyor. Şehir alanlarında kitlesel direniş hareketleri gün geçtikçe büyüyüp gelişiyor; yaygınlık kazanıyor. Her geçen gün daha büyük serîhildanlar yaşanıyor. Kitle hareketi artık salt bir veya küçük birkaç merkezle sınırlı kalmıyor. Son Amed serîhildanında da görüldüğü gibi çok daha geniş alanları, hatta neredeyse bütün Kürdistan'ı sarsacak boyutlara ulaşıyor.

Gerilla saldırıları da buna paralel olarak gelişme kaydediyor. Kırlarda sömürgeci otoriteyi önemli oranda gerileten ve zayıflatan Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK'nin de giderek daha çok kent merkezlerini hedef aldığına tanık olmaktayız. Bu durum, kentlerde de sömürgeci otoritenin hızla geriletildiği ve yerine ulusal kurtuluşçu otoritenin adım adım egemen kılındığı anlamına gelmektedir.

2 ile 12 Temmuz günleri arasında, on günü kapsayan sürede basılan il ve ilçe merkezleri sırasıyla şunlardır: Milazgir(Malazgirt), Hezex(İdil), Cizîra Botan(Cizre), Şirnex, Sêrt(Siirt), Girgê Amo(Silopi), Bêdlîs-Xîzan (Hizan), Wan, Şemzînan(Şemdinli), Nisêbîn(Nusaybin) ve Pasûr(Kulp).

Berxwedan muhabirleri bildiriyor

Milazgir baskınında 3 asker öldürüldü, 2'si ağır çok sayıda asker de yaralandı

Muş'a bağlı Milazgir (Malazgirt) ilçesine 2 Temmuz 1991 tarihinde ARGK gerillaları tarafından baskın düzenlendi. Baskın sırasında sömürgeci birliklerin karşılık vermeye çalışması üzerine çıkan çatışmada 3 düşman askeri öldürülürken, 2'si ağır olmak üzere çok sayıda asker de yaralandı.

Edinilen bilgilere göre, bölük düzeyindeki bir ARGK birliği, 2 Temmuz akşamı saat 22.00 sıralarında ilçe merkezine giriş-çıkışları keserek tam bir dene-

Yurtsever Kürdistan halkı

SİLAHLI MÜCADELEMİZİN 7. YILDÖNÜMÜNDE ULUSAL DİRENİŞ HAMLEMİZE TÜM GÜCÜMÜZLE KATILALIM!

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde canalıcı önemde gelişmelerin yaşandığı bir dönemden geçiyoruz. Kürdistan halkı ile sömürgecilik arasındaki hesaplaşma bir dönüm noktasına gelip dayanmıştır. Gelinen aşamada devrimci ve karşı-devrimci politikalar arasında kıyasıya bir savaş yaşanmaktadır. Sürece damgasını vurup etkinliğini sağlayacak politikalar gelecek dönemi de kendi lehine çevirme gücünde olacaktır. İşte bu nedenledir ki, karşı-devrim tüm çağdışı araç ve yöntemlerini harekete geçirip dizginsiz bir saldırıya geçmiş bulunmakta, buna karşılık devrim güçlerimiz de geliştirdikleri etkin mücadele ile sömürgeciliğin çürümüş varlığını ortadan kaldırmaya yönelmektedir.

Kürdistan devriminde giderek hız kazanan gelişmeler sömürgeci-faşist Türk devletinin çöküşünü derinleştirdikçe, sömürgecilerin zor güçleri de daha fazla devreye girmektedirler. Bugün Kürdistan zemininde tam bir devlet terörü hüküm sürmektedir. Sömürgeci ordu güçlerinin Kürdistan'ın dört bir yanını ablukaya almış olması yetmemekte; bir yandan uluslararası askeri güçler Kürdistan'a konumlandırılmaya çalışılırken, diğer yandan da kontr-gerilla yaşamın her alanında bir tehdit gücü olarak saldırı üstüne saldırı geliştirmektedir. Bugüne kadar Kürdistan halkına yönelik sayısız suçun faili olan özel timlerin terörü tüm hızıyla sürerken bir de "ölüm mangaları" piyasaya sürülmüştür. Özellikle şehir alanlarında mücadelemizin yükselmesinden paniğe kapılan sömürgeciler, "ölüm mangaları" eliyle çeşitli bombalama eylemleri gerçekleştirerek, cinayetler işleyerek, korku ve paniği egemen kılmaya ve böylece kitleleri devrimci mücadeleden uzaklaştırmaya çalışmaktadır. HEP Diyarbakır İl Başkanı **Vedat AYDIN** isimli devrimci yurtseverin katledilmesi, sömürgecilerin bu politikalarında nereye kadar gidebileceklerini ortaya koymuştur.

Sömürgeciler tüm bu uygulamaları çıkardıkları "Anti-Terör Yasası"na dayanarak geliştirmektedirler. Bu yasayla Türkiye ve Kürdistan halklarını her türlü örgütlenmeden alıkoyarak dizginsiz bir terörle sindirmeyi hedefleyen sömürgeciler, yasanın çıkarılışı üzerinden henüz fazla bir zaman geçmemişken şimdiden Kürdistan ve Türkiye'yi bir kan gölüne çevirmeye yönelmişlerdir. Sokaklarda sorgusuz-sualsiz insanlar kurşunlanmakta, gözaltı ve tutuklamalar yaygınlaştırılmakta, işkence alenen başvurulan ve savunulan sıradan bir uygulama haline getirilmiş bulunulmaktadır. Bütün bunlardan hedeflenen, devrimi durdurmak, kitleleri dize getirmektir.

Bütün bu sindirme politikalarına karşılık Kürdistan'da kitleler tarihimizin en büyük başkaldırısını yaşamaktadırlar. Kürdistan halkı her gün serîhildanlardan serîhildanlara koşmaktadır. Bir avuç ajan-işbirlikçi dışında tüm halkımız devrimin rotasına hızlı bir akışı yaşamaktadır. Her gün daha örgütlü ve daha atak bir halk hareketi doğmaktadır. Bugüne kadar gelişmelerin sınırlı olduğu yerler dahi gerilla eylemleri ve kitlesel eylemliliklerle çalkalanmaktadır. Halkımız tüm geleceğini ulusal kurtuluş mücadelesine bağladığını yaşamın her anında ortaya koymaktadır. Her şehit düşme olayı yeni bir serîhildan için vesile olmakta, halkımız şehit evlatlarına topluca sahip çıkmaktadır. Düşmana karşı fiili direniş yaşamın her alanında ortaya konulmakta, koruculara ambargo uygulamasında da görüldüğü gibi, ihanete yaşam hakkı tanınmamaktadır.

Halk eylemliliğimizin fitilini ateşleyen gerilla eylemlerimiz de Kürdistan'ın dört bir yanında çığ gibi gelişmektedir. Geçmişte mücadelemizin sınırlı gelişme kaydettiği birçok alan bugün yeni birer Botan olmaya doğru yol almaktadır. Gerilla geliştirdiği etkili eylemlerle düşmana kayıp üstüne kayıp verdirirken, inisiyatifi de ele geçirmiş bulunmakta, sömürgeci Türk ordusunu tam bir çıkmaza sürüklemektedir. Düşmanın gerilla savaşımızı tasfiye planları işlememekte, buna karşılık gerillanın her geçen gün daha da yaygınlaşıp boyutlanması gerçeği yaşanmaktadır.

İşte tüm bu gelişmelerin yaşandığı bir süreçte 14 Temmuz Ölüm Orucu direnişinin 9. ve 15 Ağustos devrimci atılımımızın 7. yıldönümlerini karşılıyoruz. Ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihinde belirleyici birer köşe taşı olan bu iki büyük olay bugün de yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor. 12 Eylül karanlığında partimize dayatılan imha ve ihanet politikasını parçalayıp direnişi muzaffer kılan 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu direnişçileri **M. Hayri DURMUŞ, Kemal PİR, Akif YILMAZ** ve **Ali ÇİÇEK** yoldaşların devrettiği direniş bayrağı, 15 Ağustos 1984'de Kürdistan gerillalarınca bir kez daha yükseltildi.

Halk olarak büyük bir ayağa kalkışı yaşadığımız bugün, **"Ulusal Onur Günü"** 14 Temmuz ve 15 Ağustos'un direniş ruhunu daha da güçlü temsil etmek ve bu ruhla, düşmanın devrimimize dayattığı komplo ve saldırıları boşa çıkararak onu iyice derinleşen bunalımı içinde boğmak amacıyla yeni bir atak başlatıyoruz. Partimiz PKK, Eylül ayına kadarki süreci ulusal direniş savaşında yeni bir atak süreci olarak ilan etmiş ve gerek ülkedeki, gerekse de yurtdışındaki tüm Kürdistanlıları hayatın her alanında düşmana karşı direnişi yükseltmeye çağırmıştır.

Yurtsever Kürdistanlılar!

Bir halk olarak gereğince karşılık verdiğimiz takdirde ulusal kurtuluş mücadelemizi zafere götürmede çok büyük yol katedebileceğimiz bir süreçten geçiyoruz. Halk kitlelerinin yaygınlaşan ve yükselen eylemliliği kesinlikle sömürgeciliği çöküşe götürmede belirleyici bir rol oynayabilecektir. ARGK'nin Kürdistan'da yükselttiği savaş halkımızın ayağa kalkışı için muazzam koşullar yaratmaktadır. Partimizin çağrılarına uyan Kürdistan halkı her gün yeni serîhildanlarla destanlar yaratmaya devam etmektedir. İçine girdiğimiz ulusal direnişi yükseltme sürecinde Kürdistan zemininde kitlesel eylemlilik daha da üst boyutlara çıkıp yaygınlaşacak, sömürgeciliği her gün her saat döverek planlarını işlemez kılacaktır.

Yurtdışında bulunan Kürdistanlı yurtseverler de bu sürece aynı şekilde yaygın ve güçlü bir eylemlilikle karşılık verme sorumluluğuyla yüzyüzedir. Sömürgecilerin Kürdistan'daki vahşi özel savaşını protesto etmek, Türkiye ve Kürdistan halkının ve devrimci öncülerinin başında Demoklesin kılıcı gibi sallanan "Anti-Terör Yasası"nı boşa çıkarmak, yurtseverlere karşı hergün yeni bir saldırı tezgahlayan özel tim ve kontr-gerillanın katliam ve suçlarına dur demek, devrimci-demokratik basın ile ilerici kitle örgütleri ve partilere yönelik saldırı ve tehditleri lanetlemek, Avrupa kamuoyunun dikkatini Türk sömürgeciliğinin vahşi ve halk düşmanı uygulamalarına çekerek onu harekete geçirmek için;

- Kitlesel ve dönüşümlü açlık grevi eylemleri yapalım!
- Yürüyüş, miting, gösteri ve festlerle sesimizi duyuralım!
- Sömürgeci Türk devletinin kurum ve kuruluşları önünde protesto gösterileri yaparak TC'nin barbar uygulamalarını lanetleyelim!
- Avrupa'nın çeşitli demokratik, ilerici, insan haklarından yana kurum ve kuruluşlarına ziyaretler gerçekleştirerek onları faşist Türk devletinin uygulamalarına karşı harekete geçirmeye çalışalım!
- Büyük-küçük her türlü olanağı değerlendirerek, bu eylemsellik etrafında ulusal birliğimizi, örgütlülüğümüzü ve dayanışmamızı pekiştirelim!

Türkiyeli devrimci-demokratlar!

Bugün Kürdistan'da sürdürülen imha savaşı yansımalarını Türkiye'de de bulmaktadır. "Anti-Terör Yasası" İstanbul gibi merkezlerde sokak ortasında kurşunlamalarla, cinayetlerle uygulamaya konulmuş bulunmaktadır. Kürdistan ve Türkiye halklarının kaderi hiçbir dönemde olmadığı kadar sımsıkı bir şekilde birbirine bağlanmıştır. Sadece faşist devletin uygulamalarında değil direnişlerin birbirini etkilemesinde de bu gerçek yaşanmaktadır. Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi Türkiye'deki devrimci-demokratik mücadeleye kan vermekte, Botan'ın direnişçi namlularına Türkiye işçi sınıfının yükselen sesi eşlik etmektedir.

Halklarımız arasındaki bu direnişçi dayanışmayı güçlendirmek ve kurtuluşu yakınlaştırmak için, tüm Türkiyeli devrimci, demokratik, ilerici örgüt ve kişileri geliştirilen yeni dönem direniş hamlesinde tüm güçleriyle yeralmaya çağırıyoruz. Avrupa zemininde de başlattığımız bu süreçte Türkiyeli devrimci-demokrat ve ilericilerle eylem birliği temelinde ortak düşmana karşı mücadeleyi ve halklarımızın kardeşçe dayanışmasını yükseltme amacını ve umudunu taşıyoruz.

Halklarımızın kardeşçe dayanışması sömürgeciliği ve faşizmi altederek aydınlık geleceği mutlaka yaratacaktır!

- Özel savaşa karşı devrimci direniş savaşını yükseltelim!
- "Anti-Terör Yasası"nı direnişimizle işlemez kılalım!
- "Ölüm mangaları"nın, kontr-gerillaların cinayetlerini lanetleyelim, düşmanı döktüğü kanda boğalım!
- Demokratik-devrimci basın, kitle örgütleri ve partiler üzerindeki baskı ve yasaklamaları protesto edelim, yasakları boşa çıkaralım!
- Sesimizi dünya kamuoyuna duyurarak, TC'nin yüzündeki sahte demokrasi maskesini alaşağı edelim!

— Yaşasın ulusal kurtuluş mücadelemiz!
— Bijîn PKK-ERNK-ARGK!
— Yaşasın Türkiye ve Kürdistan halklarının mücadeleci dayanışması!

11 Temmuz 1991

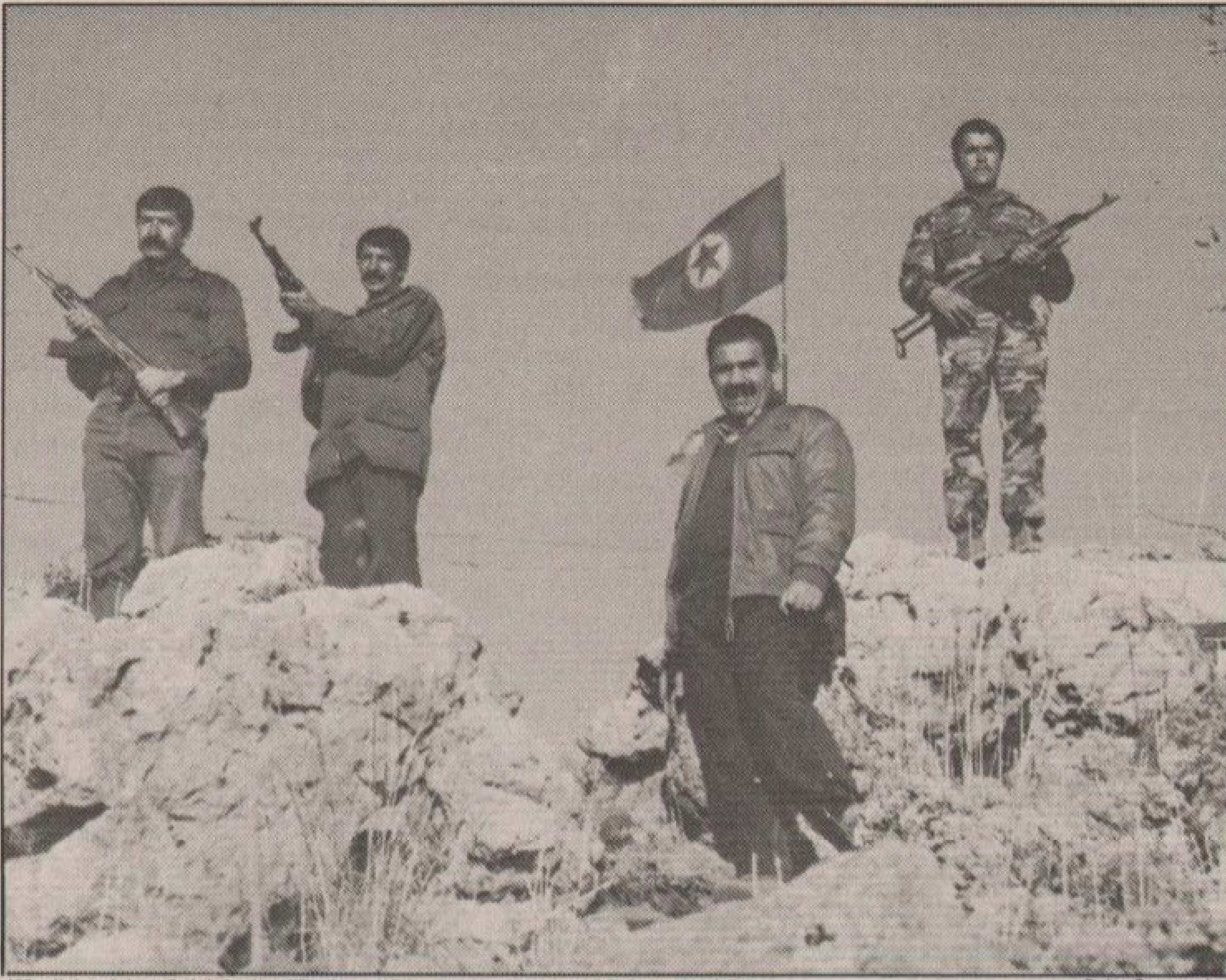
ERNK Avrupa Örgütü

tim sağladıktan sonra birkaç koldan ilçeye girdi. Bu sırada kentteki jandarma birliklerinin gerillalara karşılık vermeye çalışması üzerine çatışma çıktı. İlçe merkezinde yaklaşık bir saat devam eden çatışmada, sömürgeci birlikler gerillanın savaş gücü ve etkinliği karşısında fazla bir varlık gösteremedi. Düşman jandarma birliğine mensup askerlerden 3'ünün ölü, pek çoğunun da yaralı olarak safdışı kalması üzerine, etkinlikleri tüm den kırılmış oldu. Kalanlar da artık gerillaları durdurma yerine canlarını kurtarmanın yollarını aramaya koyuldu.

Gerilla birliklerimiz düşman askeri güçlerini böylece etkisizleştirdikten sonra, ilçe merkezindeki bazı sivil sömürgeci kurumlara da yönelerek bunlara önemli oranda zarar verdirdiler. Gerillalar olaydan sonra hiçbir kayıp vermeden üslerine geri çekilirken, sömürgecilerin de çok sayıdaki yaralılarını Muş Devlet Hastanesi'ne kaldırdıkları gözlendi.

Gerilla birliği ilçeyi terkettikten bir süre sonra ortaya çıkma cesareti gösteren sömürgeci kolluk kuvvetlerinin ilçe merkezinde halktan 100 kadar kişiyi gözaltına aldığı bildirilmektedir. Ayrıca olaydan sonraki birkaç gün içerisinde Milazgir'e bağlı köylerden de 50 civarında kişinin "gerillaya yardım ve yataklık ettiği" gerekçesiyle gözaltına alındığı belirtiliyor.

Ancak bu tür sömürgeci baskı uygulamalarının halk üzerinde hiç de etkili olmadığı, tersine halkın sömürgeciliğe duyduğu kin ve öfkeyi daha da arttırdığı, ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin bu başarılı saldırısının yöre halkı üzerinde son derece olumlu etkiler bıraktığı ve halktaki sevinci ve coşkuyu doruğa çıkardığı açıkça gözlenebilmektedir. Bunun sonucunda en apolitik çevrelerde bile gerillaya çok sıcak ve sempati ile bakıldığı, her türlü desteği sunmaya hazır bir konuma kısa sürede geldikleri açıkça görülebiliyor.

Kürdistan'da yüzbinlerin dilinden düşmeyen slogan: "Bijî Serok APO". Foto: Berxwedan

Aynı gecede dört ayrı merkeze düzenlenen baskınlar ARGK' nin güç ve etkinliğinin somut kanıtıdır

Yeni ve daha ileri bir atılım sürecine halk olarak daha büyük kitlesel ayağa kalkışlarla girerken, askeri alanda da Halk Kurtuluş Ordumuz her açıdan daha çok yetkinleşmiş ve yeni sürece yönelik önemli hazırlıklarını gerçekleştirmiş, dolayısıyla sürece her açıdan hazır ve gereğince karşılık verebilecek bir tarzda güçlenmiştir. 6 Temmuz günü Cizîra Botan, Şirnex, Sêrt ve Girgê Amo merkezlerine yönelik aşağı yukarı aynı saatlerde gerçekleştirilen saldırılar bunun somut bir kanıtıdır. Bunca geniş bir alanda bu tarzda bir harekat gerçekleştiren ARGK, organize gücünü ve savaş yeteneğini dosta da düşmana da en açık tarzda göstermektedir. Aynı zamanda yörede kendi otoritesini ne ölçüde egemen kıldığını da ispatlamaktadır. Yine 6 Temmuz akşamı dört merkeze birden gerçekleştirilen bu başarılı saldırılar, yörede konumlandırılmış bulunan ABD ve müttefiki diğer emperyalist güçlerin de, ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin kendi otoritesini egemen kılmada fazla etkili olamayacaklarını, bunu engelleyemeyeceklerini ortaya koymuştur.

Girgê Amo

Sömürgecilere en ağır darbenin vurulduğu merkez

6 Temmuz akşamı ARGK birliklerinin saldırısına uğrayan dört merkezden biri olan Girgê Amo(Silopi), aynı zamanda sömürgecilerin en ağır darbe yediği merkez oldu. İlçenin girişçıkışlarını denetim altına aldıktan sonra ilçe merkezindeki çeşitli sömürgeci kurumlara bir yandan saldırıya geçilirken, gerilla birliği içerisindeki propaganda birlikleri de cami hoperlöründen halka yönelik konuşmalar yaparak, saldırının amaçları hakkında halkı aydınlatmakta ve düşmana karşı nasıl bir tutum takınılması gerektiği yolunda çağrılar yapmaktaydı.

Gerillanın etkili saldırılarına hedef olan sömürgeci kurumlardan adliye lojmanları, polis lojmanları, polis karakolu ve ilçe jandarma bölük komutanlığı binalarında ağır hasar meydana geldi. Bu binalarda konumlanmış bulunan düşman güçlerine büyük zaiyat verdirildi. Özellikle ilçe jandarma bölük komutanlığı binasında düşman askerlerinin yattığı koğuşların yoğun biçimde gerilla roketlerine hedef olması sonucunda, binada bulunanlardan sağ kurtulanın olmadığı bildirilmektedir. Burada düşman askerlerinden en az 20'si öldürüldü ve kalanları da yaralı olarak safdışı bırakıldı.

Görgü tanıklarının ifadelerine göre, akşam saat 22.00 sıralarında gerçekleştirilen gerilla saldırısına karşı sömürgeci birlikler pek bir varlık gösteremediler. Sömürgeciler verdikleri ağır kayıpları gizlemek için büyük çaba sarfettiler. Ancak ilçe halkı gelişmeleri baştan sona yakından izledi ve yaşananlara tanık lık etti. TC yetkilileri çok sayıda ağır yaralıyı Amed ve diğer merkezlerdeki hastanelere taşımak için yakında bulunan müttefik üssünden helikopter yardımı istedi. Ancak emperyalistler helikopter vermek yerine yaralıları kendileri tedavi etmeyi önermiş ve bunu gerçekleştirmişlerdir. Olaydan sonraki gün bir grup gazeteciyle birlikte Girgê Amo'ya giden muhabirimiz, emperyalistlerin yanında tedavi edilmekte olan bir grup TC askerini bizzat gördüğünü bildirdi. Öte yandan olayı yakından izleyen yurtseverler, ambülans vb. araçlarla uzun süre ölü ve yaralı taşındığını belirtmektedir. Verdiği ağır kayıpları gizleme telaşındaki TC yetkilileri, gerilla saldırıları sonucunda ağır hasar gören binaları fotoğraflarla belgelemek isteyen gazetecilere de engel oldular. Saldırıda isabet alan sömürgecilere ait tüm resmi kurum binalarının oturulmaz duruma geldiği bildirilmektedir.

Paniğe kapılan emperyalist kampta alarm verildi

Girgê Amo merkezine yaklaşık 2 km mesafede "Çokuluslu Güç" adıyla yerleşmiş bulunan emperyalistlerin kampında, gerilla saldırılarının kendilerini de hedefleyeceği korkusuyla alarm verildi. Apaçi helikopterleri sabaha kadar sürekli uçuşlar yaparken, kampta da aynı gece karartma uygulandı. Tüm emperyalist askerler silah başında herhangi bir saldırıya karşı hazır vaziyette bekletildi. Sayıları 3 bin civarında olan emperyalist askerler, ARGK'nin silah seslerinin yankılandığı gece boyunca büyük bir korku ve tedirginlik içerisinde kıvrandı.

Ağırlıklı ABD'li olmak üzere Fransa, İngiltere ve BM'ye bağlı askerlerden oluşan birliklerin komutanı, 7 Temmuz günü yörede bulunan basın mensuplarına, korku ve telaşını şu sözlerle anlatıyordu: *"Bizler üç aydır Kuzey Irak'taydık. Orada herhangi bir olay meydana gelmedi. Sadece bir olay yaşadık. Üç haftadır buradayız, iki büyük saldırıya tanık olduk. Kuzey Irak'taki halk bizi çok seviyordu, ancak anladığımız kadarıyla burada durum farklı."*

Emperyalist birliklerin komutanının bu sözleri oldukça öğreticidir. Kürdistan halkı Güney'de de, Kuzey'de de aynı halk olduğuna göre, emperyalistlerin ayaklarına yüz sürenin ve Güneyli halkımızı da son derece onursuzca konumlara sürükleyerek "yes yes Bush" diye sokaklara dökenlerin oradaki işbirlikçi önderlik olduğu açıktır. Dolayısıyla emperyalistler Kuzey'de ayrı işbirlikçi tavır yerine bir halkın alması gereken onurlu tavrı görünce elbetteki bundan rahatsızlık duyacaklardır.

Öte yandan birçok çevre ARGK birlikleri ile sömürgeci güçler arasında Girgê Amo civarında meydana gelen çarpışmalara emperyalist güçlerin de Apaçi helikopterleriyle doğrudan katıldığını belirtmektedir. Bu tür iddiaları emperyalistler ve sömürgeciler yalanlasalar da, böyle bir durum bugün yaşanmamış olsa da, ARGK'nin otorite alanında konumlanan yabancı güç kim olursa olsun günün birinde ister istemez onunla karşı karşıya geleceğini bilmelidir.

Yörede bulunan yabancı basın mensuplarıyla birlikte bir süre olayları izleyen muhabirimiz, Silopi baskınının Amerika'nın CNN televizyonu tarafından kameraya alındığını, seyredildiğinde baskın eyleminin son derece başarılı ve muazzam bir olay olduğunun anlaşıldığını bildiriyor. Özellikle baskına katılan gerilla birlikleri içerisinde yer alan bayan savaşçıların zılgıt sesleri eşliğinde kahramanca saldırılarını seyredenlerde hayranlık ve sevgi uyandırdığı belirtiliyor.

Sömürgeciler yenilginin etkisini yalan haberler yayarak gidermeye çalışıyor

Gerçek dışı haberler yaymayı gelenek haline getirmiş bulunan TC yetkilileri, Girgê Amo'da aldıkları ağır yenilginin etkisini de yine düzmece haberler yayarak ve silahsız halk üzerinde katliamlar uygulayarak gidermeye çalışıyor. Kuşkusuz bu bir zavallılık örneğidir.

Girgê Amo baskınının ertesi günü yapılan açıklamada, baskın yapan gerilla gruplarının takip edilerek bunlardan 6 kişinin öldürüldüğü haberleri yayıldı. Ancak yörede incelemeler yapan ve olayı yerinde araştıran muhabirimiz bu haberin tamamen yalan olduğunu açığa çıkardı. Katledilen 6 kişinin daha önce gözaltına alınan yoksul köylüler olduğu, gerillalarla bahsedilen günde herhangi bir kaşılaşma veya çarpışma olmadığı anlaşıldı. Zaten çatışma olduğu söylenen Uyanık köyü, ilçe merkezine çok yakın ve düz bir alandadır. Baskını yapan grupların birinin oraya gitmiş olmasının mantıkla bağdaşır bir yanı yoktur. Ayrıca olayın geçtiği söylenen Xinis(Uyanık) köyüne günlerce giriş çıkışların yasaklanması ve basın mensupları da dahil hiçbir yabancının köye gitmesine izin verilmemesi, sömürgecilerin kendi yalanlarının açığa çıkmasını önlemek için başvurduğu bir girişim olduğu herkesçe bilinmektedir.

Cizîra Botan

TC güçleri büyük korku içinde

6 Temmuz akşamı aşağı yukarı aynı saatlerde baskına uğrayan bir merkez de Cizîra Botan oldu. Buradaki sömürgeci kurumlara yönelik saldırılar da saat 22.15 sıralarında başladı. ARGK gerillalarının roketatarlı ve otomatik silahlı saldırılarına hedef olan düşman kurumları arasında polis karakolu ile merkez jandarma komutanlığı binalarının isabet alarak önemli oranda hasara uğradıkları bildirilmektedir. Sözkonusu binalarda bulunan polis ve askerlerden ölen ve yaralananlar olduğu ancak sömürgecilerin bu konuda herhangi bir açıklama yapmadıkları belirtiliyor.

Cizîra Botan merkezindeki düşman kurumlara yönelik ARGK saldırılarının son dönemlerde yoğunlaşması ve kent merkezinin adeta bir savaş alanına dönmüş olması, TC güçlerinin yüreklerine büyük bir korku salmış ve morallerini sıfıra düşürmüştür. 6 Temmuz akşamı gerilla roketlerine hedef olan polis karakolundan canını kurtarabilen bir görevli, ertesi sabah olay yerine giden basın mensuplarına, canından bezmiş bir tavırla *"Buraları bırakıp gitsek de kurtulsak"* diye çaresizliğini ifade ediyordu. Bir polis görevlisinin ağzından çıkan bu sözleri aslında rejimin çaresizliğini ve Kürdistan'dan defolup gideceği günlerin yakın olduğunu göstermektedir.

Gerilla silahlarının sesine artık iyice aşina olmuş Cizîra Botan halkı ise, ARGK'yi her zaman yanında görmenin güven ve coşkusunu yaşıyor.

Sêrt

Gerillalar Jandarma Alay Komutanlığı'nı vurdu

Aynı gece ve aynı saatlerde gerilla baskınına uğrayan diğer bir yer de Sêrt il merkezi oldu. Yöredeki yurtsever kaynaklardan alınan bilgilere göre, Sêrt'in Bitim Mahallesi'nde bulunan jandarma alay komutanlığı gerillaların asıl hedefiydi. Bu hedefe yönelik roketli saldırı sonucunda önemli hasar meydana geldi. Jandarma komutanlığı binasından başka, yakınında bulunan sağlık müdürlüğü binasının da atılan ro-

ketlerden isabet aldığı bildirilmektedir. Ayrıca çevrede bulunan birçok askeri araç da isabet alarak imha oldu.

ARGK birliklerinin saldırısı karşısında büyük bir korku ve paniğe kapılan sömürgeciler, derhal zırhlı birliklerini seferber etti. Gerillalar karşısında başka türlü tutunamayacaklarını ve ağır kayıp vereceklerini bilen düşman birlikleri ancak zırhlara bürünerek ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin karşısına çıkabiliyor. Görgü tanıklarının bildirdiğine göre paniğe kapılan sömürgeci birlikler, çok sayıda aydınlatma ve işaret mermileri atarak ortalığı aydınlatıp korkusunu gidermeye çalıştılar.

Düşmanı kendi ininde vuran gerilla birlikleri herhangi bir kayıp vermeden geri çekildi.

Şırnex

Baskından sonra yasak kent ilan edildi

ARGK birlikleri tarafından aynı gecede baskın düzenlenen dördüncü merkez de Şirnex oldu. Bu merkeze yönelik gerilla baskını da saat 23.00 sıralarında meydana geldi. Kent merkezinin belli kesimlerini denetime geçiren ARGK birlikleri, cami hoparlörlerinden halka hitap eden konuşmalar yaptı. Bir yandan da sömürgeci hedeflere yönelik saldırılarda bulundu. Cumhuriyet Mahallesi'nde bulunan polis lojmanlarına yönelik roketli saldırı sonucunda düşmana ölü ve yaralı kayıp verdirildiği, ancak bu kayıpların gizli tutulduğu bildiriliyor. Öte yandan saldırıya uğrayan pek çok sömürgeci kurum arasında cezaevinin de bulunduğu ve cezaevi önünde nöbet bekleyen askerlerden de ölen ve yaralananlar bulunduğu söyleniyor.

Şirnex merkezine gerilla saldırısının gerçekleştiği gecenin ertesinde Şirnex'e giderek durumu yerinde incelemek isteyen basın mensupları, yerli ve yabancı olduklarına bakılmaksızın geri çevrildiler. Edinilen bilgilere göre Şirnex'e gitmek isteyen gazetecilerin yolu, Cizîra Botan çıkışındaki Qesrik Boğazı'nda sömürgeci birlikler tarafından kesiliyor. Gazeteciler bunun nedenini sorduklarında, kendilerine "İster yerli ister yabancı olsun bundan böyle her gazetecinin Şirnex'e gitmek için Bölge Valiliği'nden izin almaları gerektiği" yanıtı veriliyor. Sömürgecilerin bu davranışları, yerli ve yabancı basın mensupları ile halk arasında, gerilla baskınında ağır kayıp verdikleri ve bu kayıpları gizlemek için bu yola başvurdukları biçiminde yorumlandı.

6 Temmuz akşamı dört merkeze birden baskın düzenleyen ARGK birlikleri hiçbir olayda kayıp vermedi. Baskınlar planlandığı biçimde başarıyla gerçekleştirildi. Ancak sömürgeci-faşist TC acizliğinin bir göstergesi olarak, gerilla saldırılarından sonra her dört merkezde de kitleler arasında çok sayıda kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınan kişilerin yoğun işkenceler altında sorgulandıkları bildirilmektedir.

Bu baskın eyleminden üç gün sonra, yani 24 Haziran günü, operasyonlar yapan sömürgeci birlikler ARGK gerillaları tarafından Hezex'e bağlı Geliyê Kûr(Çukurdere) mıntıkasında pusuya düşürüldü. Pusuya düşen bir cemse içerisindeki tüm askerler, gerillaların otomatik silahlarla açtıkları çapraz ateş sonucu safdışı bırakıldı. Tek bir düşman askerinin bile kurtulmayı başaramadığı bu eylemde 1'i subay olmak üzere 10 asker öldürüldü. Araç tamamen imha edildi. Gerilla birliği kayıp vermeden üssüne çekildi. Olaydan sonra alana yeni güçler de sevkederek başlattığı operasyonlardan sömürgeciler hiçbir sonuç alamadılar.

Bazı yakın köyleriyle birlikte Hezex merkezinin ikinci kez basılması düşmanı şaşkına çevirdi

4 Temmuz günü ARGK birlikleri aynı anda Hezex merkezi ile ona bağlı Babek(Üçok) ve Barim(Yüksekköy) köylerine baskınlar düzenledi. Eylemin hedefi sömürgeci kurumlar ve köylerdeki korucu çete odaklarıydı.

Hezex merkezindeki bütün sömürgeci kurumlar, askeri binalar ve cezaevi otomatik silahlar ve roketlerle yaylım ateşine tutuldu. Sömürgeciler bu saldırılar karşısında büyük bir korku ve panik yaşarken, Babek köyünün çeteleri, köyün gerillalar tarafından basıldığını bildirerek imdat istediler. Bu durum düşmanı tam anlamıyla şaşkına çevirdi. Hezex merkezinde yer yer çarpışmalar sürerken bazı düşman güçleri Babek yoluna koyuldu.

İlçe merkezindeki çarpışmada düşman güçlerinden çok sayıda ölü ve yaralı olduğu bildiriliyor. Kayıpları gizli tutulduğu için kesin sayı öğrenilemedi, ancak görgü tanıkları çarpışmalarda cezaevi nöbetçilerinden bir askerin öldüğünü, bazı asker ve polislerin de Cizîra Botan'daki hastaneye kaldırıldığını bildiriyorlar.

Babek köyünde ise, babasının silahıyla gerillalara karşı koymak isteyen çetelerden birinin kızı çıkan çatışmada öldürüldü. Ayrıca iki korucu da ağır yaralandı. Aynı köyde korucubaşı olan ve öteden beri ihanetçiliğiyle tanınan Miradê Babekî adlı çetenin evi roketlenerek tamamen tahrip edildi. Çetenin kendisi ve aile bireyleri o anda evde bulunmadıklarından evde ölü ve yaralının olmadığı bildiriliyor.

Aynı sırada gerillalar tarafından baskın düzenlenen köylerden biri de Barim'di. Barim korucuları köylülerden gelen baskı ve tepkiler karşısında bu köyde daha fazla barınma olanağı bulamayarak bir süre önce Babek'e yerleştiklerinden, gerillalar herhangi bir saldırıda bulunmadılar. Köylülerle yaptıkları kısa bir toplantıda mücadele sorunları ve çetecilik konusunda onları bilgilendiren gerilla grubu, daha sonra diğer baskınlara katılmak üzere bu köyden ayrıldı.

Hezex merkeziyle bağlı iki köye yapılan bu baskınlardan başka sömürgecilere daha büyük sürprizler hazırlamaktaydı. Bu üç saldırı da daha büyük boyutlu bu saldırı için yedek güçlerle yapılan bir nevi taktik saldırılar niteliğindeydi. Esas amaç düşman güçlerini şaşırtmak, harekete geçirmek ve pusuya düşürerek daha büyük darbeler vurmaktı. Nitekim gerilla birlikleri ana kuvvetlerini üç ayrı stratejik noktada pusuya hazırlamıştı. Bu pusu noktalarından ikisi Hezex-Babek yolunda, biri ise Hezex-Barim yolu üzerindeydi.

Hezex merkezinde çarpışmalar durup gerillalar geri çekildikten sonra, Babek'e yardıma giden öncü bir panzer, Sarinç mıntıkasında gerilla pususuna düştü. Gerillanın roketlerine hedef olan panzerdeki mürettebattan 1'i öldü, 4'ü de ağır yaralandı. Ağır yaralanan askerlerden 2'sinin de daha sonra kaldırıldıkları hastanede kurtarılamadığı ve öldükleri bildirildi. Birinci pusu noktasında gerillalar geri çekildikten sonra düşman güçleri, Babek'e doğru yollarına daha kaygısız biçimde devam ederler. Ancak çok geçmeden ARGK birliklerinin daha büyük güçle pusu attığı ikinci noktada yeniden pusuya düşerler. İki cemse içinde seyreden düşman konvoyu gerillaların bombalı, roketli ve otomatik silahlı saldırısı sonucu tamamen imha edildi. Üstüste uğradığı baskın ve pusularda şaşkına dönen sömürgeci birlikler, gerillalarımıza hiçbir karşılık bile veremeden imha oldu, düşman askerlerinden hiç kurtulan olmadı. Başarılı pusu eyleminden sonra düşmanın elindeki silah ve malzemeden işe yarar ne kaldıysa tümüne el koyan gerillalar, araçların kalıntılarını da ateşe vererek hızla alandan uzaklaştı. Tüm bu baskın ve pusu eylemleri 4 saat gibi kısa bir süre içerisinde gerçekleşti. Ve usta taktiklerle düşmanı şaşkına çevirerek ağır kayıplar verdiren ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz hiçbir kayıp vermediler.

Gerillanın bu başarılı saldırılarını, usta askeri taktiklerini ve gücünü yakından izleyen halkımız, eylemlerden sonra coşkusunu dile getirerek, gerillalara olan hayranlığını ve bağlılığını ifade ederek başı dik tarzda günlerce konuştu.

ARGK usta taktiklerle düşmanı bunaltıyor. Foto: Berxwedan

ARGK karşısında çırpınan sömürgeciler terörle kitleleri sindirip gerillaya desteklerini kesmeye çalışıyor

Gerillaların gerçekleştirdiği bunca başarılı saldırıda kitlelerden aldığı destek ve gücün büyük rolü olduğunu çok iyi bilen sömürgeciler, ellerindeki üstün silah ve tekniğe rağmen askeri anlamda yenilgiden kurtulamıyor ve çareyi halk kitleleri üzerinde baskı ve terör uygulayarak gerillaya sundukları desteği kesmekte arıyor. Bu amaçla Hezex ve çevresinde de son günlerde yoğun operasyonlar düzenleniyor.

Son 15 gün içerisinde Deşta Darê(Sırtköy) ve Bafê(Sulak) köyleri ile Kowex mezrasında yapılan operasyonlarda, köylülere köy meydanlarında işkence edildi. Köylerde gerilleri bulamadıklarından hınçlarını yaşlılar ve kadınlardan aldılar. Kowex'te köy muhtarı da dahil pek çok yaşlı insan dayaktan geçirildiler. Deşta Darê'de ise TC'nin barbarlığını yakından tanıyan halk toplu olarak köyü terkedip dağlara çekildi. 1990 Hezex serîhildanları döneminde, bu köyden bazı yurtseverler işkence ile katledilmişti.

Öte yandan bu süreçte Hespist(Yarbaşı) köyünde 5, Hezex merkezinde de 7 yurtsever gözaltına alındı. Bunlardan Yusuf Vesek, Ali Danışman ve Uzman soyadlı bir öğrencinin 21 günden bu yana yoğun işkence altında oldukları bildirilmektedir.

Hezex ve çevresinde sömürgecilere büyük darbe vuruldu

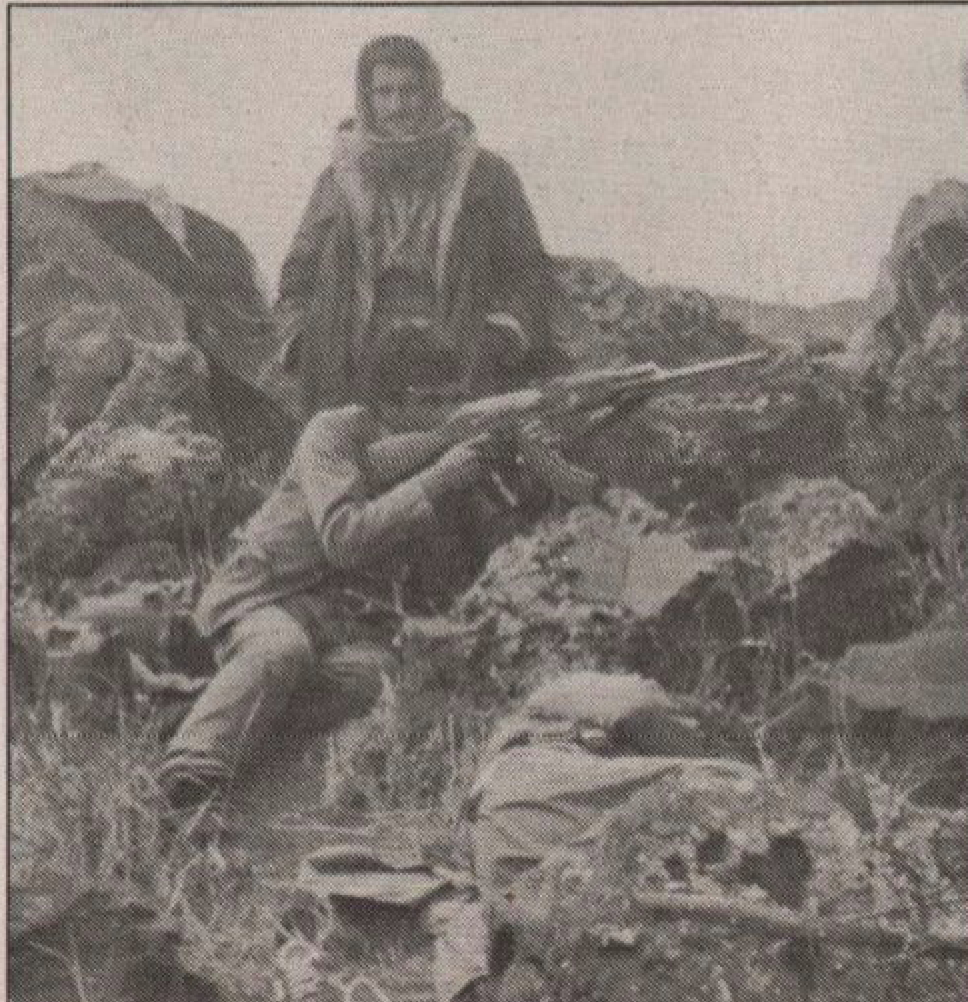
İlçe merkezine iki kez baskın düzenlendi, çeşitli saldırı ve pusu eylemlerinde düşmana onlarca kayıp verdirildi

20 Haziran ile 4 Temmuz tarihleri arasındaki iki haftalık süreyi kapsayan günlerde Hezex-(İdil) ve çevresinde ustaca taktiklerin uygulandığı yoğun gerilla saldırılarında sömürgeci güçlere büyük darbeler vuruldu. İki kez ilçe merkezine baskın düzenlendi, bazı köylerde çete odaklarına yönelik isabetli eylemler gerçekleştirildi. Ayrıca sömürgeci askeri birlikler birkaç kez pusuya düşürülerek çok sayıda düşman askeri öldürüldü ve bu saldırılar sonucunda düşman birliklerine ait çeşitli malzemeler gerillalar tarafından el kondu.

İlk ilçe baskını ve pusu eyleminde toplam 13 asker öldürüldü

Hezex merkezine ARGK birliklerinin ilk baskını 21 Haziran tarihinde gerçekleşti. Baskında roketler ve otomatik silahlar kullanan gerilla birliklerimizle düşman güçleri arasında çatışma çıktı. Şehir içinde kısa bir süre devam eden çatışmada 3 düşman askeri öldürüldü ve çok sayıda asker de yaralandı. Yaralıların kesin sayısı konusunda bilgi edinilemedi. Gerillaların hedefi Hezex merkezindeki tabur binası ile bunun çevresinde yer alan diğer askeri binalardı. Bu binalardan bazılarının da roketli saldırılarda isabet aldığı ve hasara uğradığı bildirilmektedir.

Başarıyla gerçekleştirdikleri bu baskın eyleminden sonra gerillalarımız kayıp vermeden geri çekildiler. Yedikleri bu darbe ile sersemleşen sömürgeciler, ertesi gün operasyonlara başlayarak, eylemi halka zulmetmenin bahanesi haline getirdiler. Ancak gerillaların başarılı saldırıları halkta hiçbir sömürgeci zulmün bastıramayacağı bir coşku yaratmıştı ve kitleler bu tür baskılardan yılmak yerine direnmeye yöneliyorlar.

Artık hedef kent merkezleri. Foto: Berxwedan

Saflara akın eden yeni savaşçılar eğitimde... Foto: Berxwedan

11-13 Temmuz tarihleri arasında kent merkezlerine ikinci baskın furyası

10 Temmuz günü Amed'de devrimci-yurtsever Kürt politikacısı **Vedat AYDIN**'ın cenaze töreninde, faşist Türk sömürgecilerinin halk kitlelerini hedefleyen planlı katliam uygulamasına anında yanıt veren Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK, 11 ile 13 Temmuz tarihlerini kapsayan üç günlük sürede 6 il, ilçe ve bucak merkezine baskın düzenleyip sömürgecilere ağır kayıplar verdirerek, halkımıza yönelik her türlü saldırılara anında karşılık verileceğini bir kez daha kanıtlamıştır.

Hêlal: Qilaban(Uludere)'a bağlı Hêlal(Hilal) bucağına ARGK gerillaları tarafından 11 Temmuz gecesi baskın düzenlendi. Baskında hükümet binası başta olmak üzere tekel ve diğer bazı resmi kurumlar roketlenerek tahrip edildi. Olayda düşman güçlerden ölen ya da yaralanan olup olmadığı konusunda kesin bir bilgi edinilemedi.

Hêlal eylemi, aynı zamanda faşist rejimin son günlerde yoğunlaştırdığı kontr-gerilla eylemlerine de anlamlı bir yanıt oldu. Bilindiği gibi Hêlal Belediye Başkanı **Yakup Kara**, sömürgecilerle işbirliği yapmayı ve onlara uşak olmayı kabul etmediği için, bundan kısa bir süre önce 4 yakınıyla birlikte kontr-gerilla timleri tarafından katledilmişti. Hêlal baskını aynı zamanda hunharca katledilen bu yurtseverlerin intikamının da alınması anlamına geliyor.

Şemzînan: ARGK birlikleri 11 Temmuz'u 12'ye bağlayan gece de, Çolamerg'in Şemzînan ilçesine bir baskın düzenlediler. Baskında sömürgeci devlete ait resmi kurumların birçoğu roketlenerek tahrip edildi. Yurtsever kaynaklardan edinilen bilgilere göre olay sırasında bir binbaşı öldürüldü, çok sayıda düşman askeri de yaralandı.

Sömürgeci yetkililer yaptıkları açıklamada binbaşının çatışmada vurularak değil de kalp krizinden öldüğünü söylediler.

Wan: 12 Temmuz gecesi de Wan merkezinde bulunan komando taburu ile piyade alayı ARGK birlikleri tarafından basıldı. Baskın sırasında çıkan çatışma 3.5-4 saat kadar devam etti. Komando taburu ile piyade alayına pek çok roket mermisinin isabet ettiği bildirilmektedir. Ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz olayda kayıp vermezken, düşmanın kayıpları konusunda kesin bir bilgi alınamadı. Ancak askeriyenin olaydan sonra 20 kadar çelenk yaptırdığına tanık olan Wan halkı, bu durumu düşmanın çok kayıp verdiğine yormaktadır.

Pasûr: Amed'in Pasûr(Kulp) ilçesine de 12 Temmuz günü baskın düzenlendi. İlçe merkezindeki resmi kurumlardan bir kısmı hasara uğratıldı. Aynı sırada bir başka ARGK birliği de ilçe merkezinin yakınında bulunan karayolları şantiyesine baskın düzenledi. Şantiyeyi bekleyen sömürgeci askeri birliklerle ARGK gerillaları arasında meydana gelen çarpışmada 1'i assubay başçavuş olmak üzere 5 düşman askeri öldürüldü. Olayda gerillalarımızın herhangi bir kaybı olmadı.

İlçe merkezine ve karayolları şantiyesine baskın düzenleyen birlikler daha sonra birleşip geri çekildi. Aldığı bu darbelerin etkisiyle hırçınlaşan sömürgeciler büyük bir askeri güçle gerillaları takibe giriştiler. Bu takip olayı ve çerçevesinde yer yer meydana gelen çarpışmalar birkaç gün devam etti. Ancak sömürgeciler bu çarpışmalarda da darbe üstüne darbe yiyerek serseme dönmekten kurtulamadılar.

14 Temmuz günü ARGK birliklerinin Pasûr yakınlarındaki bir mıntıkada attıkları pusuya düşen iki araçlık bir düşman askeri konvoyu imha edildi. Bu olayda ölen düşman askerlerinin sayısının 20 civarında olduğu tahmin edilmektedir.

Öte yandan Pasûr'un Badikan bölgesinde henüz silah bırakmamış bulunan az sayıdaki korucuların da son gelişmelerle birlikte silah bıraktıkları ve böylece bu bölgede koruculuğun tamamen iflas ederek çöktüğü bildiriliyor.

Nisêbîn: Amed serîhildanını en aktif biçimde destekleyen merkezlerden biri Nisêbîn oldu. Bu amaçla esnaf günlerce kepenk kapattı, kitlesel gösteriler oldu, köylüler ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. Nisêbîn'de böylesine yoğun kitlesel eylemler olurken gerillalar da bu hareketliliğe katılmakta gecikmedi.

13 Temmuz akşamı ARGK'nin şehir timleri tarafından, Nisêbîn merkezinde yeni yapılan hükümet konağı ateşe verilerek imha edildi. Dehla Hemo yakınındaki binayı yakmak isteyen gerilla ve milis güçlerimizle sömürgeci birlikler arasında çatışma çıktı. Çatışma sırasında halktan iki kişi yaralandı, yaralananların durumlarının ağır olmadığı bildirildi. Çatışmaya rağmen birliklerimiz hükümet konağını ateşe vermeyi başardılar ve kayıp vermeden olay yerinden uzaklaştılar.

Bu olaydan sonra TC güçleri İstasyon ve Abdülkadir Mahalleleri'nde geniş çaplı operasyonlar düzenlediler. Bu operasyonlarda yurtseverlerden 30 kadarının gözaltına alındığı bildirilmektedir.

ARGK'nin çağrısıyla Amed ve ilçelerinde bir günlük yas ilan edildi

Amed *(Berxwedan)*: 20 Haziran günü Çewlik(Bingöl)'in Dara Hênê(Genç) ilçesi Ezgilêr-(Geyikdere) mıntıkasında, sömürgeci ordu birlikleriyle girdikleri çarpışmada kahramanca savaşarak şehit düşen 10 ARGK gerillasının anısına, Amed ve ilçelerinde 2 Temmuz günü, bir günlük yas ilan edildi. **Amed Eyalet Komitesi**'nin 1 Temmuz 1991 tarihli çağrısı üzerine, 2 Temmuz günü Amed merkezi ile Licê ve Bismil ilçelerinde, 4 Temmuz günü Farqîn(Silvan)'de ve 5 Temmuz günü de Pasûr(Kulp) ilçesinde esnaf kepenk kapattı.

Bu çağrıya halkımızın bu denli yaygın karşılık vermesi, kent alanlarında ulusal kurtuluşçu otoritenin ne denli egemen olduğunun açık bir göstergesi olmaktadır. Halkımız şehitlerine nasıl sahip çıktığını, şehitlerin anısına ne denli bağlı olduğunu Dara Hênê'de şehit düşen 4'ü bayan 10 ARGK savaşçısının cenazelerini almak için günlerce verdikleri uğraşla ve şehitler için Licê merkezinde düzenlenen görkemli cenaze töreniyle de zaten somut biçimde kanıtlamıştı. Hatırlanacağı gibi Licê'de yapılan cenaze törenine değerli halk önderi **Vedat AYDIN** da katılmış ve törene katılan 10 bin civarındaki kitleye hitap ederek, devrim şehitlerimize nasıl sahip çıkılması gereği üzerinde durmuştu.

Çağrıya karşılık veren Amed ve ilçelerinde yapılan kitlesel gösteriler, aynı zamanda Anti-Terör Yasası denilen faşist yasayı protesto etme amacını da içermekteydi. Çünkü son günlerde Kürdistan'ın birçok alanında bu çerçevede geliştirilen kontr-gerilla eylemlerinde sürekli bir artış olmaktaydı.

Bu kapsamda geliştirilen eylemler sadece kepenk kapatmayla da sınırlı kalmadı. Yer yer açlık grevleri, gösteriler, işçilerin iş bırakması türünden eylemlerle de çok daha kapsamlı ve etkili bir kampanyaya dönüştü.

Amed Merkezi: Amed Eyalet Komitesi'nin 1 Temmuz tarihli çağrısına uyan Amed esnafı, 2 Temmuz günü yoğun bir kepenk kapama eylemiyle yas uygulamasını başlattı. Bir gün önce şehir merkezinde yaygın biçimde dağıtılan bildiriler, bütün kent halkının duyarlı davranmasında etkili oldu. 2 Temmuz günü sabahı Amed merkezinde ve bütün semtlerinde hemen hemen açık işyeri yoktu. Özellikle yoksul mahallelerde uygulamanın neredeyse %100'lük bir orana vardığı gözlendi. Şehir merkezinde eylem öğlen saatlerine kadar sürerken, en yaygın olarak uygulanan Bağlar, Şehitlik, Ofis, Melikahmet gibi semtlerde akşam saatlerine kadar sürdü. Şehir merkezindeki işyerlerinin daha erken açılmasının nedeni, daha önceden yoğun tedbirler alan sömürgecilerin birçok esnaftan bir gün önce işyeri anahtarlarını almaları ve ertesi gün dükkanları kendilerinin açması oldu.

Esnafın kepenk kapattığı 2 Temmuz günü Amed'deki işçiler de bir saatlik iş bırakma eylemiyle çağrıya karşılık verdi. Belediye-İş, Yol-İş ve Petrol-İş sendikalarına bağlı işçilerin bu anlamlı eylemi, devrim şehitlerinin anısına ilan edilen yas gününü daha da anlamlı kıldı.

Ayrıca 8 sendikanın katılımıyla iki günlük bir açlık grevi de yapıldı. 3 ve 4 Temmuz tarihlerinde 2 Nolu Yol-İş Sendikası binasında yapılan uyarı amaçlı açlık grevi, binlerce ziyaretçinin uğramasıyla bir gösteri yerine dönüştü. Özellikle eylemin sona erdiği gün toplanan 5 bin civarındaki yurtseverin ulusal kurtuluşçu sloganları ve daha sonra araçlarla şehir içinde konvoylar biçiminde tur atılması eylemi tam bir kitlesel gösteriye dönüştürdü.

Tes-İş 1 ve 3 Nolu Şube, Yol-İş 1, 2 ve 3 Nolu şubeler, Tek-Gıda İş, Harb-İş, Petrol-İş ve Belediye-İş sendikalarının ortak imzalarıyla yapılan açıklamada, işçilerin sorunlarının toplumun sorunlarından soyutlanarak çözümlenemeyeceği vurgulanarak özetle şu görüşlere yer verildi:

"...İşçi sınıfı ve onun sendikaları, toplumun ezilen, sömürülen, horlanan katmanları ile bu katmanların ürerici, demokrat kurum ve kuruluşları ile bütünleşerek; toplumun politik özgürlüğü için, ... zulmün, haksızlığın ve zorun katmerleşen yasal ifadesi olarak yürürlüğe konan devlet terörü yasasına karşı insan onur ve haysiyetinin korunması için,

Özgür kişilik ve özgür yaşamdır gerilla. Foto: Berxwedan

YURTSEVER HALKIMIZA!

20 Haziran 1991 günü Genç-Kulp-Lice üçgeninde bir grup ARGK gerillası ile sömürgeci-faşist Türk ordu güçleri arasında günboyu süren çatışmada 4'ü bayan olmak üzere 10 kahraman yoldaşımızı şehit vermiş bulunuyoruz.

Sabah saat 05'te başlayan ve 15-16 saat süren bu çatışmada, düşmanın çok büyük silah ve tekniğine rağmen, gerillalarımız kahramanca bir direniş sergileyerek, bize yürümemiz gereken yolu göstermişlerdir. Özgür bir halk ve ülke gerçekliğine ulaşmamızda düşmanın azgın saldırılarına karşı genç bedenlerini siper ederek şahadete ulaşmışlardır. Şehitler kervanının bu son halkası, Amed'imizde gerilla ve halk olarak ordulaşmamızın teminatı olacaktır.

Özgür ve bağımsız Kürdistan'ı yaratma mücadelesinde şehitlerimiz, en yüce değerlerimizdir. Değerlerimize bağlılığımız, savaşımızı yükseltmek, serîhildanları daha da güçlendirmektir. Onların direnişlerini, anılarını kendimize emir bilerek yürüyeceğiz. Şahadetleri, devrim mücdelesine olan bağlılığımızı arttırırken, sömürgeci faşist TC'ye olan kinimizi daha da bilemiştir. Herbiri bir insanlık abidesi olan şehitlerimizin intikamını almaya yeminliyiz.

Halkımızı, bu günde kepenkleri indirerek, kontakları kapatarak, bütün iş sahalarında, devlet kurumlarında işe gitmeyerek, okulları boykot ederek, gazete almayarak, televizyon açmayarak şehitlerimize daha iyi sahip çıkmaya çağırıyoruz! Şehitlerimizi anmak için toplantı, gösteri ve yürüyüşler düzenleyerek onlara olan bağlılığımızı gösterelim! Şehitlerimizi direniş bayrağı yaparak düşmanın üzerine yürüyelim!

Yurtsever halkımızın, Komitemizin bu çağrısıyla yiğit evlatlarına olan bağlılıklarını yüce bir duyguyla yerlerine getireceklerine olan inancımız tamdır.

- **Yaşasın 20 Haziran direnişimiz!**
- **Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!**
- **Yaşasın Başkan APO!**

1 Temmuz 1991
Amed Eyalet Komitesi

kısacası insanın insan tarafından köleleştirildiği düzeni ortadan kaldırmak, bütün dillerin konuşulduğu, herkesin kendi kimliğini özgürce taşıdığı ve bütün özgürlüklerin var olduğu katılımcı, çoğulcu, özgürlükçü demokratik bir toplumsal düzenin inşası için mücadele etme bilinci ve kararlılığı içerisindeyiz. Ancak siyasal iktidar bu gelişmenin önüne geçmenin çaresizliği içinde toplumun ilerici, demokrat ve yurtsever güçlerini ve bu güçlerin temsil edildiği kuruluşları hedef alan açık ve provokatör saldırılar içerisine girmiştir. (...) Bu tür eylemlerin, gelişen sürecin önüne geçemeyeceğinin inancı ile bu saldırıları nefretle kınıyor ve lanetliyoruz."

Gerillanın bir dinlenme anı. Foto: Berxwedan

Bismil: Ulusal kurtuluş mücadelesi şehitlerini anma, Anti-Terör Yasası'nı ve bu yasa çerçevesinde son günlerde geliştirilen kontr-gerilla faaliyetlerini protesto etmek amacıyla Bismil'de de esnaf kepenk kapattı. Ayrıca ilçe halkı bir kitlesel gösteri düzenledi. Gösteriye sömürgeci kolluk kuvvetleri cop ve silahla saldırarak müdahalede bulundular. Özel tim ve jandarmaların saldırısı sonucu çok sayıda yurtsever yaralandı ve 50'ye yakın yurtsever de gözaltına alındı.

Sömürgeci uygulamaların vahşeti halkı sindireceği yerde, kin ve öfkesini daha da artırdı. Bismil'de gösteriler ve kepenk kapama eylemi ikinci gün de sürdürüldü. Özel tim ve komandoların kitleleri taraması sonucu pek çok yurtsever kurşun yarası aldı. Yaralıların pek çoğu gözaltı ve işkencelere maruz kalmamak için hastanelere bile gidemedi. Bismil'de sömürgeci-faşist TC'nin tim ve komandolarının uygulamalarına tanık olan muhabirimiz, *"Bismil'de dün yaşananları İsrail bile Filistin'de uygulamadı"* sözleriyle gözlemlerini aktarmaya çalışıyordu. Yaralılardan birçoğu arkadan kurşunlanmak suretiyle yaralanmıştı.

Olayların geliştiği ilk gün gözaltına alınanlar, 3 Temmuz günü mahkemeye çıkarıldılar. Yurtseverler mahkeme önünü yeni bir gösteri ve direniş alanına çevirdiler. Sömürgeci güçlerin müdahalesiyle tekrar kavga ve çatışma yaşandı. Ve bu olayda da 5 kişi daha gözaltına alındı. Öte yandan daha önce gözaltına alınanlardan yaşları küçük olan 8 kişi bırakıldı, 31 kişi ise tutuklanarak Amed cezaevine gönderildi. Durumu incelemek üzere Bismil'e giden bir İHD heyeti de iki saatliğine gözaltına alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Farqîn: Aynı tarihlerde kepenk kapama eylemine katılan merkezlerden biri de Farqîn-(Silvan) oldu. **Orta Eyalet Komitesi** adına Farqîn merkezinde yaygın bildiriler dağıtıldı. Bildiride esnafa kapenk kapama çağrısı yapıldı. Ertesi gün, yani 4 Temmuz tarihinde bu çağrıya yanıt veren ilçe esnafı yaygın bir kepenk kapama eylemi gerçekleştirdi. Katılım oldukça yüksekti. Eylem öğlen saatlerine kadar sürdü. Sömürgeciler çarşı merkezine çok sayıda polis-asker ve tim elemanı yığdılar. Durum bir ara oldukça gerginleşerek her an bir çatışma beklentisine dönüştü. Ancak herhangi bir çatışma vb. olay olmadan eylem sonuçlandırıldı.

Pasûr: Pasûr(Kulp)'da da 5 Temmuz günü benzer eylemler gerçekleştirildi. Ancak Pasûr'da kepenk kapamanın yanısıra şoförler ve araç sahiplerinin de kontak kapaması üzerine ilçe merkezinde yaşam adeta durdu. Kepenk kapama eylemi %100'e yakın bir başarıyla gerçekleştirilirken, ilçedeki araçlardan hiçbirinin de çalışmaması üzerine Pasûr'un Amed ve diğer merkezlerle bağlantısı da tümden kesildi. Köylerle de aynı biçimde bağlantı tamamen kesildi.

Son derece başarılı geçen eylem esnasında sömürgeci güçler halkın tepkisinden çekindiklerinden herhangi bir müdahalede bulunamadılar.

Êlih: Êlih(Batman) ve çevresi de kontr-gerilla faaliyetlerinin oldukça yoğunlaştığı bir alan oldu. 1 Temmuz günü **Sıddık Tan** adlı bir yurtseverin aracına konan bombanın patlaması sonucu kendisi ve bir oğlu yaralandı. Durumları ağır olan baba-oğul Tan'lar Amed hastanesine kaldırıldı.

Êlih ve çevresinde bu tür faaliyetler akıl almaz boyutlara ulaştı. Gerillalar adına yurtseverlere telefon edilip belli noktalara çağrılıyorlar, daha sonra etrafları timlerce sarılıp gözaltına ve işkenceye götürülüyorlar. Ayrıca yollarda araçların önü kesilip durduruluyor. Kendilerine gerilla süsü veren timler halktan zorla para topluyorlar ve bunları da gerillaya mal edip anti-propaganda geliştiriyorlar.

Sömürgecilerin bu tür uygulamalarını protesto etmek amacıyla, Êlih'te, ANAP dışındaki tüm siyasal parti temsilcileri ve demokratik kitle örgütlerinin katılımıyla 3 günlük bir uyarı açlık grevi başlatıldı. 7 Temmuz günü sona eren eylemin başlangıç ve bitiş günleri binlerce kişinin katıldığı kitlesel gösterilere dönüştü.

Avusturya basınından:

Kürtler'in katledilmesine ilişkin Avusturya Sosyal-Demokrat Partisi - SPÖ Türk hükümetini sert bir dille eleştirdi

SPÖ'nün Uluslararası Sekreteri **Karl Schramek**, içinde ağır sözlerin de yer aldığı bir telgrafla, Türk askeri güçleri ile Türk devletinin çeşitli terörist kuruluşlarının son olarak Diyarbakır'da Kürtler'e yönelik gerçekleştirdikleri katliam nedeniyle, Türk hükümetini mahkum etti.

Telgrafda, Sosyalist Enternasyonal'de yer alan SPÖ ve kardeş partilerin, diğer bazı çatışma ve krizlerin gölgesinde temel insan haklarının Türk militarizmi tarafından sürekli ihlal edilmesine artık müsamaha gösteremeyecekleri de yer almaktadır. Aynı şekilde; Kürt halkını sistematik baskılar altına almayı amaçlayan "Anti-Terör Yasası" adıyla bilinen ve Kürtler ile diğer muhalefet gruplarına yönelik olarak keyfi, kaidesiz askeri ve siyasi saldırganlığa kapıları ardına kadar açan uygulamaların da kabul göremeyeceği ifade edilmektedir.

Karl Schramek telgrafda, Türkiye'nin de gönüllü kabul ettiği ve altına imzasını bağlayıcı ilkeler doğrultusunda attığı Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'ne tamamıyla zıt, bu ve benzeri yasaların TC tarafından derhal yürürlükten kaldırılmasını da istedi. Protesto telgrafında Karl Schramek sözlerine şöyle devam etmektedir: *"Avusturya ve Hitler faşizmi döneminde halkların etnik durumu ve insanların politik inancı nedeniyle imha edildiği insanlık dramını daha unutmayan ve tazeliğini gözleri önünde hisseden Avusturya Sosyal-Demokrt Partisi, bundan böyle tüm olanaklarıyla Avrupa'da -ve başka yerlerde- kayıtsız şartsız demokrasiye, insan haklarına saygılı ideolojiyle her türlü siyasi pratiği sergileyecektir."*

Sonuç olarak K. Schramek, SPÖ'nün taleplerinden olan uluslararası bir Ortadoğu konferansı bünyesinde Kürt sorununun çözüme kavuşturulmasının gerekliliğine ilişkin talebini de tekrarladıktan sonra, Avusturya sosyal-demokratlarının temel ve meşru hakları için mücadele eden Kürtler ile Türkiye'deki muhalefet gruplarıyla koşulsuz dayanışma içinde olduklarının altını çiziyor.

Yiğit ve cesur Amed halkına!

Halkımızın, **Vedat AYDIN**'ın faşist sömürgeciler tarafından kalleşçe katledilmesine duyduğu öfkeyle doruğa çıkan kurtuluşçu eylemi, düşmanda büyük korku ve panik yaratmıştır. Faşist Türk sömürgecilerinin bu korkusunun göstergesi, giriştikleri katliamdır. Silahsız kitle üzerine helikopterden ve surlara yerleştirilmiş özel timler terafından açılan ateş sonucunda onlarca insan katledilmiş, yüzlerce yaralanmış ve yine yüzlercesi de kayıp durumdadır. Düşmanın bu yönelimi, Amed(Diyarbakır) SERÎHILDAN'ını katliamla bastırma amaçlıdır. Ama bu katliamlar, halkımızın öfkesini arttırmaktan, korkuyu yenip cesaretle ileri atılmasından, Halk Ordumuz ARGK gerillalarının düşmana daha da kahredici darbeler indirmesinden başka bir sonuç vermeyecektir. Yaşanan KÜRDİSTAN devrim gerçekliği, bunun en somut kanıtıdır. Ayaklanan KÜRDİSTAN halkı, kölece yaşamı artık kabullenmeyecektir.

Halkımızın siyasal ordulaşmasının ifadesi olan ERNK-Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, üst üste yaptığı atılımlarla, halk birliğimizin pekişmesi yolunda önemli adımlar atmaktadır. Kürdistan halkının yaşanan ve gelişme özelliği taşıyan bütün değerlerini, ulusal kurtuluş yolunda seferber eden ERNK, toplumumuzdaki bütün yurtsever halk güçlerini çeşitli birlikleri içinde örgütlemektedir.

Aydınların ulusal kurtuluş devrimimizdeki yeri ve rolü, önemini korumaktadır. Faşist terör yasasının esas hedefinin de şehir kitlesini baskı, işkence ve katliamla pasifleştirmek, ulusal kurtuluşa katılımını önlemek olduğu bilinmektedir. TC sömürgecileri **Vedat AYDIN**'ı katletmekle, Amed halkını ve tüm Kürdistan halkını sindirmeyi hedeflemişti. Ancak **Vedat AYDIN**'ın şahadeti, halkımıza yeni kitlesel ayaklanmalarda güç ve azim kazandıracaktır. Amed SERÎHILDAN'ı bunun somut göstergesidir.

TC devletinin en üst kademelerinden ve bütün düzen partilerinin katılımıyla yönlendirilen katliam ardından, Amed şehrinin her tarafında estirilen terör fırtınası, gözaltına alınanlara yapılan insanlık dışı işkenceler ve hatta tanıkların ifade ettiği gibi sorgusuz kurşuna dizmeler, halkın pasifleştirilmesini, direnişinin kesintiye uğratılmasını hedeflemektedir. Görülen odur ki, TC kendi sömürgeci egemenliğinin simgesi olarak gördüğü Amed'deki otoritesinin parçalanmasını hazmedememiştir. Kendi hunhar yönünü sergilemiştir.

Yurtsever Amed'liler!

Faşist sömürgeciler, halk olarak yaşayan ve birliğimizi koruyan bütün değerlerimize saldırmaktadırlar. Şehitlerimizin mezarlarını ziyaret etmek, onları anmak geleneklerimizden biridir. Ama faşist-sömürgeci güçler, yaptıkları katliam yetmiyormuş gibi, Mardinkapı Şehitliği'ni bir tek insanın bile ziyaret etmesine müsaade etmemişler. Şehitliği abluka altına almışlardır. SERÎHILDAN'da şehit düşenleri ise, geceleri gizlice ailelerine teslim ederek Amed dışına yollamakta ya da gece gizlice gömmektedirler. Şimdiye kadar şehitlerin sayısı konusunda kesin bir sayı saptanamamıştır. Bu konuda da TC devletinin sahtekarlığı sürmektedir. Kayıpların çok olması ve yaralıların birçoğunun sömürgecilerin elinde ölmektense teslim olmayı seçmesi, şahadet olaylarının çoğalacağı sonucunu doğurmaktadır.

Faşist sömürgecilerin bu terör fırtınasına karşı her şeyimizle direnmek, halkımızı suskunluk içinde tutmaya, karanlığa gömmeye çalışan düşmana verilecek en iyi cevaptır. Bunun için;

Esnaf, memur, işçi, aydın, işsiz, din adamı; bütün yurtseverler!

Faşist devlet mekanizmasının işleyişini baltalayan, onun terörünü etkisizleştiren, yalan haberciliğini boşa çıkaran, yurtseverlerin direnme azmini güçlendiren her çaba, her zamankinden çok, bugünlerde gereklidir. Bunun için elimizdeki bütün olanakları ve araçları devlete ve faşist katillere karşı direniş için seferber edelim!

Şehitliğimizi ziyaret edelim! Düşmanı kahredecek bir tavırla, şehitlerimizin anısına bağlı olduğumuzu gösterelim! Hastane kapılarında birikerek yaralılarımıza sahip çıkalım! Onları faşist polisin ve özel timin eline bırakmayalım! Yeni şahadet olayları karşısında tepkimizi düşmana yönelterek, şehitlerimizi layık bir biçimde sahiplenelim ve törenle uğurlayalım!

Bütün aktif-pasif direnme yollarını kullanarak, sömürgecilerin varlığını kabul etmediğimizi dünya ilerici kamuoyuna gösterelim! Demokratik kuruluşlarda örgütlenerek, düşmanın onları tasfiye etme çabalarını boşa çıkaralım! Özgür bir yaşama olan tutkumuzu dünyaya duyurmanın bütün yollarını deneyelim! Bütün KÜRDİSTAN halkı, Amed halkının yanında olduğunu göstermektedir. Halk birliğimiz bütün sömürgeci baskı ve katliamlara karşı duracak kadar güçlüdür. Buna güvenelim, bunun gereklerini yapalım!

- **Kahrolsun faşist katliamcı Türk sömürgecileri!**
- **10 Temmuz katliamının hesabı sorulacaktır!**
- **Yaşasın halkımızın serhildan direnişi!**
- **Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!**
- **Yaşasın ulusal önder APO!**

14.7.1991 / **ERNK-Amed Örgütü**

ARGK BİRLİKLERİYLE SÖMÜRGECİ GÜÇLER ARASINDA YOĞUN VE SÜREKLİ ÇARPIŞMALAR YAŞANIYOR

Dêrsim

Dêrsim Eyaleti yeni sürece güçlü hazırlıklar temelinde giriyor

Dêrsim *(Berxwedan)*: Bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin ülkemizin her alanında güçlü ve ileri bir atılım sürecine girdiği bilinmektedir. Dêrsim Eyaletimiz de bu yeni sürece kapsamlı ve çok yönlü hazırlıklarla giriyor. Alanda bahar ve yaz dönemlerinde sergilenen aktif faaliyetlilik ve buna bağlı olarak gerillanın nitel ve nicel olarak daha ileri bir konuma ve etkinliğe ulaşması alanın geneli üzerinde kitlesel düzeyde de olumlu yankılar uyandırmıştır.

Bölgede geçtiğimiz aylarda gelişen yoğun gerilla etkinliklerinden pek çoğunu yansıtamadığımızdan, 1991 Nisan ayının ikinci yarısından bu yana geçen süreci kapsayan ve gerilla kaynakları tarafından yapılan bir açıklamada bazı bölümler sunmanın yararlı olacağına inanıyoruz.

"Halkımıza ve ilerici kamuoyuna

- Alanımıza IV. Ulusal Kongre kararlarını taşıyan yeni bir grubumuz, Dep(Karakoçan) alanında düşman tarafından farkedildi. Sömürgeciler alana büyük bir güç yığarak grubumuzu kuşatmak istediler. Düşman birlikleriyle temasın sağlandığı ilk gün, birliğimize havadan saldıran bir helikopter, gerillalarımızın açtığı ateş sonucu ağır yara alarak devre dışı bırakıldı. Bunun üzerine sömürgeciler korkuya kapılarak ihtiyatlı davranarak, grubumuza fazla yaklaşamadılar. Düşmanla gün boyu adeta kovalamaca yaşandı.

Olay gününün akşam saatlerine doğru kuşatmayı pekiştirmeye çalışan sömürgeci güçlerle gerilla birliğimiz arasında çarpışma başladı. Gerillanın etkin saldırısı sonucu, düşman birliklerinden asker ve özel tim elemanı olmak üzere toplam 6 kişi öldürüldü.

İkinci günün sabahında birliğimiz henüz düşman çemberinden çıkamamıştı. Ve sabahın erken saatlerinde göğüs göğüse kıyasıya bir çarpışma başladı. Sömürgeci ordu sürülerinden binlerce kişilik bir gücün katıldığı bu çarpışmada, düşman birliklerinden 15'i öldürülürken, birçoğu da yaralandı. Yaralıların sayısı bilinmemektedir. Düşman askerlerine ait 5 adet G-3 silahı, 1 adet MG-3 orta otomatik silah, bunlara ait 25 şarjör ve 2 bin kadar mermi, içindeki tüm belgelerle beraber 5 adet de sırt çantası gerillalarımızın eline geçti. Bu çarpışmada büyük bir kahramanlık ve fedakarlık örneği sergileyerek savaşan 2 ARGK savaşçısı da şehit düştü.

- 28 Kasım 1990 tarihinde 4 ARGK savaşçısının şahadetine neden olan kelle avcısı Mehmet Zengin ölümle cezalandırıldı.

- Pülür(Ovacık) merkezinde sömürgeci özel savaşın bir parçası tarzında çalışan ve alanda her türlü ahlaksızlığı ve yozluğu geliştiren Hanım Derman adındaki bir esnafın dükkanına uyarı amacıyla konan bombanın patlaması sonucu, büyük maddi hasar meydana geldi.

- Aynı ilçede düşmanla öteden beri işbirliği içinde bulunan Ekrem Kerimoğlu'nun dükkanına uyarı amacıyla saatli bomba bırakıldı. Bombanın patlaması sonucunda ayakkabı dükkanında önemli oranda hasar meydana geldi. (...)

- Mayıs ayı içerisinde ağırlıklı olarak planlama, eğitim, hazırlık çalışmaları ve ayrıca kitlelerle geniş çaplı planlama toplantıları yapılmıştır.

- 1 Mayıs günü Xozad(Hozat) merkezinde geniş çaplı pullamalar yapıldı, bildiriler dağıtıldı. Aynı gün Dêrsim merkezinde lise öğrencileri ve YSE işçilerinin katıldığı bir yürüyüş yapıldı. Sömürgecilerin müdahalesi sonucu diğer okulların katılması engellendi. Gösteri yürüyüşü ulusal kurtuluşçu sloganlar eşliğinde sona erdirildi. (...)

- Haziran ayının başlarında Mêzger(Mazgirt) alanında bir gerilla birliğimiz ile düşman güçleri arasında çıkan çarpışmada çok sayıda düşman askeri öldürüldü. Birliklerimizin herhangi bir kaybı olmadı.

- 17-18 Haziran tarihlerinde Pülür(Ovacık) alanında meydana gelen büyük bir çarpışmada da yine düşmana ağır kayıplar verdiren gerillalarımız herhangi bir kayıp vermemiştir. Düşmanın kayıpları konusunda kesin bilgi edinebilmek mümkün olmamıştır."

Birlikler büyüdükçe savaş büyüyor. Foto: Berxwedan

Anti-Terör Yasası'nı protesto amacıyla 4 günlük bir açlık grevi yapıldı

Dêrsim merkezindeki HEP il binasında 2 Temmuz tarihinde Anti-Terör Yasası'nı protesto amacıyla başlatılan açlık grevi 4 gün devam etti. Başlangıçta 13 kişinin katıldığı açlık grevine katılanların sayısı daha sonra 50'ye yükseldi. Ayrıca eylemin sürdürüldüğü HEP il merkezi binasına günde yüzlerce yurtsever uğrayarak eylem yerini bir gösteri alanına dönüştürdü. Ayrıca işçi sendikaları ve demokratik dernekler de eylemcilere dayanışmacı desteklerini sundular. Başarıyla sürdürülen açlık grevi eylemi 6 Temmuz tarihinde yine kitlesel bir gösteri ile sona erdirildi.

3 Temmuz'da Pilemorî(Pülümür)-Erzingan karayolu ARGK birliklerince kesildi. Yolda geçen araçlar durdurularak kimlik kontrolü yapıldı. Biriken yolculara yönelik çeşitli propaganda konuşmaları yapıldı. Daha sonra olay yerine gelen bir askeri araçta bulunan düşman askerleri ile gerillalar arasında çatışma çıktı. Çatışmada bir ARGK savaşçısı kolundan hafif yaralanırken, düşman kayıpları konusunda bilgi edinilemedi.

Diğer yandan Dep(Karakoçan) alanında son iki haftada ulusal kurtuluş kuvvetlerimizle sömürgeci birlikler arasında yoğun çarpışmalar yaşandığı ve bu çarpışmalarda düşmana önemli kayıplar verdirildiği bildirilmektedir. Çarpışmaların sonuçları hakkında somut ve kesin bilgiler edinmek henüz mümkün olmamakla birlikte, çeşitli yurtsever kaynakların bildirdiğine göre, Temmuz'un ilk haftasında meydana gelen çarpışmada sömürgecilere ait bir helikopter düşürüldü.

Ayrıca Dep ile Golan arasındaki Badran bölgesinde 8 veya 9 Temmuz tarihinde başlayarak dört gün devam ettiği bildirilen çarpışmalarda, sömürgeci güçlerden 1 yüzbaşı ve çok sayıda askerin öldürüldüğü söylenmektedir. Kimi kaynaklar bu sırada sömürgeci birliklerin panik içerisinde birbirleriyle de çatıştıklarını ve bu esnada da ölen askerler olduğunu belirtmektedirler.

Çewlik

Dara Hênê'de şehit düşen 10 ARGK savaşçısının intikamı misliyle alınıyor:

Sîwan'daki iki ayrı pusu eyleminde 20'nin üzerinde sömürgeci asker ve tim elemanı öldürüldü

Çewlik *(Berxwedan)*: Çewlik(Bingöl)'e bağlı Dara Hênê(Genç) ilçesi yakınlarındaki Ezgilêr(Geyikdere) mıntıkasında 20 Haziran tarihinde şehit düşen 10 ARGK savaşçısının intikamı, olay üzerinden henüz iki hafta bile geçmeden misliyle alınmaya başlandı. Aynı ilçeye bağlı Sîwan(Servi) bucağı yakınlarında ARGK gerillaları tarafından gerçekleştirilen iki ayrı pusu eyleminde düşmana 20'nin üzerinde kayıp verdirildi.

İlk pusu eylemi 1 Temmuz tarihinde gerçekleştirildi. Bir özel tim aracını pusuya düşüren gerilla birliği, araçta bulunan toplam 9 kişiden 6'sını öldürdü, kalan 3'ünü da ağır yaraladı. Düşman kayıplarını gizlemek istediyse de bunu başaramadı. 2 ölü ve 2 ağır yaralı Çewlik merkezine götürüldü. Diğerlerinin nereye götürüldükleri öğrenilemedi. Eylemden sonra özel tim aracının halini gören görgü tanıkları, bu araçtan kimsenin sağ kurtulamayacağını kesin bir dille belirtmektedirler.

Yine aynı mıntıkada bir gerilla saldırısı da 13 veya 14 Temmuz tarihinde meydana geldi. Bu olayda ARGK birliklerinin saldırısına uğrayan iki cemselik bir düşman konvoyu ağır darbe yedi. Edinilen bilgilere göre araçlardan biri tamamen, diğeri de kısmen imha oldu. Bu olayda en az 15 sömürgeci askerin öldürüldüğü, diğerlerinin de yaralandığı bildirilmektedir. Gerilla birliklerimiz her iki olayda da hiçbir kayıp vermeden üssüne dönmüşlerdir.

Bu iki olay, şehitlerimizin kanlarının yerde kalmayacağını, intikamlarının mutlaka ve en kısa süre içerisinde alınacağını ve sömürgecilerin ülkemizi terketmesine kadar mücadelenin asla durdurulamayacağını bir kez daha kanıtlamıştır.

Serhedan

Bazîd ve Golan'daki saldırılarda 4 asker ve 12 özel tim elemanı öldürüldü

Bazîd/Ararad *(Berxwedan)*: Ulusal kurtuluş kuvvetlerimizle düşman güçleri arasında çarpışmaların hayli yoğun geçtiği alanlardan birisi de Serhedan alanıdır. Ne var ki bu alanda meydana gelen gerilla saldırıları ve çarpışmalardan ancak sınırlı ve gecikmeli bir tarzda haberler alabilmekteyiz.

Yöreden alınan son haberlere göre, Bazîd(Doğubeyazıt) ve Golan(Göle) yakınlarında meydana gelen iki ayrı ARGK saldırısında, sömürgeci güçlerden 4 asker ve 12 özel tim elemanı öldürüldü. Çok sayıda da yaralanan oldu.

27 Haziran günü Bazîd yakınlarındaki Aşağı Tütek mevkiinde ARGK gerillaları tarafından kurulan pusuya, yörede operasyonlara katılan bir özel tim aracı düştü. Roket ve otomatik silahlarla taranan araç kısa sürede imha edildi. Araçta bulunan 12 özel tim elemanından hiçbiri kurtulamadı, tümü içinde bulundukları araçla birlikte imha edildi. Savunmasız insanlarımız karşısında canavar kesilen sömürgeci timler, olayda gerillalarımıza en ufak bir karşılık bile veremediler ARGK savaşçıları kayıp vermeden olay yerinden uzaklaştılar.

28 Haziran günü de Serhedan(Kars)'a bağlı Golan(Göle) ile Zurzunan(Çıldır) ilçeleri arasındaki mıntıkada ARGK birlikleri ile sömürgeci ordu güçleri arasında bir çarpışma meydana geldi. Düşmanın sayı ve teknik üstünlüğüne rağmen galip çıkan yine gerillalarımız oldu. Çarpışmada 4 düşman askeri öldürüldü ve çok sayıda asker de yaralandı. ARGK birlikleri kayıp vermeden üssüne döndüler.

Geçtiğimiz Haziran ayı sonlarında Bazîd yakınlarında meydana gelen çarpışmada şehit düşen ARGK savaşçısı **Hamit ÖNDER(Seyfettin)**'dir. Şili köyü yakınlarındaki olayda bir savaşçı da yaralı olarak düşmanın eline esir düşmüştü.

8 Temmuz tarihinde Serhedan merkezine bağlı Ölçülü köyüne gelen bir ARGK gerilla grubu, köylülerle geniş çaplı bir toplantı gerçekleştirerek ulusal kurtuluş mücadelemizin sorunları ve sürecin özellikleri hakkında halka bilgi verdi; bu temelde sohbet edildi.

Aynı gün Qaqizman(Kağızman) ilçesine bağlı Demirkapı mevkiindeki bir karayolları bakımevi binası gerillalar tarafından ateşe verildi. Bakımevinde bulunan bazı teknik cihazlara da el kondu.

Bazîd ve Îdir'de açlık grevleri

Serhedan'a bağlı Îdir(Iğdır) ilçesi ile Bazîd'de de Anti-Terör Yasası'nı protesto amacıyla açlık grevleri yapıldı. Bu merkezlerde ilk kez açlık grevleri yapılmasına rağmen eylemler yoğun bir ilgiyle karşılandı.

Îdir'de HEP ilçe merkezinde yapılan açlık grevi 15 kadar kişinin katılımıyla başladı ve üç gün sürdü. Bazîd'deki açlık grevine de 50'yi aşkın kişi katıldı ve başarıyla sürdürüldü. Her iki yerde de kitlelerin yoğun ziyaretleri ve destekleri grevcilere büyük moral verdi. Ayrıca Îdir'deki eyleme pek çok Azeri kökenli ilericinin de destek sunması eyleme apayrı bir renk kattı. Her iki merkezdeki eylem de planlandığı tarzda başarıyla sonuçlandırıldı.

Berwarî

Şoz ve Kilis köyleri arasındaki çarpışmada 1 assubay, 3 er ve 1 korucubaşı öldürüldü

Sêrt *(Berxwedan):* Sêrt'in Berwarî(Pervari) ilçesine bağlı Şoz(Palamut) ve Kilis(Umurlu) köyleri arasında ARGK gerillaları ile düşman birlikleri arasında iki gün süren bir çarpışma oldu. Bir ihbar üzerine gerilla birliğinin yerini öğrenip kuşatmaya almaya çalışan sömürgeci güçlerin saldırısıyla başlayan çarpışma, 24 ve 25 Haziran günlerinde meydana geldi. 11 kişilik küçük bir gerilla grubuna karşı, çok sayıda askerin dışında özel timler ve Şirvan ile Berwarî'de bulunan tüm korucular savaşa katıldı.

Kalabalık sayısına rağmen düşman güçleri, gerillaların kahramanca savaşması karşısında ilk etapta tutunamadılar. Rûbaryalı korucubaşı Mahmut'un öldürülmesi ve Şozlu bir korucunun da yaralanması üzerine asker ve korucular geri kaçtılar. Daha sonra Kobra olduğu sanılan zırhlı helikopterler savaşa sürüldü. Gerilla grubunun bulunduğu alan bombardımana tutuldu. Bu arada fosfor bombalarının da kullanıldığı sanılmaktadır. Bu sırada ARGK savaşçılarından 4'ü şehit düştü, diğer 7 kişi ise tekrar çarpışarak düşman çemberini yarmayı başardı. Bu sırada düşmandan da 1 assubay ve 3 er öldürüldü, 2 er ise ağır yaralandı.

Düşman çemberini yaran gerillalardan ikisi ağır yaralıydı. Bunlardan biri çarpışmadan üç gün sonra asker ve korucular tarafından görülerek sağ yakalanmak istenir. Bunun üzerine kahraman ARGK savaşçısı, düşmanın eline sağ geçmemek için kendi silahıyla şehit olmayı yeğler.

Çarpışmada yaralanan ve grubu kaybeden diğer savaşçı ise, dört gün aç susuz ve tedavisiz tek başına kalır. Daha sonra Gundê Kevir yakınlarında bir yerde rastladığı kaynaktan su içer içmez baygın düşer ve korucular tarafından görülerek sömürgeciler teslim edilir.

26 Haziran günü, Zivinga Hacî Elî'ye yakın Xursê köyünde, gerillalar köylülerle konuşmak üzere kendilerine belli bir noktada randevu verirler. Bu aynı zamanda bir denemedir. Grup verilen noktada değil de başka yerlerde pusu kurarak beklerler. Bir süre sonra asker ve korucular tarafından tespit edilen noktanın çembere alındığı görülüyor. Böylece bir ihbar olduğu kesinleşir. Grubu çembere alma sevdasındaki düşman güçler hiç ummadıkları bir yönden gerilla saldırısıyla karşılaşınca şaşkına döner ve darmadağın olurlar. Bu olayda çok sayıda düşman askerinin öldürüldüğü bildirilmektedir. Ayrıca birçok askerle birlikte ihbarda rolü olan Derwêş adlı korucu da ağır yaralanır.

Öte yandan 30 Haziran gecesi Berwarî'nin Hertivînan(Ekindüzü) karakoluna gerillalar tarafından roketatarlarla bir saldırı düzenlendi. Karakol binası büyük hasara uğrarken, gerilla saldırısına karşılık bile veremeyen düşman güçlerinden ne kadar ölü ve yaralı olduğu öğrenilemedi.

Şirnex

Dêrşevê karakoluna baskın: 13 asker öldürüldü

Şirnex *(Berxwedan):* 10 Temmuz Çarşamba günü, Şirnex'ın Gabar mıntıkasına düşen Dêrşevê köyü karakoluna ARGK birlikleri tarafından düzenlenen saldırı sonucu 13 düşman askeri öldürüldü.

Edinilen bilgilere göre Dêrşevê karakolundaki askerler başka sömürgeci birliklerle aynı gün Gabar'da operasyona çıkmıştır. Güçlü bir istihbarat ağına sahip olan gerillalar, düşman birliklerinin hangi alanlara operasyona çıktıkları yolunda duyumlar ve karakolun durumu hakkında detaylı bilgiler alıyorlar. Böylece sömürgeci birlikler dağda sözümona gerilla grupları ararken, düşmanı ininde vurarak büyük bir şaşkınlık ve moral bozukluğu yaratıyorlar. Karakola planlı bir baskın düzenleyen ARGK birlikleri, kısa sürede bu düşman yuvasını içindekilerle birlikte tümden tahrip ve imha ediyorlar. O anda karakolda kalan düşman askerlerinden 13'ü de imha oluyor.

Köyün içinde bulunan karakolu bu şekilde imha ettikten sonra, köylülerle kısa bir toplantı da yapan gerillalar daha sonra köyden ayrılıyorlar.

Şirnex'ın Basretê köyünde, köy meydanında bir köylü yurtsevere işkence edilmesi üzerine halk askerlere saldırıyor. Sömürgeci birliğin komutanı binbaşı da dahil birçok askerin köylülerin taşlı-sopalı saldırısı sonucu çeşitli biçimlerde yaralandığı bildiriliyor. Durumun vehametini farkeden işkenceci TC ordusu birliği, işkencelere son vererek köyden geri çekilmek zorunda kalıyor.

Öte yandan Şirnex'te 20 Haziran günü mahkemeye çıkarılan Kürt asıllı bir yedek subay ve 2 er hakkında görevsizlik kararı verildiği ve bunların dosyalarının Diyarbarkır DGM'ye gönderileceği bildiriliyor. Yedek subay İlhan Bakır ve iki Kürt asıllı erin yargılanmalarının gerekçesi, PKK'ye asker gönderdikleridir.

Şemzînan

Paniğe kapılıp birbiriyle çatışan sömürgeci birliklerden iki asker öldü

Şemzînan *(Berxwedan):* 27 Haziran tarihinde Şemzînan(Şemdinli)'a bağlı Şapatan köyünde konumlanmış bulunan düşman askeri birliğinin paniğe kapılıp birbiriyle çatışması sonucu 2 askerin öldüğü bildiriliyor.

Edinilen bilgilere göre 27 Haziran akşamı köyün çevresinde bir silah sesi duyulması üzerine, köyde konumlanmış bulunan düşman birliği, ARGK gerillalarının köye baskın düzenlediğini sanarak büyük bir korkuya kapılır. Bu korkunun verdiği telaşlı ruh haliyle gerilla saldırısına karşılık vermek üzere inlerinden çıkan sömürgeci askerler, karanlıkta birbirleriyle çatışmaya başlarlar. Uzun bir süre devam eden çatışma sonucu askerlerden ikisi ölürken, pek çoğu da yaralanır.

Durumun anlaşılması ve herhangi bir gerilla baskınının sözkonusu olmadığı ortaya çıkması üzerine, faşist komutanlar askerleri sıkı sıkı tembihleyerek hiç kimseye bu durumdan sözedilmemesini isterler. Ancak Şapatan köylüleri her şeyi çok iyi farketmiş ve düşmanla için için alay etmektedirler.

Çel

Samedar Dağı'ndaki çarpışmada 1 binbaşı, 1 pilot üsteğmen, 1 asteğmen ve çok sayıda asker öldürüldü. Aynı çarpışmada bir de helikopter düşürüldü

Çel/Wan *(Berxwedan):* Çel(Çukurca)'in Samedar Dağı mıntıkasında 17 Haziran tarihinde ARGK birlikleriyle sömürgeci ordu sürüleri arasında büyük bir çarpışma meydana geldi. Gerilla kaynaklarından aldığımız kesin bilgilere göre, bu çarpışmada düşman büyük bir askeri gücün yanısıra helikopterleri de yoğun biçimde savaşa sürdü. Buna rağmen düşman, halk kurtuluş ordumuzun üstün savaş yeteneği karşısında hiçbir varlık gösteremeyip ağır kayıplar verdi.

Çarpışmanın en kızgın bir anında ARGK savaşçılarının isabetli atışlarına hedef olan bir düşman helikopteri havada alev aldı ve ardından alevler içerisinde yere çakıldı. Helikopterde bulunan 1 binbaşı, 1 pilot üsteğmen ve 1 asteğmen yanarak öldü. Komutanlarını kaybeden sömürgeci birlikler panik içerisinde geri kaçışırken de çok sayıda kayıp vermekten kurtulamadılar.

Bu olayda gerilla birliklerimiz kayıp vermediler.

Öte yandan Çel'in Deştan mıntıkasında gerillaların döşediği mayına çarpan 1 düşman askeri öldü.

Licê

Hasan köyündeki düşman karakolu imha edildi

Licê *(Berxwedan):* Amed ve çevresinde büyük serîhildanlar ve kitlesel ayağa kalkışların devam ettiği günlerde, çevrede gerilla saldırıları da oldukça yoğun biçimde sürmekteydi. Bu saldırılardan birisi de Licê'nin Hasan köyündeki düşman karakoluna yönelik gerçekleştirildi. Adı geçen köyde bulunan düşman karakolu, aynı zamanda yurtseverlerin işkenceden geçirildiği bir merkez olarak da tanınmaktadır. ARGK gerillalarının roketatarlı saldırısına hedef olan karakol ağır hasar görürken, içinde bulunan askerlerden de çok sayıda ölen ve yaralanan olduğu bildirilmektedir. Düşmanın kesin kayıpları konusunda bilgi edinilemedi.

Sêrt

Xizxêr çarpışmasında 2 subay ve 2 özel tim elemanı öldürüldü. 8 ARGK savaşçısı da şehit düştü

Sêrt *(Berxwedan):* Sêrt'in Xizxêr(Şirvan) ilçesi yakınlarındaki Xuya Karan mıntıkasında sömürgeci güçlerin kurduğu pusuya düşen bir gerilla birliği ile düşman kuvvetleri arasında çıkan çarpışma yer yer iki gün devam etti. 10 Temmuz tarihinde meydana gelen çarpışmada ilk pusu anında bazı savaşçılarını şehit veren ARGK birliği toparlanıp düşman pususunu karşı saldırılarla bozmayı ve dağıtmayı başarıyor. Bu sırada sömürgeci güçlere kayıplar da verdiriliyor. Ardından alana daha büyük güçler yığan düşmanla gerilla birliği zaman zaman karşı karşıya geliyorlar ve bu şekilde çarpışmalar iki gün sürüyor.

Çarpışmada ARGK birliğinin 8 savaşçısı kahramanca savaşarak şehit düşüyor. Düşman güçlerinden de 2 subay ve 1'i komiser olmak üzere 2 özel tim elemanı öldürülüyor. Bunlar sadece görgü tanıkları tarafından görülebilenlerdir. Sömürgeciler kendi kayıplarını açıklamamıştır. Geniş bir alana yayılan çarpışmalarda, düşmanın kayıplarının çok daha fazla olabileceği söyleniyor.

Asker ve korucular arasındaki anlaşmazlık

Şikeftiyan(Taşkonak) karakolundaki askerlerle, Xursê ve Zivinga Hecî Elî köyleri korucuları arasında hakaret ve küfürlerle başlayan ve neredeyse çatışmaya dönüşecek anlaşmazlıklar yaşandığı bildirilmektedir. 29 Haziran günü yaşanan benzer bir tartışmadan sonra çeteler silahlarını karakola atıp köylerine dönüyorlar. Bunun üzerine subay kendilerinden özür dileyerek tekrar geri dönmelerini sağlıyor.

Edinilen bilgilere göre bu olayların nedeni şu: Operasyon vb. bir göreve çıkarken komutanların emri gereği daima çetelerden bir kısmı birliğin önünde, bir kısmı da arkasında ve askerler de ortada yürümektedir. Korucular ise bunu kabul etmiyor ve buna tepki duyuyorlar. Bu anlaşmazlık nedeniyle silahlarını karakola atan çetelerin halen tekrar silah almaya ikna olmadıkları ve bundan sonra çatışmalara katılmamakta ısrar ettikleri bildirilmektedir.

Nisêbîn

Gerillalardan şantiye baskını ve İpek Yolu'nun bir süre denetime alınması

Nisêbîn *(Berxwedan):* 9 Temmuz 1991 tarihinde Nisêbîn yakınlanındaki Sultan Şêxmûs mevkiinde bulunan bir şantiye gerillalar tarafından basıldı. Bir grup gerilla etrafta durup denetim sağlarken, diğer bir grup ise, şantiyede çalışan bütün işçi, şoför ve diğer elemanları bir araya topladı. Çalışanlara yönelik propaganda konuşmaları yapıldı. Ayrıca burada bulunanların kimlikleri de kontrolden geçirilerek aralarında bilinen düşman unsurların görülmediği tespit edildi. Daha sonra şantiyede bulunan ve YSE'ye ait olduğu belirtilen bütün iş makinaları ve taşıt aracı ateşe verilmek suretiyle imha edildi. Gerillalar herhangi bir tatsızlıkla karşılaşmadan olay yerinden uzaklaştılar.

Öte yandan 13 Temmuz tarihinde tarihi İpek Yolu Cizîra Botan-Nisêbîn arasındaki bir yerde gerillalar tarafından kesilerek, yolun denetimimin bir süre ele geçirildiği bildiriliyor. Kimlik vb. kontroller yapan gerilla birliği, ayrıca yolculara yönelik propaganda konuşmaları da yapıp bildiri ve pullar dağıttı.

Bêrecûk

Gerilla faaliyetlerinde artış görülüyor

Riha *(Berxwedan):* Güneybatı eyaletinin genelinde olduğu gibi Riha(Urfa) ve çevresinde de son dönemde gerilla faaliyetlerinde gözle görülür bir artış ve gelişme olduğu görülmektedir. Yöredeki her köyün civarında gerilla birliklerinin dolaştığı ve çeşitli etkinliklerde bulunduğu bildirilmektedir.

Bu arada Bêrecûk(Birecik)'a bağlı Ayran köyü yakınlarında görülen ve düşmana ihbar edilen üç kişilik bir küçük gerilla grubu, ihbarı değerlendiren sömürgeci güçler tarafından takip ve çembere alınıyor. Çıkan çarpışmada gerillalardan ikisi şehit düşerken, birinin de yaralı olarak sömürgecilere esir düştüğü bildiriliyor. Ayrıca bu olayda düşmandan 3 asker de öldürüldü. Şehit ARGK savaşçılarından **Tuncer ÇOBAN** Bêrecûk merkezinde, **Halil BAYSÖZ** de doğum yeri olanÇiftlik köyünde toprağa verildi.

Gûrrgum

ARGK birliklerinden çete odaklarına isabetli saldırılar

Dilûk/Pazarcix *(Berxwedan):* Gûrrgum(Maraş)'un Pazarcix, Elbistan ve Kurdoxlî(Türkoğlu) ilçeleri ile çevresindeki kırsal alanlarda çete odakları başta olmak üzere sömürgeci hedeflere yönelik gerilla saldırıları düşmanı ve işbirlikçilerini alabildiğine tedirgin ederken, alandaki yurtseverler üzerinde de son derece olumlu etkiler bırakmakta ve ulusal kurtuluşçu ruhu canlandırmaktadır.

Bu gelişmelerden rahatsızlık duyan sömürgeciler "PKK çocukları öldürüyor" gibi inandırıcılığı kalmamış savlarla çamur atmaya ve gelişmelerin etkisini kırmaya çalışıyorlar. TC yetkilileri, silahlanıp çetecilik yapan 18 yaşındakilere bile çocuk deyip bunu mücadelemizi karalamanın bir vesilesi yapıyorlar. Ancak durumu yakından bilen yöre halkı bu çete odaklarına vurulan darbelerden son derece hoşnuttur ve bu odakların ne pahasına olursa olsun bir an önce dağı-

tılmasından yanadır.

Son bir hafta veya on gün içerisinde bu çerçevede meydana gelen olaylardan bilgi edinebildiklerimiz şunlar:

- Elbistan'ın Çiftlik köyünde köy ağasının ve sömürgecilerin hizmetinde çalışan bir ajan aynı faaliyeti yürüten karısıyla birlikte ölümle cezalandırıldı.

- Yine Elbistan'ın Kültürler köyünde silah almış bulunan faşist çete odağına yapılan saldırıda 4 erkek ve 2 kadın öldü, 1 kadın da yaralandı. Adı geçen köyde Türkmenler oturuyor ve öteden beri faşistlikleriyle ün yapmışlardır. Bunlara son dönemlerde bir de silah verilerek çevredeki yurtsever köylerin başına bela edilmişlerdir. Bu çete odağına vurulan darbe yöredeki yurtsever köylerce büyük bir memnunlukla karşılanmıştır. Ayrıca olayda sömürgecilerin iddia ettiği gibi çocuk ölümü vb. de sözkonusu değildir.

- Çağlayancerit ilçesindeki bir çete odağına yönelik saldırıda da 2 çete ve bir yakınları öldürüldü.

- 13-14 Temmuz tarihlerinde Pazarcix'ta 6 işbirlikçi ajan ölümle cezalandırıldı. Bu kişilerin kısa bir süre önce Pazarcix yakınlarında vahşi bir şekilde katledilen 10 ARGK savaşçısı ve yurtsever milisin öldürülmesi olayında rolleri bulunduğu bildirilmektedir.

- Ayrıca Kurdoxlî(Türkoğlu) ve Nurhak kırsalında ARGK gerillalarıyla sömürgeci birlikler arasında yer yer şiddetli ve yoğun çarpışmalar yaşandığı bildirilmektedir. Ancak bu çarpışmaların sonuçları hakkında kesin ve net bilgiler elimize ulaşmış değildir.

İzmir

İzmir metropolünde yaşayan Kürdistanlı yurtseverler 14 Temmuz'u yoğun bir eylemlilikle karşıladılar

İzmir *(Berxwedan)*: Kürdistan'da ve yurtdışı alanlarda olduğu gibi Türkiye metropollerinde yaşayan yurtseverler de 14 Temmuz **"Ulusal Onur Günü"**nü yoğun bir eylemlilikle karşıladılar. 12 Temmuz tarihinde ERNK Ege Bölge Komitesi'nin konuya ilişkin bildirisi yaygın biçimde dağıtıldı. İzmir'in bütün semt ve ilçeleriyle Saruhan gibi bazı çevre ilçelerde de dağıtılan bildiride, herkesin kendi evinde bir günlük açlık grevi yapması ve aynı gün çalışanların işe gitmemesi çağrısı yapılmaktaydı.

Bu çağrıya Kürdistanlı kitlelerin %90 oranında karşılık verdiği gözlendi. Pazar günü Kürdistanlı yoksul yurtseverler, en yoğun iş günü olmasına rağmen, o gün işe gitmeyerek ERNK'nin çağrısına coşkuyla karşılık verdiler.

Öte yandan 14 Temmuz günü, saat 07.45'te Gürçeşme yolu üzerindeki İş Bankası Şubesi'ne molotof kokteylli saldırı sonucu çıkan yangında büyük hasar meydana geldi. Aynı saatlerde Gümrük'te PTT Başmüdürlüğü'ne ait 20 kadar araç ateşe verilmek suretiyle imha edildi. Sömürgeciler yangına müdahale etmeye çalıştılarsa da pek bir şey kurtaramadılar. Yine aynı gün ve saatte Hatay semtindeki İlahiyat Fakültesi yanında parketmiş bulunan bir resmi devlet minibüsü ateşe verilerek imha edildi.

14 Temmuz günü akşam saatlerinde de benzer eylemler birkaç alanda gerçekleştirildi. Saat 22.00 sıralarında Alsancak semtinde Tekel'e ait bir kamyon içindeki tütünle birlikte yakıldı. Aynı saatlerde Kadifekale yakınlarındaki birkaç resmi araç da ateşe verildi, ancak bunlara kısa sürede müdahale edilerek yangın söndürüldü. Anlaşılan sömürgeciler Kürdistanlı yurtseverlerin yoğun olarak yaşadıkları bu semtte 14 Temmuz için önceden önlem almışlardı. Aynı amaçla Yeşilyurt semtinde de 13 Temmuz günü bir greyder tipi iş makinası yakılmıştı.

Başarıyla gerçekleştirilen bütün bu eylemler sırasında gözaltına alınma vb. hiçbir kayıp yaşanmazken, sömürgecileri adeta korku sardı. Ayrıca önemli bir politikleşme de birlikte yaşandı. Gecekondu semtlerinde 14 Temmuz'un anlam ve önemi konusunda yoğun tartışmalar yapıldı.

ŞAKLAVA'DA KDP KOMPLOSUNDA 2 ARGK SAVAŞÇISI ŞEHİT DÜŞTÜ

Güney Kürdistan'ın Şaklava kenti yakınlarında 8 Temmuz 1991 tarihinde 15 kişiden oluşan bir ARGK müfreze grubuna yönelik bir komplo saldırı gerçekleştirildi. Saldırının biçimi ve olayın ayrıntıları henüz bilinmemektedir. İşbirlikçi KDP güçlerinin -büyük ihtimalle Kurdistani Cephe kuvvetleri adı altında- gerçekleştirdiği komplo saldırıda, 2 ARGK savaşçısı şehit düştü, 2'si de yaralandı.

Şehit düşen ARGK savaşçıları Kuzey-Batı parçasındandırlar. Bunlardan biri Bêdlîs doğumlu **Şentürk YILDIZ-(Hawar)**, diğeri de doğum yerini öğrenemediğimiz **Abdurrahman DOĞU(Amed)**'dur. Olayda yaralanan ve şu anda yoldaşlarının yanında bulunan savaşçılardan biri Güneyli **Şoreş**'dir.

Şehitler için yapılan cenaze törenine Güneyli halkımızdan da çok sayıda katılanlar oldu. Kitleler komplocu-işbirlikçiliği bir kez daha lanetleyerek, buna duydukları öfke ve tepkiyi dile getirdiler.

KDP'nin bu tür komploları ilk kez tanık olunan bir durum değildir. KDP'nin bu konuda oldukça kirli ve kabarık bir sicili mevcuttur. Ancak bu son komplo Kürdistani Cephe adına yapıldı. Halkımız tarafından nefretle karşılanan bu son komplo saldırısı karşısında Kurdistani Cephe temsilcilerinin ne dedikleri ve nasıl bir tavır takınacakları doğrusu merak konusudur. Evet, sormak gerekir: Kurdistani Cephe, kendi adına KDP tarafından gerçekleştirilen bu komplo saldırıya ne diyor?

PKK ve TC'nin savaş esirlerine yaklaşımlarına birer örnek:

Kimi zaman küçük bir örnek bile bir gücün niteliği konusunda epey bilgi verebilir. TC'nin savaş esirlerine işkenceci ve katliamcı yaklaşımlarına karşın PKK'nin sergilediği insancıl tavır, özünde iki karşıt gücün insanlığa yaklaşımının da göstergesidir.

Kamuoyuna

16 Haziran 1991 tarihinde ARGK gerillaları tarafından gerçekleştirilen yol kesme eyleminde piyade onbaşı Ümit Şahin tutuklanmış, PKK'nin devrimci adaleti sonucu serbest bırakılmıştır.

Sabah saat 08.30 sularında Bêdlîs'e 10 km mesafedeki bir mevkide Baharat Yolu'nu keserek sıkı güvenlik önlemleri altında 400-500 civarındaki kitleye Türkçe ve Kürtçe olmak üzere iki ayrı dilden seslenerek TC'nin yapmış olduğu antipropagandalara açıklık getiren, kitlelere gerçekliği yansıtan ve onları mücadeleye çağıran ARGK gerillalarının gerçekleştirmiş olduğu ve yaklaşık 1,5 saat süren yol kesme eyleminde yapılan kimlik kontrolü sonucu TC ordusunda görevli piyade onbaşı Ümit Şahin gözaltına alınmıştır. Sömürgecilerin herhangi bir müdahalesi olmaksızın, kitlelerin coşkun alkışları ve "Bijî Serok APO" sloganları eşliğinde geri çekilen ARGK gerillaları piyade onbaşı Ümit Şahin'i de birlikte götürmüşlerdir. Ancak yapılan kısa süreli soruşturma sonucunda suçsuz olduğu anlaşılan onbaşı Şahin, bir grup gerilla tarafından Baharat Yolu üzerinde bulunan yakın bir lokantaya götürülmüş, lokantada bulunan kitlelere Şahin'in durumu ve neden serbest bırakıldığı açıklandıktan sonra gitmek istediği yere varabilmesi için gereken olanaklar sağlanarak serbest bırakılmıştır.

Birçok olayda ve en son Ümit Şahin olayında da görüldüğü gibi devrimci adaletin yüceliği en açık bir biçimde PKK'de uygulanmaktadır. TC'nin yıllardan beri yapmış olduğu "teröristler, kadın-çocuk öldürüyorlar" yolundaki çarpıtmalarının ne derece yersiz olduğu bir kez daha ortaya çıkmış, yaşanan bu olay devrimci adaletin yüceliğini ve PKK'de uygulanışını açıkça gözler önüne sermiştir. Şu çok açık olup kamuoyu tarafından da bilinmektedir ki, yıllardır sürdürülen savaşta TC hiçbir savaş kuralına aldırmaksızın ve bütün savaş yasalarını ayaklar altına alarak, savaş esirlerine yaklaşımda işkenceci ve katliamcı bir tavırdan şaşmamaktadır. En hafif "suç"ları işledikleri gerekçesiyle binlerce insan tutuklanıp en ağır işkencelerden geçirilmiş, hakarete uğratılmış ve hatta katledilmiştir. En acı olanı ise, insanca bir dürüstlük dahi gösterilmeyerek birçok insanın yakalandıktan sonra katledilmesi, ancak bu durumlar gizlenerek ya farklı bir biçimde yansıtılarak ya da tümden sahip çıkılmayarak "kim vurdu"ya getirilmesidir.

PKK ile TC'nin benimsediği bu iki farklı yaklaşım, özünde karşıt güçlerin insanlığa yaklaşımının, saygı ve sevgisinin ve aynı zamanda uluslararası savaş kurallarına ne denli riayet ettiklerinin de ifadesi olmaktadır.

Ne var ki, şu ana kadar yüzlerce, hatta binlerce er de bu savaşta vurulmuştur. Bunun tek sorumlusunun faşist Türk devleti olduğu açıktır. Kendi sömürgeci emelleri doğrultusunda masum insanları suça bulaştırarak savaşa süren TC, vurulan insanların ve dökülen kanların baş sorumlusu durumundadır. Kürt-Türk binlerce insanı işlediği suça alet ederek PKK ve halkımız üzerine süren TC, dökülen kanların vebalini taşımak zorundadır.

TC ordusu içindeki askerleri, sömürgeci-faşist Türk devletinin işlediği suça bulaşmamaları, PKK ve Kürt halkına karşı silah kullanmama doğrultusunda tekrar uyarma mecburiyeti duyuyoruz. Ve "Gelin, PKK'nin adaletine sığının, çatışmalarda komutanlarınızı dinleyerek suça bulaşma yerine ARGK saflarına geçerek kendinizi devrimci adalete teslim ediniz veya Kürdistan'da askerlik yapmayı kabul etmeyiniz" diyoruz.

(...)

Piyade onbaşı Ümit Şahin'in ailesine;

Açıklamamızda da belirttiğimiz gibi oğlunuz 16 Haziran 1991 tarihinde ARGK gerillaları tarafından kısa bir süre gözaltına alınmış, suçsuz olduğu anlaşıldıktan sonra serbest bırakılmıştır. Fakat faşist Türk devleti bu durumdan yararlanarak oğlunuzu katledip "PKK vurdu" biçiminde geçmişten beri tekrarladığı yöntemlere başvurabilir. Onun için Ümit Şahin'in ailesi olarak mutlaka en kısa dönemde gereken kurumlara başvurarak oğlunuzun akıbetini öğrenmeniz gerektiğini, Şahin'in katledilmesi halinde sorumlu tutulması gerekenin PKK değil, TC olduğunu belirtmek isteriz.

Piyade onbaşı Ümit Şahin'in ailesinin şahsında bütün (Türk veya Kürt) asker ailelerine çağrımız, çocuklarını askere göndermemeleri veya en azından Kürdistan'da askerlik yapmalarını engellemeleridir. Aksi takdirde şiddetlenerek sürmekte olan savaşta çocuklarının da öldürülebileceğini hesaba katmaları, böylesi bir durumda, sorumlu tutulması gerekenin PKK olmayacağını belirtiriz.

17 Haziran 1991
Garzan Eyaleti
Askeri Konseyi

ER İZİN BELGESİ

Cilt . Sayı

Kıtası : 81 mm. Hav. Çş. Tlg. Bl. İSPA.
Sınıf ve Rütbesi : P. Onbaşı
Adı, Soyadı : Ümit ŞAHİN
Memleketi : AMASYA
Birlik Sıra No. : 1971/1

İzin isteğinin sebebi : DAĞITIM
İzinde iken bulunacağı adres (Varsa telefon numarası) : Alçakbel Köyü Taşova/AMA

Kanuni izin hakkında mahsuben şimdiye kadar aldığı izinlerin toplamı | Son izninin bittiği tarih | Son izninin kaç gün olduğu 10(on)gün

ULUSLARARASI AF ÖRGÜTÜNE

İlimizde gittikçe ağırlaşan baskı ve zulüm politikası son dönemde katliamlara, toplu işkencelere dönüşmüştür.

Son iki aydır Van'da sürdürülen sistematik baskı ve gözaltılar tüm Van halkını hedef almıştır. Son iki ayda 300'ü aşkın insan gözaltına alınmış. İstisnasız tümü işkence görmüştür. Son on gündür devam eden gözaltı furyasında halen 14 kişi gözaltında bulunmaktadır. Bunlardan biri 11 gündür (gözaltına alındığından beri) susma hakkını kullanarak açlık grevini sürdürmektedir. Bu şahıs şu anda Van Devlet Hastanesi'nde müşahade altında tutulmaktadır. Kimliği hususunda tüm araştırmalarımız sonuçsuz kalmaktadır. Hastaneye Naif Çetinkaya ismiyle kaydedilmiş ancak araştırmalarımızda bu ismin sahte bir isim olduğu anlaşılmıştır. Yapılan tüm girişimler sonuçsuz kalmaktadır. Alınan duyumlardan gözaltındakilerin tümü ağır işkence altında bulunmaktadırlar. Açlık grevindeki şahsın can güvenliği tehlikededir. Yaşama şansı son aşamadadır.

Kurumunuzdan gerekli girişimlerin yapılmasını bekler, insanım diyen tüm kişi, kurum ve kuruluşların halkımızın çektiği zulüm politikasıyla ve açlık grevindeki insanımızla dayanışmaya çağırıyoruz.

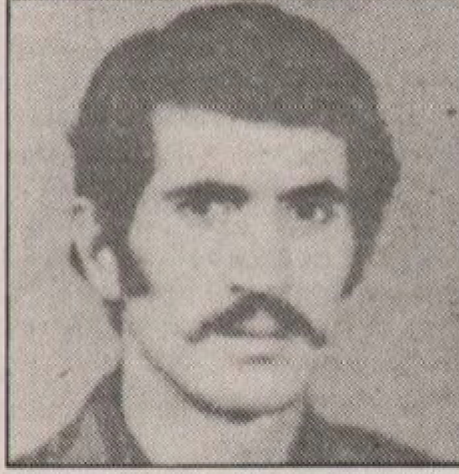
Açlık grevindeki şahsın, oğlu olduğu yolunda kuvvetli ihtimaller bulunan Nusrettin Aksu'nun teşhis için tüm yasal yollara başvuruları sonuçsuz kalmıştır.

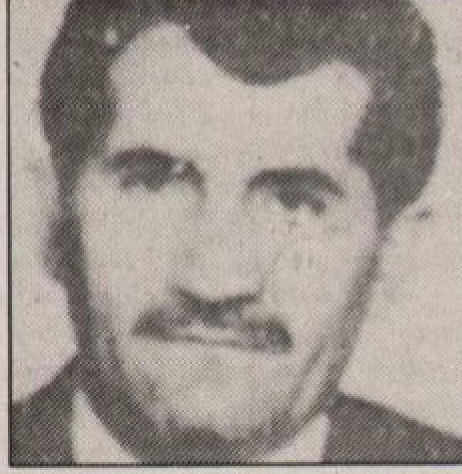
İnsanım diyen herkesi bu babayla ve benzer Kürt babalarıyla dayanışmaya çağırıyoruz.

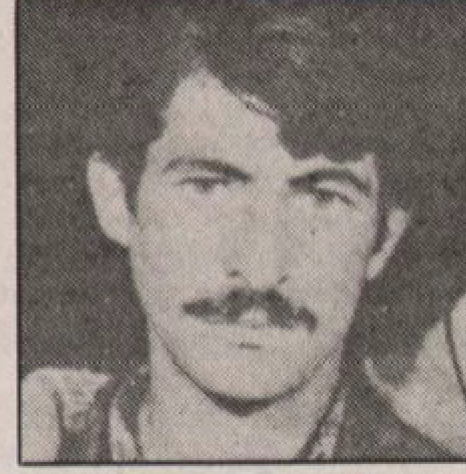
Yavuz Binbay, (İnsan Hakları Derneği Genel Yönetim Kurulu Üyesi ve Van Şube Başkanı)

KONTR-GERİLLA İŞ BAŞINDA

Son günlerde bölgemizde yaşanan hukuksuz infaz denilen bir kısım olayları yerinde tespit etmek ve kamuoyunun bilgisine sunmak üzere aşağıda adları soyadları yazılı kişilerden oluşan insan hakları izleme heyeti olarak 30.6.1991 günü Şırnak ve çevresinde incelemelerde bulunduk. Bir kısım olaylara ilişkin tespit ve izlenimlerimiz:

İbrahim Sarıca

Yakup Kara

Mehmet Kılıç

CİZRE'DE İBRAHİM SARICA'NIN ÖLDÜRÜLMESİ

18.6.1991 günü Şırnak ili Cizre ilçe merkezi Cudi Mahallesi'nde, saat 04.00 ile 07.00 arasında gerillalar ile devletin güvenlik güçleri arasında şiddetli bir çatışma çıkıyor. Çatışmaya ilişkin resmi açıklamalar ile halkın ve görgü tanıklarının anlatımları çok farklı. Devletin resmi açıklamasına göre "5 güvenlik görevlisi yaralanmış 1 terörist silahıyla birlikte ölü olarak ele geçirilmiştir." Halkın (mahalle sakinleri ve görgü tanıkları) anlatımına göre "5 polis öldürülmüş, 4 poliste yaralanmıştır. Gerillaların kaybı yok. Ölü olarak ele geçirildiği söylenen kişi ise, Cudi Mahallesi Vatan Sokak no: 42 de ikamet eden Ömer oğlu 1.1.1955 doğumlu, iki evli, yaşları 4 ay ile 10 yıl arasında değişen 6 çocuk babası inşaat işçisi, **İbrahim Sarıca**'dır. İbrahim, silahsız ve savunmasız olarak sokak ortasında kurşuna dizilmiştir." Olaya ilişkin anlatımlar:

Zeynep Sarıca (İbrahim'in eşi.) *"Kocam her iş günü olduğu gibi sabahleyin güneşin doğuşuyla beraber işe gitmek üzere evden çıktı. O sırada şehrimizde alışılmış bir durum haline gelen silah sesleri de geliyordu. Saat dokuza doğru bir kişinin öldürüldüğü haberi yayıldı. Önce bizim mahallede oturan bir kişinin öldürüldüğü söylendi. Fakat saat 10.00'a doğru ölen kişinin eşim olduğu haberi yayıldı. Hastaneye koştuk. Bize göstermediler. Olayı görenler, ölen kişinin İbrahim olduğunu bize söylediler. Cenazesini istedik, bize cenazeyi vermedikleri gibi, göstermediler de. Apar topar cenazeyi kimseye göstermeden polisler kendileri götürüp gömdüler. Mezarlıkta müdahale etmeye çalıştım bırakmadılar. Beni ve 10 yaşındaki oğlum Servet'i döverek uzaklaştırdılar. Oğlum yediği dayaktan dolayı halen hastadır. Eşim kendi halinde, evine bağlı, işinde çalışan bir kişiydi. Silahsız ve savunmasızdı. Bütün Cizre eşimin nasıl bir adam olduğunu bilir. Resmi açıklama gerçeği yansıtmıyor. Gerillalara güç yetiremediler, eşimi öldürdüler."*

İbrahim'in abisi **Mehmet Sarıca**'nın anlatımları da aynı doğrultuda. O da kardeşini kaybetmenin ve tüm uğraşlarına rağmen cenazesini dahi alamamanın üzüntüsü içinde.

Mehmet Ali Baykara: *"Sabahın erken saatleriydi. Güneş doğmuştu. Bir grup polis benim evime geldiler. Oğlum Sıraç iki gün önce İstanbul'dan gelmişti. Çantasında iki kitap buldular ve onu apar topar götürdüler. Bir kısmı da evi aramaya devam ediyordu. Bu arada sokağın öbür ucunda bir adam belirdi. Üzerinde beyaz renk gömlek ve kot pantolon vardı. Polisler kendisini çağırdılar. Uzaktı, isteseydi kaçabilirdi. Geldi, yaklaşınca tanıdım. Bizim mahallede oturan İbrahim Sarıca'ydı. Polisler 'nereye gidiyorsun, necisin' gibi sorular sordular. O da 'İşe gidiyorum, sıvacıyım' diye cevap verdi. Bu arada İbrahim, benden su istedi. Su verdim içti. Akabinde sigara tabağını verdim. Bir sigara sardı. Bu esnada polisler ev arama işini bitirmişlerdi. İbrahim'i de beraberlerinde alıp gittiler.*

Gûlê Çetel: (45 yaşlarında 10 çocuk annesi.) *"Gürültü ve ayak seslerinden uyandım. Her taraf karanlıktı. Polisler geldi evimi arayacaklarını söylediler. Evi aramaya başladılar ve bu arada bana çeşitli sorular soruyorlardı. Evimde gerillaların barındığını iddia ediyorlardı. Ev araması sürerken uzaktan silah sesleri gelmeye başladı. Sonra bizim evin yakınında da silah sesleri geldi. Panzerlerin sesleriyle makinalıların sesleri birbirine karışıyordu. Benim evimde bulunan polisler de pencere önlerinde mevzilendiler. Evdeki polisler, evin arka tarafında bulunan Endüstri Meslek Lisesi tarafına ateş etmeye başladılar. Oradan da bizim eve doğru ateş açıldı. Silah sesleri gittikçe çoğalıyordu. Hava da ağarmaya başlamıştı. Çatışma uzun sürdü. Bizim evdeki polislerden iki tanesi vuruldu, bunlardan biri daha evdeyken öldü. Diğerini yaralı olarak götürdüler. Güneş doğduktan sonra bizim evin etrafındaki silah sesleri azalmaya başladı. Fakat etrafta halen devam ediyordu. Bizim taraf sakinleşince, polisler beni de alarak evi terk ettiler. Beni bir sokak ötede bekleyen polis minibüsüne bindirdiler. Arabada komşularımız olan Recep Eren, İbrahim Güler, kardeşleri Ramazan ve Ali vardı. Bir süre sonra mahallemizde oturan İbrahim Sarıca'yı da getirip arabaya bindirdiler. İbrahim'in üzerinde beyaz gömlek ve kot pantolon vardı. Bizim gözlerimiz açıktı. Onun gözlerini kapatmışlardı. Minibüs emniyet müdürlüğüne doğru hareket edip gitti. Köprüye geldiğimizde telsiz emri üzerine, araba durdu. Bizleri dayak ve hakaretle indirdiler. Oradaki kulübeye aldılar. Araba boş olarak müdürlüğe doğru gitti. On dakika kadar sonra araba tekrar geldi. Bizleri tekrar bindirdiler. Ve araba bizim mahalleye doğru yol aldı. Bizleri serbest bırakacaklarını sandım. Araba bizim evin yakınında durdu. Orada bir grup polis vardı. İbrahim'i döverek aşağı indirdiler. Araba geri döndü ve bizleri emniyet müdürlüğüne götürdü. Yolda silah sesleri geliyordu. İki gün gözaltında kaldıktan sonra serbest bırakıldım. İbrahim'in bizim eve yakın bir yerde öldürüldüğünü duydum."*

İbrahim Güler: *"Saat 05.30 sıralarında polisler (özel tim, resmi ve sivil giysili) bizim eve geldiler. Dışarda çatışma vardı. Komşu evlere olduğu gibi, bizim eve de çok sayıda mermi isabet etti. Camlarımız kırıldı. Polisler bizim evi aradılar. Birşey bulamadılar. Beni ve kardeşlerim Ramazan ve Ali'yi alıp götürdüler. Elbiselerimi giymeme müsaade etmediler. Bizleri polis dolmuşuna bindirdiler. Sonra komşumuz Recep Eren'i daha sonra Gûlê Çetel'i getirdiler. Bir süre sonra İbrahim Sarıca'yı getirdiler. Gözleri kapalı fakat elleri açıktı. Üzerinde beyaz gömlek ve kot pantolan vardı. Gidiş gelişlerimize ilişkin Gûlê'nin anlattıkları doğrudur. Yalnız İbrahim'i arabadan indirdiklerinde saate baktım 06.30'u gösteriyordu."*

Adının açıklanmasını istemeyen (Z) kadın: *"Gece karanlığından beri bizim mahallede çatışma vardı. Helikopter ve panzer dahi her türlü silahın sesi birbirine karışıyordu. Ben de hava ağardıktan sonra pencereden dışarıyı gözlüyordum. Çatışmanın sonlarına doğru bizim evin yaklaşık 100 metre aşağısında bir grup polis gördüm. Grubun önünde iki polis önlerine gözleri kapalı bir adamı katmışlardı. Onu dar bir sokağa doğru yürütüyorlardı. Gözleri kapalı olan adam yürürken ayakları bir taşa takıldı ve düştü. Tekrar kalktı birkaç adım yürüdü, yine ayakları taşlara takıldı ve sırt üstü düştü. Kalkmaya zaman bulamadan, orta boylu tıknaz başının tam ortasında bir tutam beyaz saç bulunan polis, elindeki tabancadan büyük silahıyla iki el ateş etti. Bu esnada yerde yatan adam eliyle gözleri üzerindeki bandı çekip attı. Diğer polis de ateş etmeye başladı. Adam yerde kıvranıyordu. Kendisine çok sayıda mermi sıkıldı. Ceset epey bir zaman orada kaldı. Sonra alıp götürdüler."*

HİLAL BELEDİYE BAŞKANININ ÖLDÜRÜLMESİ

28.6.1991 günü saat 09.30 sıralarında Şırnak-Uludere karayolunun 25. kilometresinde Şenoba(Sêgirkê) alayına iki kilometre, Besta taburuna 4 kilometre, tepedeki nöbetçi noktasına üç yüz metre mesafede Gitana tepesinin ilk virajında Hilal Belediye Başkanı **Yakup Kara**, taksi şoförü **Mehmet Ürün**, köy hizmetleri işçisi **Ali Benek**, elektrik teknisyeni **Hamit Kara**, taşaron **Hüseyin Babat**, maskeli komando elbiseli üç silahlı kişi tarafından yolları kesilerek arabadan indirilip, yolun aşağısına götürülerek kurşuna dizilmiş ve cesetleri yakılmıştır. Olay basına ve yayın organlarına bilinçli bir şekilde PKK vahşeti diye lanse edilmiştir. Oysa gerçek hiç de öyle değildir. Belediye başkanının yanında öldürülen kişiler köy korucusu olarak tanıtılmış, fakat gerçekte ne bu kişilerin ne de belediye başkanının köy koruculuğuyla ilişkilerinin olmadığı ve bilakis tüm baskılara rağmen bu kişilerin köy koruculuğunu kabul etmediklerini yörede herkes biliyor. Durum böyle iken bu kişilerin gerillalar tarafından vurulan köy korucuları olarak lanse edilmeleri düşündürücüdür. Olayı kimlerin tertip ettiği yönünde ise ipucu vermektedir.

Olaya ilişkin tespitler ve anlatımlar:

Mehmet Kara: (80 yaşlarında belediye başkanıyla aynı arabada katliamdan sağ olarak kurtulan gördü tanığı, tek kişi.) *"Cuma günü saat 08.00 sıralarında reis beni çağırdı. Beraber görmemiz gereken bir iş nedeniyle Şırnak'a gideceğimizi söyledi. Bir araba bulduk. Bizimle beraber Ali Benek, Hamit Kara, Hüseyin Babat'da aynı arabaya bindiler. Araba Uludere'de oturan Mehmet Ürün'e aitti. Yolda, Şenoba'daki kontrol noktalarını geçtikten sonra, Şenoba alayının karşısındaki virajlarda alaya yaklaşık olarak iki kilometre mesafede yolda giderken önümüz kalaşinkof silahlı, komando elbiseli, yüzleri maskeli üç kişi tarafından kesildi. Bizi arabadan indirdiler. Kimlik sordular. Belediye başkanı kendisini tanıttı. Bu kişiler benim dışımdaki diğer 5 arkadaşımı hızla ormanın içine doğru götürdüler. Ben de arkalarından biraz gittim. Tansiyonum yükseldi, bir süre kendimden geçer gibi oldum ve oturmak zorunda kaldım. Biraz sonra tekrar kalktım. Onların yukarıya doğru gidebileceğini tahmin ederek yukarıya doğru devam ettim. Tepeye çıktığımda, henüz tepeye varmadan, tepedeki nöbetçi noktasında bulunan asker ve korucular beni çağırdılar. Yanlarına gittim. Durumu kendilerine anlattım. Daha sonra beni bırakmadılar. Telsizle bazı yerlere benim yakalandığımı bildirdiler."*

Hamit Kara: (Belediye başkanının abisi.) *"Saat 10.00 sıralarında Şenoba'dan bir akrabamız bize telefon açıp olayı bildirdi. Bir otobüsle köylülerle birlikte olay yerine gitmek üzere hareket ettik. Anayola vardığımızda, yolda askerler bizi durdurdu. Bize, 'Gidemezsiniz' dediler. Biz ısrar ettik. Otobüsün önüne barikat kurdular. Otobüsten inerek yaya gitmeye çalıştık. Yine bırakmadılar. O ara bir yüzbaşı geldi, durumu anlattık , o yalnızca bana ve iki kişiye geçiş izni verdi. Diğerleri orda beklediler. Tabura gittik. Biz olay yerine gitmek istediğimizi belirttik, kabul etmediler. Otopsi için savcı ile doktor geldi. Onlarla beraber cenazelerin olduğu yere gittik. Hepsi arkadan taranmışlardı. Silahla taramadan sonra her beşi de yakılmışlardı. Savcı tutanak tuttu. Bana ve arkadaşlarıma hiçbir şey sormadı.*

Hiçbir düşmanımız yoktur. Kimseyle herhangi bir kan davamız da yoktur. Kardeşim bu yörede sevilen ve sayılan bir adamdı. İki dönemdir belediye başkanlığını yapıyordu. Devlet kendisini sürekli korucu olması için zorluyordu. Kardeşim ise korucu olması yönündeki talepleri hep geri çevirdi. Bu nedenle sık sık tehdit edildiğini biliyorum. Hatta geçen yıl gözaltına alındı ve işkence gördü. Bizim köyde geniş bir ailemiz var. Akrabalarımızdan hiçbiri korucu olmadı. Zaman zaman ikili sohbetlerde askeri yetkililer kardeşim için 'o teröristlerin belediye başkanıdır,' dediklerini duyuyorduk. Ben kardeşimin kesinlikle PKK tarafından öldürüldüğüne inanmıyorum. Bu güne kadar onlardan bir tehdit dahi almadık. Evim, köyün dışındadır. Tek başıma kaldığım halde, bugüne kadar onlardan kimse benim kapımı çalmadı. Tekrar söylüyorum basına ve yayın organlarına yansıtıldığı gibi değil. Kardeşim PKK tarafından öldürülmedi. Onlar tarafından öldürülmesi için de bir neden yoktu.

Abdulkadir Babat: (Öldürülen **Hüseyin Babat**'ın abisi.) *"Yetkililerin anlatımına göre kardeşimi, reisi ve diğerlerini PKK'liler öldürmüş, bir de bildiri bırakmışlar cenazelerin yanına. Bildiride ölüm gerekçesi şöyle belirtiliyormuş. 'Bunlar önce PKK'lıydılar sonra Celal Talabani taraftarı oldular.' Kim inanır buna? Hiç kimse.*

Başçavuş bana sordu. 'Sence bunları kim öldürmüş olabilir?' Ben de şöyle cevap verdim: 'Ya sen öldürdün, ya ben, ben öldürmediğime göre demek ki sen öldürdün' dedim. Başçavuş kızdı ve bana bağırdı. 'Kalkarsam ağzını yırtarım' dedi. Başçavuş bunu gidip alay komutanına anlatmış. Alay komutanı beni çağırdı. Tehdit etti. 'Bir daha böyle konuşursan o dilini kopartırım' dedi."

Mustafa Kara: (Belediye Başkanı'nın yakını.) *"Şimdi oturup düşünelim. Bu olayı kimler yapabilir. Burada iki kuvvet vardır. Biri PKK, diğeri TC güvenlik güçleri. Bu kuvvetlerden biri yapmıştır. Biz PKK'yi yıllardır tanıyoruz. Eylem biçimini biliyoruz. PKK bir olay yapsa saklamıyor. Yaptığını üstleniyor. Üstelik PKK maske*

falan da takmıyor. Öldürdükleri kişileri yakmak için de bir nedenleri yok. PKK'liler bizim köyde de adam öldürdüler. Kendilerine göre, öldürülmesi gereken kişiyi evinden çıkarıp, halkın gözü önünde suçunu anlatarak öldürdüler. Fakat bizim köyde daha önce de karanlık olaylar yaşandı. Şu anda huzurda bulunan Abdullah Kara'nın geçen sene mart sonunda akşam saatlerinde evine bomba atıldı. İki çocuğu öldü, kendisi ve ailesinden üç kişi daha yaralandı. Bu olayı da PKK'ye yüklemek istediler. Halbuki Abdullah Kara'nın bir oğlu ve iki yeğeni o tarihte PKK içinde gerillaydılar. Olaydan sonra PKK kendisine başsağlığı diledi. Yine buna benzer bizim köyümüzde ve yöremizde birkaç karanlık olay daha yaşandı. Şu anki olay da o karanlık olaylardan bir tanesidir. Olayın meydana geldiği yer ve saat gözönüne alındığında askeri olarak bir gerillanın orada o şekilde eylem yapması mümkün değildir. Olay yeri Şenoba (Sêgirkê) alayına 1 km mesafededir. Orada Bolu'dan getirilen Hava İndirme Tugayı da bulunmakta. Sürekli olarak 6 helikopter tetikte bekliyor. Aynı yerde üçyüz kadar korucu da bulunuyor. Olayın hemen ötesinde, Bcta taburu var. Olayın meydana geldiği yere üçyüz metre mesafede tepenin üst noktasında nöbet noktası var. Orada o saatte eylem yapan yabancı birisinin kurtulma şansı yoktur. Olaydan sonra askeri birlikler hiçbir arama tarama veya operasyona gerek duymamışlardır. Bütün bu olgular yanyana düşünüldüğünde, bu kişilerin PKK tarafından öldürülmedikleri ortaya çıkıyor. Olay bir kontr-gerilla faaliyetidir."

Heyetimiz köyde incelemelerini bitirmek üzereyken, PKK bölge komitesinin olayla ilgisinin olmadığına dair bildiri dağıttığı haberi geldi.

ŞIRNAK'TA KONTR-GERİLLA MARİFETİ

Şırnak merkeze bağlı Nêrex (Dağkonak) köyü, köy koruculuğunu kabul etmeyen köylerden biri. 29.6.1991 günü televizyonun 20.00'deki haber bülteninde Şırnak ili kırsal alanında teröristlerle çıkan çatışmada ölü olarak iki teröristin, silahlarıyla birlikte ele geçirildikleri haberi verildi. Gerçekte ise olayın böyle olmadığı ölenlerden birinin Nêrex köyünden traktör şöförü **Mehmet Kılıç** olduğu, diğerinin de onun misafiri olduğu bildirildi.

Olaya ilişkin anlatımlar ve tespitler:

Musa Kılıç: (Öldürülen Mehmet Kılıç'ın babası.) *"Oğlum Mehmet Kılıç ayrı bir evde oturuyor. Gece saat 23.00-24.00 sıralarında gerilla kılığında silahlı iki kişi gelip kapısını çalıyorlar. Mehmet'i dışarı çağırıyorlar. Bir müddet konuşuyorlar. Biraz sonra Mehmet'le evindeki misafirini alıp götürüyorlar. Kadınlar durumdan şüphelendikleri için komşulara ve bize haber verdiler. Köylülerden bir kısmı onları aramaya çıktı. Gece karanlığı olduğu için fazla gidemediler. Bir müddet sonra köyün üst kısmında anayolun yukarısında silah sesleri geldi. Ertesi gün adamlarımızı aradık fakat bulamadık. Şırnak'ta iki kişinin cesedinin olduğu haberini aldık. Cenazeleri görmek, teşhis edip almak için Şırnak'a gittik. İlgili yerlere müracaat ettik. Bize ne gösterdiler, ne de verdiler. Polis ve asker eşliğinde Şırnak'tan kendileri götürüp gömdüler.*

29.6.1991 günü akşam saat 20.00 haber bülteninde 'iki teröristin silahlarıyla birlikte ölü olarak ele geçirildikleri söylendi.' Oğlum evli 4 çocuk babası, evinde ve işinde çalışan bir kişiydi. Traktör şoförlüğü yapıyordu. Hergün kömür ocağından anayola kömür taşıyordu. Herkes onu böyle bilir ve böyle tanır. Akşam sağ olarak evinden alınıp götürüldü. Sabahleyin cenazesini dahi bize vermediler. Adalet bu mudur?"

Mehmet Kılıç: (Köy muhtarı.) *"Olaydan sonra tugay komutanı beni çağırdı. Mehmet Kılıç'ın kimliğini gösterdi. 'Mehmet Kılıç'la misafirinin terörist olduğunu ve bunların durumunu bildiğim halde kendisine haber vermediğim için cezalandırılmam gerektiğini' söyledi.*

Ben, 'Mehmet Kılıç traktör şoförüdür, hergün Şırnak'a gelir gider. Yol kontrollerinde sizin askerlerinizin tuttuğu kayıtlarda adı vardır, günde birkaç sefer onun adı ve traktörün plakası kaydedilmiştir. İncelerseniz gerçeği anlarsınız. Misafirini tanımıyorum. Akşam gelip sağ olarak onu ve misafirini evinden almışlar, götürmüşler ve öldürmüşlerdir. Sizin deyiminizle terörist olsa sağ olarak aldıkları kişiyi, niye mahkemeye çıkarmadılar. Sorgusuz sualsiz öldürdüler' dedim ve cenazeleri istedim. Bunun üzerine tugay komutanı beni kovdu."

Bu anlatımlar köyde, köylülerin huzurunda heyetimize anlatıldı. Orada bulunan 50'den fazla köylü bu durumu onayladı ve aynı şekilde anlatıyorlardı.

DİĞER BAZI ÖRNEKLER

Son günlerde meydana gelen olayları şöyle bir sıralarsak:

1) İstanbul'da **Hatice Dilek Arslan** ve **İsmail Oral** adlı kişilerin evlerinden alınarak, çatışmada öldürülmüş gibi lanse edilmeleri.

2) Diyarbakır'da Avukat **Mustafa Özer**'in arabasına bomba konması.

3) Diyarbakır'da **İHD**, **Özgür Halk** ve **Medya Güneşi** dergisinin bulunduğu binanın bombalanması.

4) Diyarbakır'da bir gazete bayiisinin büfesinin bombalanarak yakılması.

5) 18.6.1991 günü Şırnak Cizre'de inşaat işçisi **İbrahim Sarıca**'nın öldürülmesi.

6) Hilal Belediye Başkanı **Yakup Kara** ve 4 arkadaşının 28.6.1991 günü kurşuna dizilerek yakılmaları.

7) Şırnak Merkez Nêrex(Dağkonak) köylüsü **Mehmet Kılıç** ve bir misafirinin 28.6.1991 günü akşam saat 23.00 sıralarında evinden alınarak kurşuna dizilmeleri ve çatışmada öldürülmüş gibi kamuoyuna duyurulması.

8) Ağrı'nın Doğubeyazıt ilçesinde **İsmail Efe** ve **Hamit Dönder** adlı vatandaşların (1.7.1991 tarihli gazetelerden) öldürülmeleri.

9) Bu raporun yazıldığı saatlerde (2.7.1991, saat 09.00 sıraları) Batman'da yurtsever bir insan olan **M.Sıddık Tan**'ın arabasına bomba konulması. M. Sıddık Tan ve oğlu **Azad**'ın yaralanmaları.

Bu ve benzeri olaylar son zamanlarda halkımıza karşı devlet politikasının ne yönde değiştiğinin son örnekleridir. Daha düne kadar eşya, orman ve köy yakan anlayış bugün insanları yakma şeklinde cereyan ediyor. Bu olaylar muhalefetin ne şekilde susturulmak istendiğinin açık bir anlatımıdır. Bu, yürürlüğe giren Anti-Terör Yasası'nın, bundan sonra ülkemizde nasıl uygulanacağının ve uygulama şeklinin bir biçimidir. Bu, Şili, Arjantin, El Salvador ve daha bir çok yerde uygulanan kontr-gerilla yöntemlerinin memleketimize uyarlanmasıdır. Bu, halkımıza dayatılan kirli ve gayrimeşru bir savaştır. Bu, toplu katliamların ayak sesleridir.

Halkımıza karşı yürütülen bu kirli savaşa dur demek için tüm dünya demokrasi güçlerini ve insan hakları savunucularını göreve çağırıyor, saldırıları nefretle kınıyor, saldırganları lanetliyoruz.

2.7.1991

Av. Zübeyir Aydar, (İHD Gnl. Bşk. Yrd.); **Habip Kılıç,** (HEP Parti Meclisi Üyesi); **Yavuz Binbay,** (IHD Van Şube Bşk.); **Evîn Aydar,** (İHD Siirt Şube Bşk); **İzzetin Görni,** (Batman HEP İl Yön. Kur. Üyesi); **İlhan Çalar,** (Batman HEP İl Yön. Kur. Üyesi); **Sabri Sökmen,** (Şırnak HEP İl Yön. Kur. Üyesi); **Necmi Gür,** (Van İHD Şube Sekreteri); **Sekvan Aytuğ,** (Şırnak İHD Şube Sekreteri); **Celal Besen,** (Şırnak İHD Şube Saymanı); **M. Ali Sevilgen,** (Siirt İHD Yön. Kur. Üyesi); **Abdurrahman Aslan,** (Yazar); **Şemsettin Aydın,** (HEP Siirt İl Saymanı); **Abdullah Özcan,** (HEP Şırnak Merkez İlçe Başkanı); **A. Kadir Ürper,** (HEP Uludere İlçe Başkanı); **Mahmut Atlığ,** (İHD Batman Üyesi)

Valilik Makamı'na / Siirt

Ben Siirt ili Eruh ilçesi Çağbaşı köyü halkındanım. Halen aşağıdaki adresimde ikamet etmekteyim. Çağbaşı köyü mevkiinde yaklaşık 20 dönüm sulu arazim vardır. Bu arazi bana ve kardeşlerime babamızdan kalmıştır. Arazimiz tapuludur. Belirtmiş olduğum arazinin içinde o araziye yetecek ve ancak o araziyi sulayabilecek bir çeşme vardır. Kadim zamandan beri o arazi bu çeşmenin suyu ile sulanmaktadır. Zaten arazinin sulu niteliği buradan gelmektedir.

Senelerdir Siirt merkez Sağırsu Karakolu bizim bu çeşmeye göz dikmiştir. Geçen senelerde belirtilen suyu karakola taşıma girişimleri bizim müracaatlarımız ve girişimlerimiz nedeniyle durduruluyordu. Fakat bu sene bize haber vermeden ve hiçbir bedel ödemeden Sağırsu Karakolu yaklaşık bir ay önce suya el koymuş ve suyumuzu plastik borularla karakola nakletmişlerdir. Biz duruma yeni mutali olduk. Eğer bu durum bu şekilde devam ederse, bizler çok büyük zarara uğrayacağız.

Biz suyumuza yapılan müdahalenin bir an önce durdurulmasını istiyoruz. Birçok insanın geçimi bu arazi ve bu su sayesinde sağlanmaktadır. Esasen yapılan işlem kanunsuz ve hiçbir hukuk normuna uygun değildir. Yapılan müdahalenin menini istiyoruz.

Sizlerden istirhamımız bu suya yapılan müdahalenin başkaca bir müracaata gerek kalmadan durdurulmasıdır.

Gerekenin yapılmasını saygıyla arz ederim.

Adres: Küçükkırım Mah 440, Sok. No:40, Ceyhan/Adana

17.6.1991
Mehmet Sait Toprak

Botan'dan bir köyün görünümü: Derawût(Payamlı)-Eruh / Siirt

Geçen yıl bütün köylülere imzalattırılan bir belgeye göre, hava karardıktan sonra hiç kimse dışarda bulunmayacak, sabah gün ağarıncaya kadar. Aksi takdirde görünen herşey taranacak .

Bu belgeleri evde bulunmayan hane reislerinin yerine çocuklara imzalattırıyorlar.

Köyde karakol mevcut. Buna rağmen köyün okulu da, askerler tarafından işgal edilmiş.

Şahin Yılmaz adlı köylüye ait iki katlı evi iki yıldır işgal etmişler, karşılığında, askeri birimler hiç bir şey ödememekteler. Köy iki mahalleden mevcut. Bir mahallenin yolu karakolun önünden geçmekte. Halkın bu yolu kullanmasına izin verilmemekte. Askeriyeye ait 10'dan fazla köpek, halka saldırmakta, başıboş gezmekteler.

Köyde sağlık evi mevcut. Buna rağmen bir tek sağlık görevlisi yok. Köyde atış sahası yok. Köylülerin bağları bahçeleri atış sahası olarak kullanılmakta.

Köylülerin hayvanları askerler tarafından kurşunlanmakta. Köylülerin tavuk, hindi ve kuzularını askerler hiçbir bedel ödemeden karşılıksız alıp yemekteler. Bağlara girmekteler, yağmalamaktalar.

İsmail Şen, Şakir Kaya: *"Askerler bahçemizin içinde top atışı yapmaktalar. Fıstık bağlarımızı ve bahçelerimizi mahvettiler. Bir yandan da meyve ağaçlarımızı kesiyorlar. Mezarlıktaki ağaçları da kesmekteler. Karakol komutanının yanına gittik. Engellemeye çalıştık. Bize silah çektiler,* 'İstediğiniz yere gidip şikayet edin. Hiçbir sonuç alamazsınız, top atmaya devam edeceğiz' *dediler. Çift sürmeye gittik, bizi engellediler."*

İsmail Esmeray: *"Askerler, Gidin köyünüzü biz alacağız diyorlar. Kaça dediğimde 5 milyon cevabını verdi."*

Osman Sılık: *"22 Mayıs 1991 gecesi oğlum İstanbul'dan telefonla aradı. Muhtarın evine gidip görüştüm. Dönüşte üsteğmen ve askerler birlikte beni dövdüler. Neden kendilerinden izin almamışım, bahane buydu."*

11 Nisan 1991 tarihinden bu yana köylülere yapılan başka bir uygulamayı köy kahvesinde hep birlikte anlatıyorlar.

İsmail Esmeray: *"Bizi akşam 19.00'dan sabah 8.30'a kadar karakolun etrafındaki yerlere yerleştirerek, siper yerine kullanıyorlar. Üzerimizde bulunan herşeyi alıyorlar. Benim iki çakmağım kendilerinde. Namaz kılmamıza, tuvalet ihtiyacımızı gidermemize de izin vermiyorlar. Bize ağza alınmayacak bütün küfürleri sayıyorlar. Hepimiz soğuktan ve yağmur altında kalmaktan dolayı ishal olduk. Bütün eklemlerimiz ağrıyor. Oğlum İstanbul'dan gitmiş PKK'ya katılmış. Onlar burda başıma getirmedik şey bırakmadılar. Günlerce soğuk ve yağmur altında tuttular. Şimdi ise hepimizi bir ahıra koyuyorlar, sabaha kadar."*

Reşit: *"Ben hastayım. Vücudumda kırıklar var. O halde 22 gün dışarda soğuk ve yağmurda, 10 gündür de ahırda yerde sabahlara kadar bekletiyorlar."*

Günlerdir yaptığımız bütün girişimler hiçbir sonuç vermedi. Soğukta ve ahırda bekletilen insanların hepsi yaşlı. Biz köye yaklaşırken, uzaktan silah seslerini duymaya başladık. Köye vardığımızda da sorduk, köylüler bu uygulamanın sürekli mevcut olduğunu belirttiler. Atış köylülerin bağları içinde yapılmaktaydı. Uluslararası Af Örgütü Türkiye masası şefi ve Alman Af Örgütü yetkilisi bizzat olayı köylülerden yerinde dinleyip tutanak tuttular. Cumhurbaşkanlığı ve diğer makamlara yaptıkları başvurular bir sonuç doğurmadı. Bu insanların bu hale getirilmelerinin nedeni çocuklarının ortadan yok olması. Daha sonra iki kız çocuğu geri döndü. 12 ve 13 yaşlarında olan bu kızlar 30 günden fazla bir süre gözaltında tutulduktan sonra 20 Mayıs 1991 günü tutuklandılar. Şimdi Diyarbakır'da cezaevindeler.

Şiddetin hiçbir sonuç doğurmayacağı, devletin şiddetle hiçbir yere varamayacağı gün gibi ortadadır. Şiddet arttıkça nefret artmaktadır. İnsanları karakollara siper yapmak, karakolları korumaya yetmeyecektir. Bu topraklara tayin edilen resmi görevlilerde halka karşı nefret ve acımasızlıktan başka birşeye rastlamak mümkün değil. Halkın ekonomik gelir kaynaklarını tahrip etmek göçe neden olsa da, bu insanlar gittikleri yerlerde durmamaktalar. İşin yönü kitlesel boyutlara, gösterilere varmaktadır. İnsanlarda kaybetme korkusu kalmamıştır.

24 Mayıs 1991

Zübeyir Aydar (İHD Genel Başkan Yardımcısı),
Evin Aydar (İHD Siirt Şube Başkanı),
Abdulhalim Çınar (İHD Yönetim Kurulu Üyesi),
Mehmet Ali Sevilgen (İHD Yönetim Kurulu Üyesi),
Abdurrahim Deli (HEP),
Tevfik Özer (HEP), **Refik Ören, Şemsettin Çiftçi,** (HEP Kurtalan İlçe Başkanı).

Son politik gelişmeler ve ekonomik kaynakları üzerine

Baştarafı 1. sayfada

lında geri kalmış ülkelere toplam 46.7 milyar Dolar yardım edildiği, bu yardımları alanların en başında 2.2 milyarla Çin Halk Cumhuriyeti'nin ve ardından 1.2 milyar Dolarla da İsrail'in geldiği belirtiliyor. Geçen hafta açıklanan ABD'nin dış yatırımları'nın 439.66 milyar Dolardan 1990 yılında 412.16'ya düştüğü belirtilirken; aynı dönem içinde yabancı yatırımların 2.212 trilyardan bu yıl 2.241 trilyara yükseldiği bildirilmişti. Dünya para piyasasında 1.2 trilyar Dolar yatırımı olan ABD'nin az gelişmiş ülkelere yıllık yardımı, Dünya Bankası'nın açıklamasına göre 7.7 milyar Dolardır. Bütün gelişmiş modern ulusların geri kalmış halklara sağladığı 46.7 milyar Doların ancak 4 milyarının temel insani ihtiyaçlara harcandığı belirtiliyor.

Geçtiğimiz ay ABD Senatosu'nda çok yönlü tartışılan Irak Kürt hareketinin Bush yönetimince desteklenmesi isteğinden kısa bir süre sonra, Irak ve Türkiye'deki Kürt mültecilere 90 milyon Dolarlık bir yardımın yapılacağı açıklandı. Bundan bir hafta sonra kamplarda kalan toplam mültecilerin 13 bin kişi olduğunun bildirilmesi, ABD'nin ve diğer modern ulusların ayırdıkları fonun nereye gittiğini açıkça gösteriyor.

Dünya Bankası'nın raporuna göre 120 "gelişmiş" ülkenin %25'inin yıllık ortalama gelirlerinin 1960 yılının gerisine düştüğü bildirilirken, dünya nüfusunun 1/5'inin, yani 1 milyar kişinin günde 1 dolar ile yaşadığı açıklandı. Bu rakamın 200 yıl önceki ABD, İngiltere ve Fransa gibi ülkelerin durumuna eşit olduğu belirtiliyor. Dünya nüfusunun 5.2 milyar olduğu ve önümüzdeki her yıl ortalama 83 milyon yükseleceği iddia edilen rapora göre, 25 gelişmiş ülkenin dünya nüfusunun %20'sini oluşturmasına rağmen, dünyanın toplam üretiminin %80'ini ürettikleri de iddia ediliyor.

Dünya Bankası'nın bu açıklamalarından bir hafta kadar önceki günlerde, ulusal kurtuluş hareketleriyle ilgili haberler de özetle şöyle:

Kolombiya'daki gerillalar üzerinde ağır hava saldırılarının yoğunlaştığı ve çok sayıda gerillanın öldüğü söyleniyor. Bu haberden iki gün sonra Peru'daki "Aydınlık Yol" gerillalarıyla Küba yanlısı Perulu gerillaların yaklaşık bir yıldır iktidarda bulunan Alberto Fujimori hükümetini çok güç durumda bıraktıkları belirtiliyordu. Reuters haber ajansına göre Peru'da, Haziran ayında günde ortalama 18 kişinin, bütün ayda ise 540 kişinin öldürüldüğü bildiriliyor.

Batı Sahra'daki silahlı mücadeleyi satın almaya çalışan sömürgeciler, gerillaların içten parçalanacağı umudundalar. Korsika'da bağımsızlık mücadelesi veren Korsika Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin geçen hafta Paris'teki bombalama olayını üstlendiğine dair haberine göre, gerillaların son 6 yılda ilk kez Fransa'nın başkentinde böyle bir eylem yaptıkları belirtiliyor.

Körfez savaşıyla kendi içinde parçalanan FKÖ'nün, savaş sonrası ekonomik desteğini yitirdiği ve uluslararası politikada da tecrit olduğundan hemen sonra, askeri olarak da Lübnan'da silahları bıraktırıldı. Lübnan hükümetinin Birleşmiş Milletler ve ABD'ye müracaat edip İsrail'in güvenlik için elinde tuttuğunu iddia ettiği topraklardan çekilmesi için yaptığı müracaatın İsrail tarafından tepkiyle karşılanması, bölgede yeni savaşların beklenenden daha çabuk patlak vereceğini gösteriyor. Özellikle son birkaç haftadır önce Kuzey Kore ve Küba'ya, daha sonra da Irak'a yönelik politik saldırıları sürdüren ABD'nin, bu üç ülkede "dünya halklarını tehdit eden" nükleer silahlar bulunduğu iddiasının hemen ardından, BM'ye bağlı Uluslararası Atom Enerjisi'nin uzmanlarını Irak'a göndermesi ve ikinci bir hava saldırısının yapılabileceğinden söz etmesinin altında, çok daha değişik nedenler var.

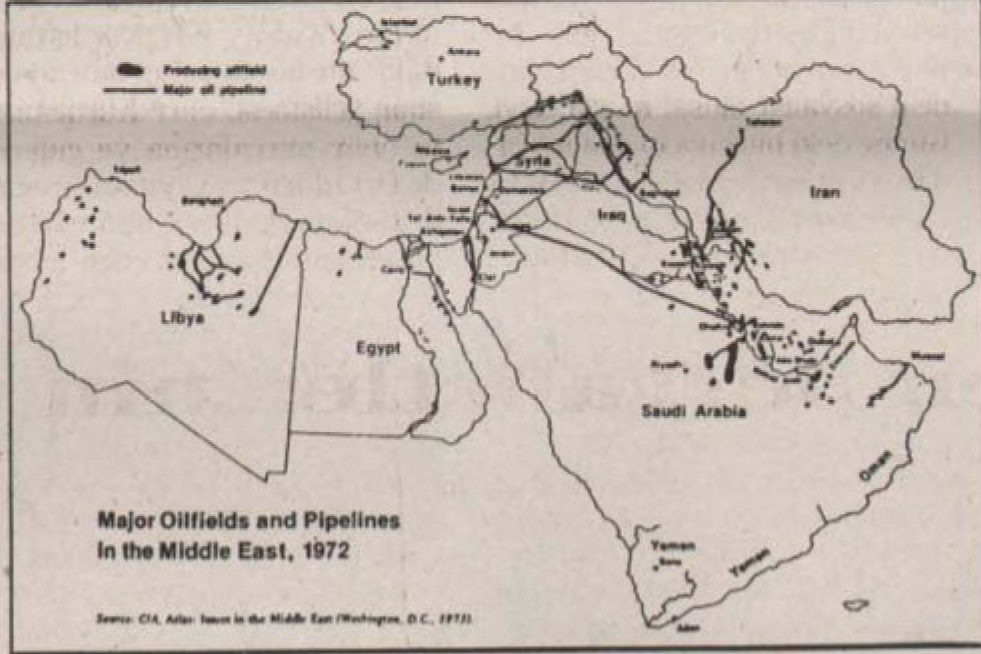
Geçen ay Vietnam İşçi Partisi ile Çin Komünist Partisi'nin kongrelerinden sonra yapılan açıklamalarda, Marksizmi-Leninizmi hala savundukların belirtmeleri, Afrika Ulusal Kongresi'ndeki 120 sandalyeden çoğunu Stalinistlerin ele geçirmesi ABD tarafından kuşkuyla yorumlanıyor.

Geçtiğimiz iki hafta içinde olup biten bu gelişmelerin Türkiye'deki sınıf mücadelesi ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle olan ilişkilerinin en önemli yanı ise, ABD askerlerinin Silopi'ye yerleştirilmesi ve Kürdistan'daki petrol kuyularının Texaco şirketine satılması olayıdır. İki yıl önce iflasın eşiğine gelmiş olan bu ABD şirketinin TC hükümeti ile imzaladığı anlaşmaya göre Kürdistan'daki petrol kuyularının ilk kez özel sermaye tarafından işletilmesi olayı, Kuzey-Batı Kürdistan'daki geleneksel sömürgeciliğin yerine yeni bir yapının geliştirileceğine işarettir. Toplam karın %43'ünü alacak olan TC hükümetinin Kürdistan'daki petrolü bu kadar ucuza satmasının politik nedenleri var. CIA'nın 1971'deki raporuna göre üretimde olmayan 11 kuyudan beklenen günlük üretim yaklaşık 5 milyon varilin üzerinde tahmin ediliyor. Önümüzdeki 10 yıl içinde Kürdistan'daki bütün petrol yataklarını hizmete açmayı planlayan ABD ve TC'nin ekonomik yatırımlarının ve buna bağlı çıkarlarının gereği olarak Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı mücadeleyi geliştirecekleri, Mayıs ayının sonlarında belliydi.

Irak'tan Türkiye'ye kaçtığı iddia edilen Kürt mültecilerinin sayısının fazla olacağını sanmıyorum. (Geri dönüşten sonra kalanlar kastediliyor.) Buna rağmen 90 milyon Dolarlık bir yardımın da, tıpkı El Salvador'da, Nikaragua'da olduğu gibi, CIA'nın ulusal harekete karşı ayırdığı bir fon olduğunu o günlerde ABD Senatosu'nda geçen Kürdistanla ilgili tartışmalardan da kolayca çıkarabiliriz. Muhalefet partisi, Bush yönetimini Irak'taki Kürt burjuva harekete sahip çıkmamakla suçluyordu. Senatodaki bu tartışmalardan hemen sonra bu bütçenin onaylanması, Kuzey-Batı Kürdistan'a asker gönderme talebi ve TC'nin petrol anlaşması arasında yakın bir ilişki olduğu açıktır.

Bu bağlamda ulusal hareketin içten parçalanmaya çalışılmasıyla ilgili bir takım faaliyetlerin de gündeme gelebileceği düşünülmelidir. Burada özellikle Kürt burjuva hareketinin işbirlikçi karakterini hatırlamak gerekir. Irak'taki Kürt burjuva hareketinin Kürdistan halkına ihanet ettiği, CIA'nın denetiminde olduğu artık hiç kimse için sır değil.

Ortadoğu ülkelerine satılan silahların kontrolü ile ilgili son sözleşmelerde bölgeye yaklaşık 30 milyar Dolarlık yıllık silah satışının engellenmesi, Arap-İsrail barış görüşmelerinin sağlanamaması, emperyalistlerin bölgedeki ekonomik ve politik durumu kontrol etme zorunluluğunun her geçen gün daha fazla kendini hissettirmesi nedeniyle de, önümüzdeki iki yıl içinde çok daha geniş kapsamlı savaşların Ortadoğu halklarını tehdit ettiği de bir o kadar açıktır.

Major Oilfields and Pipelines in the Middle East, 1972

Source: CIA, Atlas: Issues in the Middle East (Washington, D.C., 1973)

Çağımızda ulusal kurtuluş hareketlerine karşı mücadeleler, silahlardan daha çok sermayeler le yürütülüyor. Bu doğrultuda ABD basınında çıkan haberlerin Türk burjuva basınına yansıması tesadüf değildir.

Gelişmelerin ekonomik kaynakları üzerine izlenimler

Türk hükümetinin Texaco ile yaptığı anlaşmadan yaklaşık on gün sonra **"Wall Street Journal"**de bu şirketin iflastan nasıl kurtulup, ABD'nin petrol piyasasında en güçlü şirket olacağına dair ilginç bir yazı çıktı. Önümüzdeki bir kaç yıl içinde çok büyük gelişmeler kaydedeceği iddia edilen bu şirketin yan kolu olan ve Suudi Arabistan ile ortak çalışmaları bulunan **"Star Enterprise"** adlı petrol arama şirketinin de aynı hızla bir gelişme göstereceği iddia ediliyor. Son birkaç haftadır ABD basınında OPEC üzerinde çok duruluyor. Çoğu köşe yazarlarının iddialarına göre, önümüzdeki on yıl içinde OPEC'in tekrar 1970 yıllarında olduğu gibi, üretim ile fiyatları kontrol edebileceği duruma gelebileceği belirtiliyor. Bu sav bütün Batılı emperyalist devletlerce kabul ediliyor. Haziran ayındaki ekonomik çalışmaların ve petrol ile ilgili tahminlerin doğru çıkacağı yönünde birçok politik gelişme var. Haziran ayındaki petrol üretimi ve OPEC'in geçmişteki ve gelecekteki politikası ile ilgili kısa bir açıklamanın yararlı olacağı inancındayım.

Bilindiği gibi 1970 yılının sonlarında üretim ve fiyatları kontrol eden petrol üreten ülkelere bağlı gelişmeler, kapitalist ülkelerde uzun süren ekonomik bunalımların nedeniydi. Engels'in değimiyle, her on senede bir kuyruklu yıldızın kuyruklarının arasındaki mesafeye eşit, arz ve talebin kontrolünün olanaksızlığından kaynaklanan ekonomik bunalımlar yaklaşık ikiyüz yıldır her on yılda bir devam etmektedir. Gelişmiş kapitalist ülkelerde petrolün sanayideki önemi, yeni dünya savaşlarının çıkmasına ekonomik temel teşkil edecek kadar çoktur. Emperyalistlerin Irak'a saldırısından bir hafta önce yapılan bir ekonomik çalışmada, petrol fiyatlarının Ortadoğu halkları tarafından belirlenmesinin gelişmiş kapitalist ülkelerin yıllık ulusal ürünlerinin toplamına %50 oranında olumsuz etki yapabileceği belirtiliyor. Emperyalistler, petrol üreten ülkelerin etkinliğinden korkuyorlar. Onüç tane üye kartel 1973 ve 1975 yılları arasında toplam dünya petrol üretiminin %55'ini kontrol ederek, üretimin en yüksek olduğu şartlarda, günde 32 milyon varil petrol üretme kapasitesine ulaşmışlardı.

Geçtiğimiz ay yapılan çalışmalarda ve raporlarda da OPEC ülkelerinin tekrar dünya petrol piyasasını kontrol edebilecek duruma 1998 yılında geleceği iddia ediliyor. ABD hükümetinin geçtiğimiz haftalardaki açıklamasına göre, dünyada keşfedilmemiş ve büyük çaplı üretim yapabilecek alan kalmadığı belirtilmişti. Geçtiğimiz yılın sonuna kadar işletmeye açılmayan iki petrol denizinden biri olan Vietnam'ın, Sovyetler Birliği aracılığıyla ABD şirketleri tarafından ortak işletmeyle üretime açılması düşünülüyordu. İkincisi ise Kuzey-Batı Kürdistan'daki petrol denizidir. Bu yatakların üretime açılması için, TC'nin beklediği sermaye birikiminin önümüzdeki birkaç yıl daha mümkün olamayacağı düşüncesiyle, resmen ABD şirketlerine kardan pay almak üzere satılıyor. Buna rağmen emperyalistlerin uzun vadeli petrol ihtiyaçlarını karşılayamayacakları ve petrol fiyatlarındaki kontrollerinin mümkün olamayacağı biliniyor. Bilim dergisinin tahminlerine göre yeni ciddi buluşlar olmadığı sürece OPEC'in dünya üretimini kontrol etmesinin fazla zaman almayacağı iddia ediliyor. OPEC Genel Sekreteri Subroto, Amerikan Petrol Jeologları Derneği'nin bir konferansında yaptığı konuşmada, bu iddiaları doğrulayan bir açıklama yaparak OPEC'in 2000 yılında üretimi %50 oranında arttırmış olacağını vurguladı. Geçtiğimiz ay OPEC petrol bakanı Haziran ve Eylül ayları içindeki üretimlerinin günlük olarak 22.3 milyon varil olacağını açıkladı. Nicosia (Lefkoşa)'da yayınlanan **"Middle East Ekonomik Survey"** adlı petrol endüstri haber gazetesinin açıklamasına göre de, geçtiğimiz ay OPEC'in 23.1 milyon varil çıkarttığı, bu rakamın Mayıs ayına kıyasla bir milyon varil fazla olduğu biliniyor. Üretimin yükselmesindeki büyük pay Suudi Arabistan'dan geliyor. Körfez savaşından önce OPEC ülkelerinin aldığı karara göre OPEC'in dünya petrol üretimini ve fiyatları kontrol edebilecek duruma gelecek yatırımlara hız verilmesi kararlaştırılmıştı. Oysa Irak'ın Kuveyt'i işgali bir süre için senaryoyu değiştirdi. Emperyalistlerin ortak çabasıyla Irak Kuveyt'ten çıkartılarak ve Kürt burjuva hareketinin Saddam'la anlaşması sağlanarak eski düzenin korunacağı sanılmıştı. Oysa herşey sürekli değişim halinde; ne İsrail-Arap barış görüşmeleri, ne de uluslararası sermayenin Ortadoğu'daki kontrolü sağlanabildi. 1970'li yılların ortasında gelişmiş kapitalist ülkelerce kurulan **Uluslararası Enerji Ajansı**'nın geçtiğimiz ay sonundaki açıklamaları, ABD'nin Ortadoğu'ya yönelik saldırılarının temelinde petrolün uzun vadeli denetiminin önemli rolü olduğunu ortaya koyuyor.

Geçen ay Sovyetler Birliği ile Amerikan şirketi Amoco'nun, Fransızların Francaise des Petroles şirketinin İran'la, Türkiye'nin de Texaco ile yaptığı anlaşmaların hepsi de birkaç hafta içerisinde sonuçlandı. Bütün bu anlaşmaların hemen sonunda yapılan Uluslararası Enerji Ajansı'nın geleceğe dair ilginç açıklamaları, uluslararası sermayenin kontrolünün dışında kalabilecek en önemli gücün OPEC olduğunu gösteriyor. CIA'nın yukarıda sözünü ettiğimiz raporu 1990 yılı Aralık ayının sonunda veya Ocak 1991'in başında ABD Senatosu'nda sözkonusu olmuştu. ABD Milli Güvenlik Kurulu eski başkanı, Irak'a neden askeri harekat yapılması gerektiği hususunu senatoda açıklamaya çalışırken bu rapordan sözedip, Irak ve Türkiye Kürdistan'ındaki petrol denizlerinin büyük bir bölümünün halen üretimde olmadığını iddia etmişti. CIA'nın bu konuyla ilgili 1973 yılında hazırladığı bir harita, 1975 yılında basılmış bulunan **"Ortadoğu'da Petrol ve Enerji Krizi"** adlı bir kitapta yer alıyor. Burada ayrıca eskiden Irak'ın Laos elçiliği görevini yapmış birinin açıklamasına göre, Irak'la ilgili bölüm doğrulanarak işletmeye açılmamış 11 büyük petrol kuyusunun bulunduğu iddia ediliyor. Aynı derginin başka bir iddiası da Kürdistan'ın çok zengin uranyum yataklarına sahip olduğu iddiasıdır.

Bütün bu gelişmelerin Arap halkları arasındaki ilişkileri ve son zamanlarda emperyalizmin bölgeye yönelik emellerini kavramamıza yardım edeceği inancındayım, özellikle Arap-İsrail barış görüşmelerinin sonuçsuz kalması ve geçtiğimiz 12 Temmuz günü BM Daimi Konseyi üyesi 5 ülkenin Ortadoğu'ya satılan silahların sınırlandırılmasında anlaşma imzalamaları, Arap Ligi'nde yeni olumlu gelişmelerin nedeni oluyor. Öncelikle yıllık 30 milyar Dolarlık silah satışının engellenmesi, çoğu Arap devlet-

lerini uykudan uyandırmaya başladı. Son birkaç gündür Amerika basınında çıkan haberlerde Mısır'ın Irak yanlısı bir tavır içinde olduğunun sık sık vurgulanması, Lübnan'daki İsrail işgalinin son bulması için yapılan çalışmaların sonuçsuz kalması, Filistin sorununun çözümsüzlüğü, Irak'ın yeniden inşası için Arap devletlerinin BM kararına karşı gelerek bunun haksızlık olduğunu iddia etmeleri, içerdeki Kürt burjuva hareketin henüz bir anlaşmaya varamamış olması gibi bütün olgular savaşın bitmediğini, yeni biçimlere bürünerek süreceğini gösteriyor.

Bilindiği gibi İsrail, geçtiğimiz yıllarda nükleer silaha sahip olduğunu resmen açıklamıştı. Ve hatta Ocak ayının başlarında gerekirse Irak'a karşı kullanacağını da belirtmişti. Bunun yalnız Irak halkı için değil bölgedeki bütün halklar için büyük bir tehdit olduğunu herkes biliyor. Irak'ın elinde bulunan U-235 olarak bilinen uranyumun iki veya üç nükleer bomba yapabilecek kapasitede olduğu iddia ediliyor. Bazı bilim adamlarına göre ise, ABD'nin 2. Dünya Savaşı'nda Japonya'ya attığı bombanın yapımında kullanılan calutrons denilen özel ayrışım aletinden Irak'ın elinde 20 adet bulunduğu ve bununla yaklaşık 20-40 bomba üretebileceği belirtilmektedir. Oysa bütün bu suçlamaların temelinde Batılı gelişmiş kapitalist ülkelerin ekonomik çıkarları yatmaktadır.

OPEC, bütün bilim adamlarının ve araştırmacıların iddia ettiği gibi dünya petrol üretiminin büyük bir bölümünü önümüzdeki on yıl içinde kontrol altına alırsa, bu kapitalizmin yıkımı olur. Buna karşı tek tedbir de, önümüzdeki iki yıl içinde Ortadoğu'da çıkacak olan savaşların bütün bölgeye yayılmasını engellemek ve Araplar'ın içindeki parçalanmışlığı muhafaza edebilmektedir. Hemen hemen bütün Arap devletlerinin ulusal gelirlerinin %25'lik bir bölümü geçtiğimiz yıllarda silahlanmaya ayrılmıştı. Oysa bugün bu silahlanmanın emperyalistlerce kontrol edilmeye başlanması, kendi iç çelişkilerini azaltırken, dışa karşı ekonomik çelişkilerin daha fazla geliştirilmesine neden oluyor. Bu günlerde görüşmeleri Avrupa'da devam eden kapitalist ülkelerin liderlerinin önündeki temel sorun, ilk olarak yıkılan Sovyetler Birliği'nin Batılı kapitalist ülkelere zarar vermemesi için ne yapmaları gerektiği ve Ortadoğu'da elde ettikleri zaferin nasıl bir ekonomik zafere çevrileceği konusudur, başta bunun üzerinde duruluyor. Özellikle çarşamba günü yapılacak olan Bush-Gorbaçov görüşmesinin olumlu sonuçlanacağına dair birçok işaret şimdiden gözüküyor. Geçen günlerde Sovyetler Birliği ve ABD arasında on yıldır üzerinde anlaşılması hayal olan uzun menzilli, çok başlıklı füzelerin sınırlandırılmasında anlaşmaya varmaları, Sovyetler'in Ortadoğu konusunda daha fazla taviz vereceğini gösteriyor. Bu görüşmeden hemen sonra Bush'un Yunanistan ve Türkiye ziyaretine çıkması, Irak'a tanınan zamanın 25 Temmuz'da bitmesi, Irak burjuva Kürt hareketinin hala bir anlaşmayı yapamamış olması yeni bir askeri atağın yakın olacağı düşüncesini geliştiriyor.

10 Haziran 1991 tarihinde yapılan açıklamaya göre, Almanlar'ın ve ABD'nin Türkiye'ye hibe ettiği 1.000 tank ve 600 askeri aracın nedensiz olmadığı görülüyor. Bilindiği gibi ABD'nin Ortadoğu'daki en güvenilir müttefiklerinden biri olan Türkiye'nin, Yunanistan'la olan çelişkileri bahanesiyle Türkiye'ye gelen ABD başkanının temel amacı Kürdistan üzerindeki planlarını tesis etmektir.

Birkaç ay önce Türkiye'ye 16 bin asker göndereceklerini açıklayan Pentagon sözcüsü, geçen hafta sonu bu rakamın 3 bin olacağını ve yedi değişik ülkeden askerin Kuzey-Batı Kürdistan'a yerleştirileceğini bildirmişti. Emperyalizm, şimdi Güney'den çekilip Batman ve Silopi'ye yerleşmeye çalışıyor. Haberlerde, Beyaz Saray ve Pentagon'un açıklamaları arasında bazı çelişkiler dikkati çekiyor. Özellikle biri Silopi diyor, diğeri Batman. Bush'un Türkiye gezisinden sonra Kuzey-Batı Kürdistan'a asker yığınağının artacağı beklenmelidir.

Yunanistan'ın tavrına bağlı olarak Kıbrıs konusunda TC taviz verirse, Kuzey-Batı Kürdistan'daki yabancı özel ve devlet yatırımlarının çok gelişeceği bir döneme girileceğe benziyor. Güney'de otonom bir Kürdistan, emperyalistlerin şimdilik geliştirmeye istekli göründükleri yöntem oluyor. Irak rejiminin parçalanmasını sağlayacak tek yol da, Türkiye'ye bağlı otonom bir yapının oluşturulmasıdır. Güney Kürdistan'daki burjuva ulusal hareketin, TC ile anlaşma ihtimalı daha fazladır. Güney Kürdistan'da bir parçalanmanın yaratılması, hem Batılı kapitalist ülkeler için, hem de Türkiye için kaçırılmaz fırsat olarak görülüyor. TC'nin bundan çıkarı, ekonomik olarak hem Güney Kürdistan'daki petrollerden belli bir pay almak ve hem de kendi içindeki sosyalist ulusal mücadeleyi, Güney'deki burjuva ulusal mücadele vasıtası ile tasfiye etmektir.

Bush'un Türkiye'ye gelişinin en önemli nedeni, Kürdistan'ın her iki parçasında da anlaşmaya varmaktır: Ya Kuzey-Batı Kürdistan'da federatif bir yapı oluşturularak ekonomik yatırımları hızlandırmak ya da Kürdistan'ın her iki parçasının da emperyalistler tarafından sömürgeleştirilmesine ve satın alınmasına razı olmak. Özal'ın Kıbrıs'ta bazı tavizler vereceğinden şüphe edilmemelidir. Buna karşın istediği, Güney Kürdistan'da kurulacak olan otonom yapıyı ekonomik-politik ve askeri olarak kontrol edip, oradaki Kürt burjuva hareketle anlaşmaktır. Batılı kapitalist ülkeler için Saddam iktidarda olduğu sürece, petrol gelirlerinden haraç almaları ve bölgede politik istikrar sağlamaları mümkün görünmüyor. Ortadoğu ülkeleri arasında emperyalizmin çıkarlarını korumaya ekonomik-politik ve toplumsal olarak en elverişli iki ülke İsrail ve Türkiye'dir. Her iki devletin amacı da yayılma alanlarını genişletmektir. Türkiye'nin avantajı, Güney Kürdistan'daki yayılma emellerine içte Kürt burjuva hareketleri tarafından yeşil ışık yakılmış olmasıdır. Türk burjuvazisi için Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini boğmanın ve ekonomik bunalımlardan kurtulmanın olanaklı en kestirme yolu, emperyalizmin Güney Kürdistan'ı işgal etmesine yardım edip orada kendine bağlı otonom bir yapı oluşturmaktır.

Her geçen gün, emperyalizmin bölgedeki çıkarlarının kötüye doğru gittiğine işaret ediyor. OPEC ülkelerinin kendi aralarında politik bir güç olmaya doğru hazırlıkları, Kuzey-Batı Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesi, önce Kürdistan'ın öbür parçalarına ve giderek de Ortadoğu'ya yayılma isteğindeki emperyalizmi, önümüzdeki on yıl içinde tehdit eden büyük potansiyel gelişmelerdir. Emperyalistlerin öğrenmeye başladığı önemli derslerden biri, Müslüman halkların uzun vadede parayla satın alınamayacağı, bir diğeri de emperyalist silahların modern sömürgecilikte sonuç alamayacağıdır.

Her çelişkide olduğu gibi politik zor, çelişkinin kendi içindeki kutupları ayrıştırarak, kutuplar içindeki çelişkileri de gün yüzüne çıkartarak, kökü derinlere inen esas nedenlerin kitlelerce kavranmasına neden olur. Bugün Ortadoğu'da yaşananlar da bundan ibarettir. On yıl önce Arap halkları, dün Irak halkı, emperyalizmin bölgedeki çıkarlarının neyi gerektirdiğini kavramış durumdalar. Araplar arasındaki çelişkiler ulusal değil sınıfsaldır. Değişik burjuva ve feodal sınıfların kendi aralarındaki tali çelişkilerdir. Bu çelişkilerin çözümü bütün Ortadoğu çapında emperyalizme karşı ulusal çelişkinin çok yönlü geliştirilmesine yakından bağlıdır. Bugün yaşadıkları sorunlar yüzyılın başında da aynıydı ve Ortadoğu halkları ortak çok uluslu sosyalist bir devlet kurmadıkları sürece de bir yüzyıl daha hep aynı olacaktır. Bir yanda hayata gözlerini açmaya çalışan Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi, öbür yanda politik bir birliğin yaratılması için direnen Arap halklarının iç çelişkileri, bu savaşla daha gelişmeye başladı. Emperyalizmin tek korkusu da, bu patlamanın bütün dünyadaki sistemlerini yıkabilecek bir enerjiye sahip olmasıdır. Devrim toplumsal bir yangındır, aynı toplumsal özellikler gösteren değişik halkların birinde başlayacak tutuşmanın bir anda bölgeyi saracağı biliniyor.

15 Temmuz 1991

Ali Doğan

Bu da Alman emperyalistlerinin terörü

Mahkeme Başkanı'na!

Aşağıda sıralayacağımız istemlerimiz son derece insani ve doğal bir içerik taşıdığını belirtiyor, bunların vazgeçilmez haklarımız olduğuna inanıyoruz. Bu istemlerimizin derhal karşılanmasını bekliyoruz.

Aramalar konusunda: Mahkemenin açılışından bugüne kadar bize karşı uygulanan psikolojik, baskı-sindirme ve bunun şimdi fiili saldırılarla sürdürülmesi devam ettiği takdirde, duruşmaları protesto edip gelmeyeceğimizi belirtmek isteriz.

Bizler, altı aydır duruşmalara gelmeden önce kaldığımız hücrelerden alınarak, başka hücrelerde soyunduruluyor, bizden ayrı tutulan elbiselerimiz giydirilerek getiriliyoruz. Aynı uygulama dönüşte de yapılıyor. Bu bıktırıcı ve sinirlendirici uygulamanın yanısıra gardiyanlar tepemizde bekleyerek, düğmelerimizi iliklemeye kadar bizleri süzmektedirler. Duruşmalar boyunca tuttuğumuz notlar ve kendimizle getirdiğimiz dosyalar (bunlar savunma yazılarımız, idianame ve tutulan notlardır) hergün sayfa sayfa kontrol edilmektedir. Kalemlerimizin içini incelemeye, sigara paketlerimizin (tütün paketi) içine parmaklarını sokacak düzeye kadar aramalar yapılmaktadır.

Bu belirtiklerimiz sadece her duruşmaya geliş ve dönüşümüzde yapılan uygulamalardır. Birde cezaevinde yapılan arama biçimi ve uygulamalar vardır.

- Avukatlarımızla hiç bir fiili temasımız olmadığı halde ve görüşmelere gardiyanların denetiminde gitmemize rağmen, gidiş ve dönüşte sıkı bir aramadan geçirilmekteyiz.

- Cezaevinde bulunan doktor bölümüne gidiş ve dönüşte sürekli aramaya tabi tutulmaktayız.

- Spor ve havalandırmaya çıkarılış ve dönüşte yine benzer yöntemlerle sıkı bir aramaya tabi tutulmaktayız.

Şimdi sizlere soruyorum: Bildiğim kadarıyla cezaevinde 170 mahkum vardır. Acaba bizlerin dışında bu uygulamalar kaç kişiye daha uygulanmaktadır? Eğer uygulanmıyorsa -ki bizce uygulanmıyor- bizlere karşı bunların yapılmasıyla amaçlanan nedir? Özel olarak neden bu tür uygulamalar bize karşı gündemde tutuluyor?

Aramalar uygulamasına karşı önerilerimiz:

a) Duruşmalara geliş ve dönüşte, üzerimizdeki elbiselerin çıkarılması (soyulmamız) ve dosyalarımızın sayfa sayfa aranması uygulamasının kaldırılması, bunun yerine normal ve insani değerlere uygun bir arama biçiminin yapılması.

b) Cezaevinde yapılan, psikolojik baskı ve yıpratmayı hedefleyen keyfi aramaların kaldırılması.

Diğer hususlara ilişkin istemlerimiz:

1- Cezaevi ve mahkeme salonunda, savunma vekillerimizle görüşmelerimizde cam bölmelerin kaldırılması ve savunma vekillerimizle yanyana oturmamız sağlanmalı,

2- Savunma vekillerimizle yazışmalarda, kontrol yargıcı (posta kontrolü) uygulaması kaldırılmalı,

3- Her türlü kitap, dergi ve gazete üzerindeki sınırlama ve yasaklamalar kaldırılmalı, bu yönlü yollanan postalar geciktirilmeden verilmeli,

4- Mektuplarımıza çeşitli gerekçeler ileri sürülerek elkonulması ve yazışmalarımızın engellenmesi tutumundan vazgeçilmeli. Şimdiye kadar el konulan mektuplarımız bir an önce bizlere iade edilmeli,

5- Ziyaret başvurusunda bulunan her yurttaşımızla normal koşullarda görüşmemize izin verilmeli,

a- Ziyaretlerde polis kontrolü kaldırılmalı,

b- Ziyaretçilerimizle normal görüşme zamanı sağlanmalı. (Bu konuda cezaevindeki bütün tutuklular tam gün ziyaret yaparken, bizler yanlızca bir saat, son aylarda ise iki saat görüşme yapabilmekteyiz.) Ziyaretçilerimizle görüşme izni tam gün olarak kabul edilmeli,

6- Cezaevinde maruz kaldığımız tecrit uygulamasına derhal son verilmeli,

a- Cezaevinde kaldığımız bölüm tamamen özel olup tecriti içermektedir. Kaldığımız hücrelerin pencereleri demir parmaklıkların dışında, tel örgülerle örülmüştür. Büyük cam tabakaları açılıp-kapanmayacak tarzda monte edilmiş, havalandırma yalnızca üst küçük cam tabakaların açılıp kapanmasıyla olmaktadır. Bunların boyutları ise 30x40 cm'dir. Bu durumda içerdeki hava yeterince değişmediği gibi, sağlık hususunda da tehlikeler yaratmaktadır.

b- Bu bölümdeki havalandırma, günde sadece bir saat olmaktadır. (Son günlerde doktor raporuyla bu iki saate çıkarılmıştır.) Havalandırmaya çıkıldığında spora çıkarılmıyor, spora çıkıldığında ise havalandırmaya çıkarılmıyor, ikisinden birini tercih etmeye zorlanıyoruz.

c- Havalandırma alanı da tıpkı kaldığımız bölme gibi özel olup, tamamen cezaevindeki diğer havalandırma (büyük) sahasıyla ve tutuklularla bağlantımız koparılmış durumdadır.

7- Cezaevindeki bütün sosyal imkanlardan hepimizin birlikte yararlanması sağlanmalı ve bu yönlü çıkarılan engeller kaldırılmalı,

8- Mahkeme salonuna ilişkin;

a- Mahkemenin bodrum katında tutulduğumuz hücreler değiştirilmeli. Penceresi olan ve normal havanın alınıp verildiği hücrelere alınmalıyız,

b- Özellikle salı günü, duruşma başlangıcından 1,5 saat önce mahkeme binasına getirilmekteyiz. Bu günün cezaevinde temizlik günü olduğu ve getiriliş süresinin uzunluğu göz önünde bulundurularak, cezaevinden daha geç getiriliş sağlanmalı,

c- Duruşma aralarında hücreye götürülüş ve getirilişte kelepçe takma uygulaması kaldırılmalı,

Kısa ve öz olarak istemlerimiz bunlardır. Siyasi ve insani özelliklerimizi korumamız, devredemeyeceğimiz hakların ifadesi olan bu istemlerimizin karşılanmasına bağlıdır. İnsanca yaşamanın önündeki engelleri ve haklarımızın gaspedilme uygulamalarına bundan böyle son vereceğinizi bekliyoruz. Aksi taktirde istemediğimiz, fakat insanca yaşam ve haklarımızı elde etmek için mecbur bırakıldığımız demokratik içerikli eylem türleriyle bunları elde etme yolunu seçmek zorunda kalacağız.

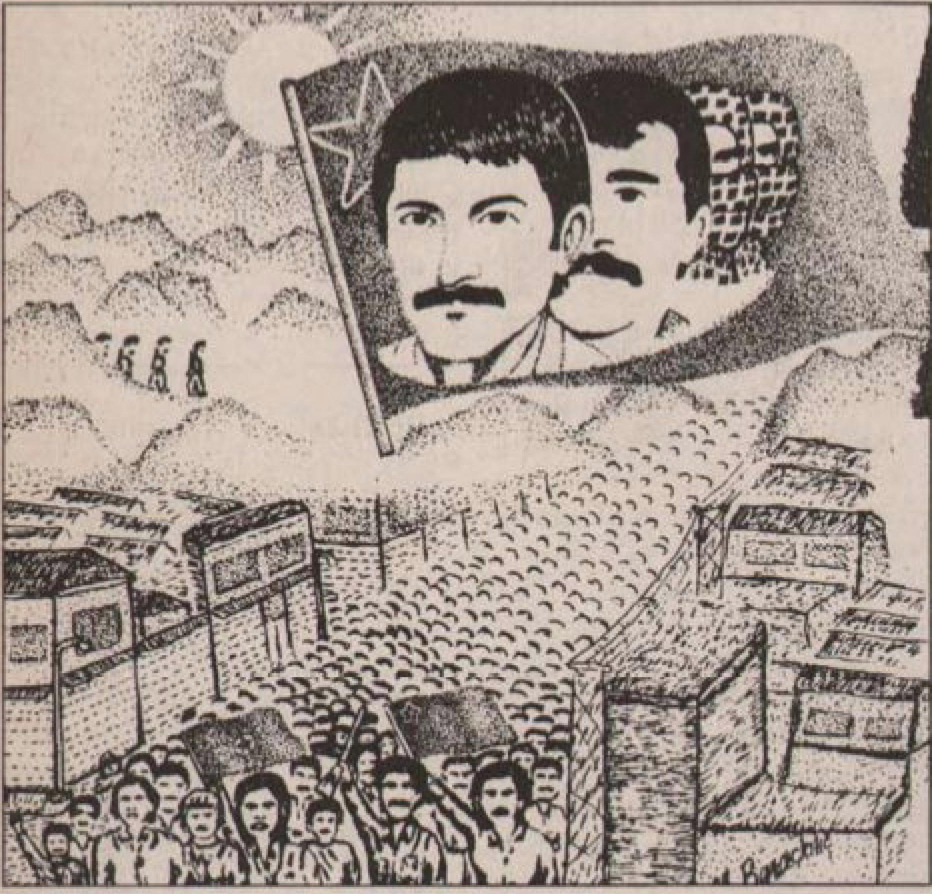
Yukarıda belirttiğimiz bütün taleplerimizin gereklerinin en kısa zamanda yerine getirilmesini umuyoruz.

1.7.1991

PKK Celle Davası Tutukluları

ULUSAL ONUR GÜNÜ'NDE

İLK KEZ BİNLERCE KATILIMLI AÇLIK GREVİ

14-15 Temmuz günlerini kapsayan 48 saatlik açlık grevlerine yaklaşık 10.000 kişi katılım sağladı. Avrupa ve bu kıta dışındaki diğer ülkelerin toplam 100 yerleşim alanında, ERNK'nin yaptığı çağrı üzerine Kürdistan'lı yurtseverler 2 günlük açlık grevi yaptılar.

14 Temmuz, 12 Eylül faşist cuntasının baskı ve terörünün ayyuka çıktığı, işkencenin her türlüsünün uygulandığı, teslimiyet ve ihanetin cezaevlerinde devrimci tutsakları dört bir taraftan kuşatmaya aldığı ve dolayısıyla Kürt ulusal varlığının acımasız bir yok olmayla karşı karşıya kaldığı bir dönemde ölümsüz önderlerimizden **M. Hayri DURMUŞ** ve **Kemal PİR** yoldaşların önderliğinde ulusal onuru korumak amacıyla başlatılan ölüm orucunun ilk günüdür. İki ayı aşkın süre devam eden bu ölüm orucu eyleminde **M. Hayri DURMUŞ, Kemal PİR, Akif YILMAZ** ve **Ali ÇİÇEK** yoldaşlar şehit düştüler. Onlar bu soylu ve kahramanca eylemleriyle, faşist cezaevi yönetiminin ölüm silahını dayatarak tek seçenek olarak sunduğu ihaneti parçaladılar, direniş geleneğini kökleştirerek ancak direnmenin gerçek yaşam olduğunu kanıtladılar, devrim ve sosyalizm davasını savunmanın yolunun soylu bir adamışlıktan geçtiğini gösterdiler ve en önemlisi de sözkonusu tehlikenin hedeflediği PKK'nin bağımsızlıkçı direniş çizgisini yaşamları pahasına hayata geçirmesini bildiler. Onların bu tarihi eylemi hangi koşullarda gerçekleştirdikleri, yurtsever-devrimci kamuoyu tarafından biliniyor. Her şeyden önce, onlar, yaşamı ya öldüren ya da onursuzlaştıran ölüm silahını parçalayarak öldürdüler.

Onların şahadeti, dışardakilere bir direniş çağrısıydı. Direnişin felsefesini oluşturduğu, şehitlerin ise çizgisini sonuç alıcı kıldığı PKK bu çağrıya cevap verdi ve Kürdistan'ı, 100.000'i aşkın insanın katıldığı Amed (Diyarbakır) serîhildanına ulaştırdı. Kuşkusuz Kürdistan'ın bu düzeyde yenilenerek değişmesinde ve bu değişimin biricik önderi PKK'nın çelikleşmesinde ulusal onur abidelerimiz olan 14 Temmuz şehitlerinin hayati rolü vardır. Öncümüz PKK, bu dokunulmaz gerçeklikten hareketle 4. Ulusal Kongresi'nde; **M. Hayri DURMUŞ, Kemal PİR, Akif YILMAZ** ve **Ali ÇİÇEK** yoldaşların şehit düştükleri ölüm orucunun başlangıç günü olan 14 Temmuz'u **"Ulusal Onur Günü"** olarak ilan etti. Büyük Amed serîhildanının bu tarihe yakın bir dönemde ve hem de Amed'de patlak vermesi, **"Ulusal Onur Günü"**nü çok daha anlamlı hale getirdi.

Dünya halklarının çoğunun yaşama şansını elde ettiği özgür gelişmenin hiçbirini tarihi boyunca yaşayamayan Kürdistan halkı artık adeta tüm yoksunlukların acısını çıkarırcasına insanlık tarihine şimdiye kadar gerçekleşmemiş eylem türlerini geçiriyor. 14-15 Temmuz günlerinde yapılan **"Ulusal Onur Günü"** açlık grevlerine toplam 10.000'e yakın Kürt katıldı; bu katılım sadece yurtdışı metropol alanlarında geçekleşti. Açlık grevine bu sayıda katılım, dünyada ilk kez Kürdistan halkına nasip oluyor.

Açlık grevleri sadece yurtseverlerle sınırlandırılmadı; Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine profesyonel düzeyde katılan kadrolar da katılım sağladılar. Yukarıda da belirtildiği gibi, açlık grevlerinin Amed serîhildanına tesadüf etmesi nedeniyle TC'nin onbinlere yönelik katliam girişimi de protesto edildi. Açlık grevleri dünya basın-yayın organlarına yaygınca yansıdı.

Binlerce yurtseverin açlık grevlerine katılım sağlaması, çok yönlü sonuçlar ortaya çıkardı. Bu eylem, en başta şehitlere bağlılıkta ciddi bir adım olurken, ulusal birlik, dayanışma ve kaynaşmada da önemli bir vesile oldu. Yanısıra, **"Ulusal Onur Günü"**nün bu kapsamda karşılanması, onu Kürdistan tarihinde şimdiden önemli bir yere oturttu. Bundan böyle, **"Ulusal Onur Günü"**müz her yıldönümünde çok daha görkemli bir şekilde karşılanarak gelenekselleşecektir.

Toplu açlık grevleri dışında, toplu açlık grevlerine katılma olanağını bulamayanlar da çalışma alanlarında 48 saatlik açlık grevine girdiler.

Berxwedan muhabirleri bildiriyor

100 yerleşim alanında toplu olarak yapılan açlık grevlerinin tümünün haberleri, henüz gazetemize ulaşmadı. bu sayımızda elimize ulaşanları veriyoruz.

ALMANYA

Hamburg: Altona meydanında kurulan çadırda açlık grevi gerçekleştirildi. 200 dolayında kişi katılım sağladı. Alman dostlar, eylemin organizesinde katkı sundular ve dayanışmada bulundular. 14 Temmuz Ölüm Orucu Eylemi'nin anlamı ve önemi üzerine bir seminer verildi. Yabancılara yönelik Kürdistan sergisi açıldı ve bilgilendirme yapıldı. Dışardan gelen mesajlar okundu. Eylem, ilgili bir değerlendirme konuşmasıyla sonuçlandı.

Hamburg Taz ve Morgenpost gazeteleri eylem haberine yer verdiler.

Stuttgart: Yapılan açlık grevine 100'ün üstünde yurtsever katıldı. Eylem 19 Temmuz'a kadar sürdürülecek. 48 saatlik grevden sonra eylem 30 kişiyle devam ettiriliyor. SPD, IG-Medien ve Yeşiller'den basın açıklamaları istendi. Bu güçler, Kürdistan'daki gelişmelerle ilgili açıklamalarda bulunarak, Kürdistan halkı ile dayanışmalarını dile getirdiler ve TC'yi de kınadılar. Türkiyeli birçok sol örgütün dayanışma mesajları geldi.

Alman basınından bazı kuruluşlar eylem yerine gelerek, yurtsever eylemcilerden son gelişmelere ilişkin bilgi aldılar.

Köln: 14 Temmuz'da başlayan açlık grevi, hala devam ediyor. Şu anda eylem 13 yurtseverin katılımıyla sürdürülüyor.

Duisburg: Açlık grevi Kürdistan Kültür Derneği'nde 100'e yakın kişiyle başladı. Açlık grevinin ikinci günü grev, Duisburg merkezinde sürdürüldü. İkinci gün katılım 200 kişiye çıktı. Açlık grevinin ikinci gününde Türkçe ve Kürtçe bildiriler dağıtıldı. Eylem haberi çeşitli basın merkezlerine bildirildi. Yerel basın da eylem yerine gelerek gözlemde bulundu. Ayrıca eylemin amacı ve 14 Temmuz direnişçilerinin mücadeleleri üzerinde açıklamalar yapıldı. Eylem, halay çekilerek sonuçlandırıldı.

Kassel: Kassel ve yakın çevreden gelen yurtseverler şehir merkezindeki bir meydanda açlık grevine başladılar. 30 kadar yurtsever çocuklarıyla coşkulu bir şekilde eyleme girdi. Eylemin ikinci gününde gelen ziyaretçiler de eyleme katıldılar. Açılan enformasyon masasında Almanca yayın ve açıklamalar dağıtıldı. Eylem, halayla sonuçlandırıldı.

Eylem yerine gelen basın, ertesi gün açlık grevini haber olarak verdi.

Freiburg: Eyleme 13.7.1991 günü akşam saat 17.00'de 40 kişiyle başlandı. Eylemin ikinci gününde bir seminer verildi. Açlık grevi, pazartesi günü İrlandalı, Türkiyeli ve değişik Alman ilerici grupların da katılım sağladığı bir mitingle sonuçlandırıldı.

Eylem boyunca Schwarzwald Radyosu, FRI, Badische Zeitung gibi basın-yayın organları ziyarette bulunarak, eylemcilerle röportaj yaptılar ve birçok gelişmeye ilişkin bilgilendiler.

Saarbrücken: Buradaki açlık grevine 17 yurtsever katıldı. Çeşitli basın-yayın organları eylemi yerinde ziyaret ettiler. Kamuoyuna eylemin amacı duyuruldu.

Rüsselsheim: Katılım 200 kişi. Eylem ikinci gün Hanau'da sürdürüldü.

Hannover: Şehir merkezinde yapılan açlık grevine aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 200 kişi katıldı. RTL televizyon kanalı çekim yaptı. NDR kanalı ise eylemcilerle röportaj yaptı.

Celle: 100'e yakın kişi.

Münster: 63 kişi.

Bielefeld: 130 kişi.

Osnabrück: 15 kişi.

Berlin: 60 kişi.

Nürnberg: 14 Temmuz'da başlayan açlık grevi 21 Temmuz'a kadar devam edecek. Katılım sayısı öğrenilemedi.

Bremen: Oldenburg'dan gelen yurtseverlerle birlikte 60 kişi açlık grevine katıldı. Eylem şehir merkezinde yapılarak yazılı, sözlü ve sergiyle kamuoyu genişçe bilgilendirildi. Türkiyeli sol hareketler dayanışma gösterdiler. Eylemi 4 basın muhabiri ziyaret etti. TV çekim yaptı. Eylemin değerlendirmesini konu alan bir seminer verildi. Dia gösterimi yapıldı. Eylem coşkulu şekilde devam ederek sonuçlandı.

14 Temmuz 1991 - Oldenburg açlık grevi. Foto: Berxwedan

İNGİLTERE

Londra: Açlık grevine yaklaşık 250 yursever katıldı. Coşkulu geçen açlık grevini İngiliz radyosu haber olarak verirken, televizyonda da eylem haberi görüntülü olarak yer aldı. Ayrıca SP'den bir grup dost dayanışma amacıyla yurtseverlerin başlattığı açlık grevine katıldı.

İSVEÇ

Stockholm: Sergeistor meydanında başlayan açlık grevine ilk gün 40 yurtsever katıldı. İkinci gün eyleme katılmaya gelen kalabalık sayıdaki kitle, kanunen mevcut sayının üstünde katılım yasak olduğundan dayanışma gösterdi. Kamuoyu yazılı ve sözlü olarak yaygınca bilgilendirildi. Eylem yerine gelen İsveç TV'si birinci kanalı yaptığı çekimi haber programında görüntüledi. TV, ayrıca İsveçliler'in TC'nin anti-demokratik uygulamalarına ilişkin görüşlerini aktardı. Bunun üzerine çok sayıda İsveçli eylem yerine giderek dayanışmada bulundu. Eylem İsveç basınında yer aldı.

Sandiviken: ERNK taraftarları ile Kürt Derneği ortaklaşa şehir merkezinde açlık grevini düzenlediler. Kürdistan'ın her dört parçasından açlık grevine ilk gün 15, ikinci gün 40 kişi katılım sağladı. İsveçliler eyleme yakın ilgi gösterdiler. Bölgenin büyük gazetesi Gafle Bladet eylemin amacına ilişkin, yürütme komitesiyle bir röportaj yaparak yayınladı.

İSVİÇRE

Basel: Açlık grevi 200 kişiyle başladı. Zaman zaman 500 kişiye çıktı. Basın eyleme yer verdi.

St. Gallen: Çadırda yapıldı. Katılım sayısı öğrenilemedi.

Zug: Çadırda yapılan açlık grevine 30 kişi katıldı.

Bern: Şehir merkezinde yapıldı ve 30 kişi katıldı.

Lozan: Yapılan açlık grevine 50 kişi katıldı.

Biel: 25 yurtsever katıldı.

Chur: Açlık grevi bir binada yapıldı. Katılım sayısı öğrenilemedi.

Zürih: 30 kişiyle başladı, akşama dek sayı 200'ü buldu.

HOLLANDA

Lahey: 120 kişi.

Arnheim: 90 kişi.

Amsterdam: 100 kişi.

Leewaarden: 150 kişi.

Almelo: 80 kişi.

Den Haag: 100'e yakın.

Deventer: 100'e yakın.

BELÇİKA

Brüksel: 130 kişi.

Genk: 35 kişi katıldı. 4 basın-yayın kuruluşu eylemi ziyaret etti. Eylemcilerle röportaj yapıldı.

Liege: 40 kişi.

NORVEÇ

Oslo: 14 Temmuz'dan başlayarak 3 gün sürdü. 35 kişi katıldı. Eyleme basın ilgi duyarak ziyarette bulundu. Ayrıca dışişleri bakanlığından bir heyetle görüşme yapıldı. Eylem bir basın toplantısıyla sonuçlandırıldı; toplantıya 20 gazeteci katıldı.

FRANSA

Paris: 400 kişi civarında.

Strasbourg: 200 kişi.

AVUSTURYA

Viyana: Toplu açlık grevine 50 kişi katıldı. Ayrıca evlerde ve işyerlerinde de açlık grevleri yapıldı. Toplu açlık grevi devam ediyor.

Avrupa'da yurtseverlerin protesto eylemleri ve kültürel etkinlikler

Berxwedan muhabirleri bildiriyor

İSVİÇRE

Biel: 6 Temmuz 1991 günü İsviçre'nin Biel şehrinde ARGK ile dayanışma gecesi yapıldı. Yaklaşık 4.000 kişinin katıldığı gecede siyasi konuşmanın yanısıra, folklor ekipleri oyunlar sergilediler, ozanlar ve müzik grupları direniş türkülerini söylediler. Güney Kürdistan halkının göçünü ve TC'nin bu göçe karşı tutumunu konu alan tiyatro oyunu sunuldu. Gece coşkulu bir şekilde sürerek sonuçlandı.

St. Gallen: 30 Haziran 1991 günü Caritas, Heks gibi yardım ve bazı kilise kuruluşlarının Kürt halkıyla dayanışma ve yardımlaşma adı altında düzenledikleri konsere, Hunerkom ozanlarından Xelîl Xemgîn, Zozan ve İsviçre Hunerkom Şubesi'nden Koma Sefkan Folklor Ekibi de davet edildi. Konsere 1.000 kişi katıldı. Konsere Ostschweiz gazetesi haber olarak yer verdi.

Zürih: 6-7 Temmuz tarihleri arasında Zürih belediyesi, İsviçre'nin 700. kuruluş yıldönümü vesilesiyle bir şenlik düzenledi. Şenliğe İtalya, Yunanistan, İsrail, Meksika, Türkiye, Filipin, Filandiya, Tayland, Macaristan, Çekoslovakya, İspanya ve Kürdistan'dan kültür grupları devet edildi. Kürdistan adına şenliğe katılan Koma Sefkan Folklor Ekibi büyük ilgi gördü.

ALMANYA

Hamburg: 29 Haziran 1991 günü TC'nin yürürlüğe koyduğu Anti-Terör Yasası'nı protesto etmek amacıyla TC konsolosluğu önünde bir gösteri yapıldı. ERNK'nin yanısıra, eyleme birçok Türkiyeli sol örgütün taraftarı da katıldı. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı eylem, şehrin kalabalık merkezinde yapılan bir mitingle sonuçlandı.

6 Temmuz günü "Yayladere şehitlerini anma gecesi" yapıldı. Geceye kalabalık sayıda bir kitle katılımı sağlandı. Kültürel etkinliklerin de yapıldığı gecede, Yayladere şehitleri **Mehmet OCAK, Ahmet ALEV, Aziz TURHALLI, Hüseyin KAYA, Hüseyin CANDAR, Hüseyin ATEŞ, Fethi ÇAKIR, Haydar ÇELİK, Servet KARABAY, Rodî** ve **Fuat** kod isimli yoldaşlar saygıyla anıldılar.

Öte yandan Hamburg'un bir semtinde alternatif Alman grupları bir binaya iki pankart astılar. Pankartlardan birinde Kürdistan ve Filistin bayraklarının altında, **"Halkların katilleri Irak, ABD, İsrail, Türkiye ve NATO'ya karşı ulusal kurtuluş mücadelesi veren Kürdistan ve Filistin halklarını destekleyin"** sözleri yer alıyordu. Pankartlar kalabalık kitlelerce ilgiyle okundu.

30 Haziran günü Hamburg Kültür Merkezi yeni binasına taşındı. Bu vesileyle günboyu süren bir açılış şenliği yapıldı.

Bremen: YXK, 22 Haziran günü **Mehmet ATAASLAN(Hogir)**'ı anmak amacıyla bir gece düzenledi. Geceye 1.000'i aşkın kitle katıldı. Gecede kültürel ve siyasi etkinliklerde bulunuldu.

Coşkulu geçen geceye, YXK Avrupa Merkezi, YXK Almanya Kuzey Örgütü, YJWK Avrupa Merkezi, HEVKOM, TİKP Almanya Taraftarları ve YXK Akdeniz Üniversitesi Öğrencileri Merkezi Platformu birer dayanışma mesajı gönderdiler.

Bielefeld: Devrim şehitlerini anmak amacıyla YXK, 2 Haziran günü bir gece düzenledi. 250'nin üzerinde kitlenin katıldığı gece coşkulu geçti. Geceye, YXK Avrupa Merkezi, YJWK Hannover Örgütü ve HEVKOM dayanışma mesajlarını sundular.

Offenburg: 29 Haziran günü şehir belediyesi bir şenlik düzenledi. Şenliğe davetli olarak katılan Kürdistanlı yurtseverlerin folklor ekibi gösteriler yaptı. Ayrıca 100 kadar yurtsever de belediye şenliğine katıldı.

Ingolstadt: 29 Haziran günü Anti-Terör Yasası'nı protesto etmek amacıyla 60 kadar ERNK taraftarı bir yürüyüş yaptı. Protesto yürüyüşü bir mitingle sonuçlandırıldı. Sloganların atıldığı ve siyasi propagandanın yapıldığı eylem, canlı bir şekilde gerçekleştirildi. Bölge radyo ve televizyonu eylemin amacına genişçe yer verdi.

Gevelsberg: 7 Temmuz günü 14 Temmuz Ölüm Orucu şehitlerini anma vesilesiyle bir futbol turnuvası düzenlendi. Turnuvaya 6 takım (Ararad-Gevelsberg, Dêrsim-Köln, Serîhildan-Komersbop, Botan Fırtına-Duisburg) katıldı.

Oynanan maçlar sonucunda Araradspor birinciliği elde etti. Diğer sıralama ise şöyle: Dêrsim, Serîhildan, Botan Fırtına.

29 Haziran 1991 - Yurtseverler Offenburg Belediye Festivali'nde.

AVUSTRALYA

Sydney: 30 Haziran günü ERNK ve Dev-Sol taraftarları ortaklaşa devrim şehitlerini anmak amacıyla bir toplantı organize ettiler. Avustralya-Kürt Derneği salonunda yapılan toplantıya kalabalık sayıda bir kitle katıldı. Güçlü bir disiplin ve içerikle gerçekleşen toplantı, kitleleri olumlu bir şekilde etkiledi.

İSVEÇ

Bollnäs: 17 Temmuz günü ERNK taraftarları ve Kürt Derneği, **Vedat AYDIN**'ın TC tarafından katledilmesini protesto etmek amacıyla bir yürüyüş düzenlediler. Eylem bir mitingle sonuçlandırıldı. Eyleme dört parçadan yaklaşık 70 yurtsever katıldı. Eyleme, Jusnan gazetesi genişçe yer verdi.

AVUSTURYA

Viyana: 21-22-23 Haziran tarihleri arasında Avusturya Sosyalist Partisi'nin düzenlediği festivale 1 milyona yakın insan katıldı. Kürdistan Enformasyon Bürosu da festivale davet edildi. Kürdistan'ı temsilen folklor ve müzik grubu festivalde kültürel etkinliklerde bulundu. Ayrıca Kürt mutfağı tanıtıldı, yazılı ve özlü propaganda yapıldı.

PKK Avrupa Temsilciliği basın toplantısı yaptı

Brüksel *(Berxwedan)*: PKK Avrupa Temsilciliği, 2 Temmuz günü Belçika'nın Brüksel şehrinde yaptığı basın toplantısında, Kuzey ve Güney Kürdistan parçalarındaki son siyasi gelişmelere ilişkin açıklamalarda bulundu.

Açıklamada, Türk devletinin özgür düşünce ve örgütlenme temelinde bir referanduma hazır olmadığının ve Kürdistan sorununa yaklaşımının özel savaşı yaygınlaştırma yönünde ısrarlı olduğunun ortaya çıktığı belirtilerek, PKK'nin de bu nedenle haklı ve meşru direnme yöntemi olan gerilla savaşı ve halk serîhildanıyla cevap verdiği söylendi. Kuzey Kürdistan'da son üç-dört ayda savaşın şiddetlenerek yaygınlaştığını belirten PKK Temsilciliği, ARGK gerillalarının gerçekleştirdiği eylemlerin özet bir dökümünü de yaptı.

TC'nin mormal savaş yasalarına uymadığını vurgulayan PKK Avrupa Temsilciliği, Kürdistan halkının insanlık dışı uygulamalarla karşı karşıya olduğunu açıkladı. TC'nin çocukları da kurşuna dizdiğini açıklayan PKK Avrupa Temsilciliği, *"Gerillaya ve köylülere karşı savaş uçakları, top, lav silahları, havan topları ve tank kullandığı gibi, kimyasal silah kullandığı hususunda bulgular da sözkonusudur"* şeklindeki sözleriyle TC'nin yönelimini teşhir etti. Son dönemlerde, TC'nin kontr-gerilla eliyle gerçekleştirdiği eylemlere de dikkat çeken PKK Avrupa Temsilciliği, bu konuda şunları söyledi: *"Kontr-gerillanın suikast ve bombalama faaliyetleri artmış bulunmaktadır. Kürdistanlı yurtsever, aydın ve diğer halk kesimlerini yıldırmaya yönelik eylemler yapılarak partimize mal edilmeye çalışılmaktadır."* PKK Avrupa Temsilciliği, bu konuda kontr-gerilla eylemlerinden örnekler de aktardı.

PKK Avrupa Temsilciliği, ABD ve Batı'nın TC'nin uygulamalarına seyirci kaldıklarına dikkat çekerek, bu güçlerin Kürt politikasının samimi olmadığını açıkladı. *"ABD ve Batı'nın Kürdistan'a yerleştirmek istedikleri çevik kuvvet Kürt halkını değil, Türk devletini halkımızdan ve mücadelemizden korumaya yöneliktir"* diyen PKK Avrupa Temsilciliği, Kürdistan sorununun çözümünün ancak Kürt halkının kendi özgücüyle mümkün olabileceğini açıkladı.

Talabani'nin Türk devletiyle son görüşmelerine de değinen PKK Avrupa Temsilciliği bu konuda şunları söyledi: *"Talabani'nin TC ile son görüşmesi ise kendisi için ileri düzeyde bir politik ve diplomatik açılımdan çok, bir talihsizliktir. Çünkü çok açık ki, Türk devleti onları son tahlilde PKK'ye ve Kürdistan halkına karşı kullanmak için ilişki kuruyor. İnsan politika için ilişki kurar, fakat kullanılmak için ilişki kurmaz. Dolayısıyla bu ilişkileri sağlıklı bulmuyoruz. Biz onlara TC'nin gerçeğini anlamalarını salık veriyoruz. Ve daha çok da Talabani'den bunu bekliyoruz."*

PKK Avrupa Temsilciliği, basın toplantısını şu sözlerle sonuçlandırdı: *"Türk devleti, düşüncede ve pratikte teröre dayanan politikasını sürdürdüğü ve samimi politik çözümlere yanaşmadığı müddetçe, silahlı, siyasal ve kitlesel ulusal direnişimize yeni adımlarla devam edecektir. İşbirlikçi yaklaşımlara müsamaha etmeyecektir. Dostluklara da açık olup değer verecektir."*

Geçen sayımızda **"Kürdistan Kadınlar Kültür Merkezi"**'nin verdiğimiz telefon numarası yanlıştır. Doğrusu şudur:
Tel: 0214/75859

"FEKAR-Kurdistan" kuruldu

Zürih *(Berxwedan)*: 29 Haziran günü yaptığı I. Kongresiyle, kısa adı "Fekar-Kurdistan" olan "Federasyona Komeleyên Welatparêzên-Çandiya Kurdistanê" İsviçre'de kuruluşunu ilan etti.

Fekar-Kurdistan, kamuoyuna yönelik yayınladığı bir bildiride, son uluslararası gelişmeleri ve Kürdistan'daki durumu değerlendirerek 7 derneğin neden bir federasyon çatısı altında bir araya getirildiğini açıkladı.

60 delegenin katıldığı kongre bildirisinin sonuç bölümünde ise, İsviçre'de yaşayan Kürdistanlı kitlelere hitap edilerek, onları Fekar-Kurdistan çatısı altında örgütlenmeye çağırdı.

Kıbrıs'ta Kürt halkıyla dayanışma gecesi

Lefkoşe *(Berxwedan)*: 8 Temmuz günü Kıbrıs Kürdistan Halkıyla Dayanışma Komitesi, Güney Kürdistan halkı için başlattığı yardım kampanyasını bir dayanışma gecesiyle sonuçlandırdı.

Gece, Kürdistan Halkıyla Dayanışma Komitesi öncülüğünde, Kıbrıs Yazarlar Birliği, Kıbrıs Gazeteciler Birliği, Kıbrıs Tiyatrocular Birliği, Kıbrıs-Yunan Yazarları Ulusal Birliği, Uluslararası Tiyatro Enstitüsü Kıbrıs Şubesi, Nicosia Aydınlar Ocağı, PEN-Kıbrıs Şubesi, Çocuk ve Gençlik Kitapları Birliği tarafından organize edildi.

Nicosia (Lefkoşe) Belediyesi açık hava tiyatrosunda yapılan geceye 700 civarında Kıbrıslı ilerici-demokrat katıldı. Gecede Kürdistan'ı temsilen Hunerkom ozanlarından Seyidxan ve bir folklor ekibi de yer aldı. Ayrıca Kıbrıslı ilerici artist, sanatçı ve müzisyenler de geceye katıldılar. Kostas Kamevos ve Orkestrası, Halk Bankası Çocuk Orkestrası, Susta Halk Müziği ve Oyunları Grubu, aktör Popi Avaram (bayan), aktör Mihalis Mihailides (erkek) programın konuklarıydı. Yunan ve Yunancaya çevrilen Kürt devrimci şiirleri okundu. Özellikle Yunanca okunan "Ben İnsandım" şiiri coşku yarattı. Program boyunca Kürtçe ve Yunanca sloganlar atıldı.

Dayanışma Komitesi adına Lakis Piguras'ın yaptığı konuşmada, gecenin bağımsızlık ve özgürlük için savaşan Kürdistan halkıyla dayanışma amaçlı olduğunu belirterek, Kürt halkının insancıl yardımdan çok siyasi çözüme ihtiyacı olduğunu söyledi. Aynı konuşmada, *"PKK önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesi halkın bağımsızlığı tercih ettiğini gösteriyor"* denilerek, Kürt halkına emperyalist ve otonomist çözümlerin empoze edilemeyeceği açıklandı. Ve PKK'nin mücadelesi karşısında, emperyalizmin TC'yi daha fazla ayakta tutamayacağı söylendi.

Dayanışma gecesine basın ve yayın kuruluşları yoğun ilgi gösterdiler. Geceye katılım için önceden çağrı yapan çeşitli basın-yayın kuruluşları daha sonra ise gece haberine genişçe yer verdiler. Gece programı devlet radyosunun 3. kanalından naklen yayınlandı. TV ise geceyi görüntülerle verdi.

Yugoslavya'da ulusal sorunlar ağırlaşıyor

Başkent: Belgrad
Nüfus: 22.5 milyon
Yüzölçümü: 255.804 km²
Federe cumhuriyetler: Slovenya, Hırvatistan, Bosna-Hersek, Sırbistan, Makedonya, Montenegro (Karadağ)
Özerk bölgeler: Voyvodina, Kosova

Yugoslavya'nın kısa tarihçesi

Yugoslavya'nın ilk kuruluşu, bir devlet çatısı altında Hırvatlar'ın, Sırplar'ın ve Slovenler'in bir araya gelip Sırbistan-Hırvatistan-Slovenya Krallığı'nı oluşturarak gerçekleşti. Ancak, bu krallığın o dönemde üzerinde kurulduğu Yugoslavya topraklarında Karadağlılar, Makedonlar, Arnavutlar ve Türkler de yaşıyorlardı. Bu topluluklar, kağıt üzerinde bile herhangi bir hakka sahip olmaktan yoksundular. Bu halkların baskı altında bulunmaları ve Sırp egemenlerinin de krallık içinde ayrıcalık kazanma yönündeki çabaları çok geçmeden huzursuzluğun ortaya çıkmasına yol açacaktı.

Yugoslavya Komünist Partisi'nin temelleri de, Sırbistan-Hırvatistan-Slovenya Krallığı'nın kuruluşundan yaklaşık dört ay sonra atıldı. 20-23 Nisan 1919'da Belgrad'da yapılan ilk birlik kongresinde Yugoslavya Sosyalist İşçi Partisi kuruldu. Bir yıl sonra Vukovar'da kurulan partinin kongresinde Yugoslavya Sosyalist İşçi Partisi'nin adı Yugoslavya Komünist Partisi olarak değiştirildi. Yasal olarak faaliyetlerini yürüten YKP (Yugoslavya Komünist Partisi), Kasım 1920 tarihinde yapılan seçimlerde beklenenin üstünde oy alarak üçüncü parti durumuna yükseldi. YKP, topladığı oyların çoğunluğunu ezilen yoksul kesimlerden almıştı.

YKP'nin etkinlik kazandığını farkeden ve bu gelişmeyi çıkarları açısından tehlikeli gören krallık, 30 Haziran 1921'de parlamento kararı ile YKP'yi yasakladı. Bundan sonra YKP, siyasi faaliyetlerini illegal yollardan sürdürecekti. Bu sıralarda YKP'nin Genel Sekreteri Milan Gorkic, Sovyetler Birliği tarafından Troçkist olarak değerlendiriliyordu. Milan Gorkic'in bir suikaste kurban gitmesi ardından, Sovyetler Birliği ile uyum içerisinde olan Josip Broz Tito YKP'nin Genel Sekreterliği'ne getirildi.

Yugoslavya, İkinci Dünya Savaşı'nın sürdüğü yıllarda, Sovyetler Birliği, İngiltere ve ABD'nin oluşturduğu üçlü ittifağa katılma anlaşmasını imzaladı.

7 Nisan 1941 tarihinde Yugoslavya da Hitler faşizminin ordularının işgaline uğrayacak ve daha sonra Viyana'da yapılan bir anlaşma sonucunda Almanya, İtalya, Macaristan ve Bulgaristan arasında paylaştırılacaktı. Bunun yanısıra Alman orduları Sovyetler'e karşı da saldırıya geçiyorlardı. İşte bu sırada YKP önderliğinde işgalci güçlere karşı partizan savaşı başlatıldı. Partizan savaşı, özellikle de kırsal kesimden aldığı büyük destekle çok kısa sürede gelişerek güçlendi.

26 Kasım 1942'de partizan savaşının önderleri biraraya gelerek Yugoslavya Anti-Faşist Halk Kurtuluş Konseyi (AVNOJ)'ni kurdular. Konsey kendi bünyesinde Ulusal Kurtuluş Komitesi'ni kurdu. Partizan savaşı zafere doğru gittiği sırada (1944'te), Kızıl Ordu Bulgaristan'ı işgal güçlerinden kurtarmış ve ardından Yugoslavya'ya girmişti. Böylelikle Sovyet Kızıl Ordusu, savaşın sona erdiği 15 Mayıs 1945'e kadar partizanlarla birlikte işgal ordularına karşı da çarpışacaktı.

Savaş sonrasında krallığın bütün yetkileri kaldırılarak, 7 Mart 1945'te geçici bir koalisyon hükümeti kuruldu. 11 Kasım 1945'te ise seçimler yapıldı. YKP'nin etkinliğinde olan Halk Cephesi, katıldığı seçimlerde oyların yüzde 90'ını aldı.

31 Ocak 1946'da yeni bir anayasa ile devletin adı Yugoslavya Federal Halk Cumhuriyeti olarak değiştirildi. Şimdilerde de olduğu gibi Yugoslavya; Sırbistan, Hırvatistan, Slovenya, Bosna-Hersek, Makedonya ve Montenegro (Karadağ) Halk Cumhuriyetleri'nden oluşuyor. 255.804 kilometrekarelik bir toprak parçasında kurulan Yugoslavya'da Sırpça, Hırvatça, Slovence, Makedonca, Arnavutça ve Türkçe dilleri konuşulur. Nüfusu 22.5 milyondur.

Yugoslavya'da son günlerin olayları ya da kısa sürede bu olayların dönüştüğü iç savaş, 25 Haziran 1991 tarihinde birliğin iki büyük üyesi Hırvatistan ve Slovenya cumhuriyetlerinin bağımsızlıklarını ilan etmeleriyle başladı.

Hırvatistan ve Slovenya cumhuriyetlerinin ilan ettikleri bağımsızlık kararlarından vazgeçmeleri için ilkin Yugoslavya Federal Hükümeti'nden ve buna uyulmaması ardından bu kez federal ordudan çağrı yapıldı. Ancak kendi parlamentolarında bağımsızlık kararlarını alan her iki cumhuriyet hükümetleri, ordunun da ültimatomlarını tanımadılar. Diğer taraftan ise Hırvatistan ve Slovenya cumhuriyetleri, federal ordunun olası müdahalesine karşı koymak için hazırlık çalışmalarını yürüttüler.

Bağımsızlıklarında ısrar eden cumhuriyetler ile Federal Hükümet ve ordunun karşılıklı suçlayıcı sert demeçleri, daha sonra bir iç savaşa dönüştü. Yugoslavya federal ordusu, uçaklar ve tanklar desteğinde ilkin Slovenya cumhuriyetine müdahale etti ve ardından da Hırvatistan'a. Birçok kontrol noktasını ellerinde tutan her iki cumhuriyetin milis güçleri ile federal ordu askerleri zaman zaman şiddetli de olmak üzere, günlerce devam eden çatışmalarda bulundular. Meydana gelen çatışmalarda küçümsenmeyecek sayıda asker ve sivil ya öldü ya da yaralandı.

Çatışmalar daha çok Slovenya cumhuriyetinde yoğunlaştı. Slovenya'daki çatışmalar sırasında federal orduya mensup askerler, Slovenya parlamentosuna da ateş ederek, adı açıklanmayan bir bakanı öldürdüler.

Hırvatistan ve Slovenya cumhuriyetlerinin, ordunun müdahalesine rağmen bağımsızlık kararlarından geri adım atmamaları Yugoslavya'daki durumu daha da gerginleştirirken, iç savaşı da şiddetlendirdi. Tabii ki, bu arada kaygı verici gelişmeler karşısında da ordunun sertliği bir üst düzeye vardı. Ordunun bu sertliği ve cumhuriyetlere karşı tehditleri, diplomatik çevreler tarafından "ordunun sivil otoritenin denetiminden çıktığı" şeklinde yorumlandı.

Yugoslavya'daki olaylar, dünyada ciddi yankılar uyandırdı; özellikle de Yugoslavya'nın ilgilendirdiği devletler, sorunu önemle gündemlerine aldılar. Slovenya ile sınırı olan Avusturya kendi sınırlarına askeri birliklerini kaydırdı. Yugoslavya hükümeti bu durumu, Avusturya'ya ulaştırdığı bir nota ile protesto etti. Avrupa Topluluğu, kendi bünyesinde, Yugoslavya krizini "çözmek amacıyla" bir komite kurdu. Bu komite, Yugoslavya'ya ilk ziyaretinde kısa bir anlaşma planı sundu. Taraflar bu anlaşmaya uymayı kabul ettiler ve buna göre bağımsızlık yanlısı cumhuriyetler aldıkları kararı üç ay erteleyeceklerini açıkladılar. Bu girişimle birlikte olaylarda ve dolayısıyla gergin havada bir düşüş görüldü. Ancak daha sonraki günlerde olaylar tekrar tırmanma göstermeye başladı.

Yine iç savaşın sürdüğü günlerde devlet başkanlığı seçimi gündeme geldi. Bilindiği üzere, 1980'de Tito'nun ölümünden sonra Devlet Başkanlığı Konseyi'nde devlet başkanları cumhuriyetler arasında sırasıyla seçiliyor. Bu seçim sırası Hırvatistan'daydı; fakat Hırvatistan bağımsızlık yanlısı kararı aldığından dolayı, merkezi yönetimden yana olan Sırbistan veto hakkını kullandı. Bir de Yugoslavya'da devlet başkanı seçilemeyince bunalım daha bir artış gösterdi. Bir süre sonra, AT'nin girişimleri sonucunda Sırbistan ikna olup veto hakkını kullanmayınca, Komünist Partisi'ne üye olmayan bir Hırvat politikacı devlet başkanı seçildi.

Emperyalistler, Yugoslavya'da yaşanan ciddi olaylarla yakından ilgilendiler. Bağımsızlık yanlısı cumhuriyetleri destekleyip desteklememe konusunda bir ikilemi yaşadıkları, başvurdukları politikalardan açıkça görülebildi. Yugoslavya, Bağlantısız Ülkeler arasında etkin bir konuma sahip olan bir ülkedir. Dolayısıyla Yugoslavya'nın zayıflaması, emperyalizmin çıkarına aykırı değil, ancak dünyada yoğunca yaşanan krizlerden dolayı, emperyalizmin küçümsenmeyecek düzeyde meşgul olduğu biliniyor. Kimi çevreler emperyalistlerin Yugoslavya krizi karşısında hazırlıksız yakalandıklarını söyleseler de öteden beri olayları alttan alta kışkırtanlar emperyalistlerdir. Ve emperyalistlerin bunu, halkların çıkarı için yapmadıkları da açıktır.

Diğer taraftan Sovyetler Birliği yaptığı resmi açıklamada, Yugoslavya'nın bütünlüğünden yana olduğunu, ayrılmak isteyen cumhuriyetlerin bağımsızlıklarını tanımayacağını belirtti. Bu, siyasi gözlemcilerin beklediği bir açıklamaydı. Çünkü Sovyetler Birliği'nde de Baltık Cumhuriyetleri ve başka bazı cumhuriyetler, merkezi birlikten ayrılma politikasını yürütüyorlar; bu, Sovyetler Birliği'nin başını ağrıtan önemli sorunlardan biri durumundadır.

Yugoslavya'da milliyetçiliğin gelişmesi ve bunun birlikten kopuş noktasına vardırılması, açık ki tam eşitliğe dayanmayan federasyon politikasının yanlış uygulamasından kaynaklanıyor. Böylesi bir politikanın süreç içerisinde ulusal sorunun çözümü yönünde adımlar atması beklenemez. Son olaylarda da görüldüğü gibi, ulusal sorun daha da ağırlaşarak çözümünü olmazsa olmaz koşuluyla dayatmıştır. Bundan sonra Yugoslavya'nın önünde duran en önemli sorun bu olacaktır. Nitekim 1980 yılında ölen Tito'nun sağlığında, "Yugoslavya'daki ulusal nefret kavgaya dönüşürse ve bu kavga önlenemezse Yugoslavya haritadan silinecektir" dediği belirtiliyor.

Bu satırlar yazıldığı sırada, AT'nin hazırladığı plan çerçevesinde Federal yönetim ile ayrılmak isteyen cumhuriyetlerin anlaşmaya çalıştığı bildiriliyordu. Bu anlaşmaya göre, 3 aylık bir süre için askıya alınacak bağımsızlık kararı Ağustos ayında tekrar taraflar arasında görüşme gündemine alınacaktır.

Soğuk savaş bitti, barış mı geldi dünyaya?

Serîhildana Amedê

Destpêk di rûpela dawiyê de

10 hezar navgîn diçin cendekê şehîd Vedat bînin

Li Kurdistanê mirov hatin hingavtin, hatin girtin, hatin kuştin. Dijminan bawer kirin, ku gelê me dê li beramberê van bûyeran her bêdeng bimîne. Ketin nava wê bêhişiyê, ku bawer bikin, wê bikaribin hîma nirxadin û şîrovekirina gelê me bişikênin. Lê gelê Kurdistanê vê carê, nadipejirand ku bibe şopdarê bûyeran û dê di kesbûna Vedat AYDIN de dengê xwe hildabana... biqîrandana. Wê di qad û meydanan de îspat bikirana, ku tirs û serîçamandin nikarin mirinê rabiwestînin, dê şanî bikirana ku tirs û serî-tewandin mirin bi xwe ne û dê vê zanabûna xwe biherikandana meydanên berxwedanê. Divîbû erd û asûman welê binalînan, da xummîniya sîstema dagîrkeran bigiha bilindahiyên xwe. Xwediyên Vedatên dihatin kuştin... bi dehhezaran, sedhezaran... bi rûmetdarî û serbilindî, lê bi kîn û girr, mîna ava zelal, divîbû biherikiyana kolan û şeqeman. Ew ba û hahozên rabibûyana, divîbû bi qudreta çi kesekî nekarîbana werin sekinandin. Kîn û awaza bi dehhezaran ên bi rûmet, divîbû bûbûyana qurşîna ji luleya çekên gerîlla derketin û di sîng û pêsîra dagîrkeran de bipeqiyana...

Belê, gelê Kurdistanê vê carê biryara xwe dabû. Wê bûyereka şehîdbûnê, bizivirandana naveroka livbaziyeke xwe ya serbilindiyê. Ji hemû deran; ji Tirkiyê, ji çar aliyên Kurdistanê, roja 10'ê Tirmehê mirov xwe dizandin (xuşandin) Madenê... Amedê. Hîna berî rojekê, leşkerên dagîrkeran pêçabûn çarmedorên Amedê. Hema bibêje, derketina kolanan hatibû qedexe kirin. Tank, çekên giran lek bi lek; komikên taybetî, hêzên çalakî û polîs rêz bi rêz zivirandibûn serê hemû kolanên Ameda şêrîn. Ev garanên bê namûs, xwe amade kiribûn ku vî bajarê gelê Kurd ê nazenîn bi xwîna sor siwa bikin, wan bircên dîrokî careke din binalînin... belê, ev keriyên çavbixwîn sund xwaribûn ku dîsa Çemê Zîlanê, Çemê Laçê, Dara Hênê biafirînin... dîsa Mişrifan, Helhelan û hemû gundên niştiman bidin ber agirê xwe, pêl bi pêl bişewitînin. Lewma hîna 9'ê Tîrmehê nedihiştin, ku mirovên ji bajar û navçeyên cîran dihatin, bikaribin derbasê Amedê bibin. Bi vî awahî armanc dikirin, hema heya ji destê wan were, hejimara mirovên gerdenaza kêm bihêlin û armanca xwe ya hov bi hesanîtir pêkbînin.

Bi hezar û dehhezaran mirovên ku vê rastiyê dizanîn, da bikaribin bibin birekî kerwanê, perçeyekî serîhildana bi tîrêjên rûmetê dê bipeqe, li şûna Amedê berê xwe dabûn Madenê, derûdor zivirandibûn zevî û bexçeyên dîlanê, û her yek ji wan bûbûn nêrgizek, sosinek, gulzer û golsohrekeke dilê Binefş û Egîdan. Kerwanê ku beyaniyê bi 8 hezar navgînan (otomobîl, bus, kamyon) ji Amedê berê xwe dabûn Madenê, dîtin ku bi hezaran mirov ji xwe li wir in, li ser goristana şehîd Vedat. Lewma ew 8 hezar navgîn, bûn 10 hezar navgîn vegeriyan Amedê, bajarê ku Vedat dê biketa dilê wî, bajarê ku bi heft deriyên xwe bircên wî bêhna dîrokê didin Kurdistanê.

Gava kerwan ketî ser rê, asûmanên Kurdistanê girtin şahî û dîlanê, Kurdistana ku ji sedsalan vir ve birîndar û westayê dîldariyê ye. Ji hemû navgînên mîna mûriyan rêz bûbûn, ji her navgînekê dîrûşmeyeka ji ya din watedartir (bi manetîr) bilind dibû û xwe digihandin hemû baniyên Kurdistanê, vedigirtin çarmedorên warê Vedatê şehîd. Komekê diqîrand, **"Lêxe gerîlla lêxe, Kurdistanê avake"**, komeke din vê dîrûşmeyê ne li gora demê didît û digot, **"Gerîlla lêdixe, Kurdistanê ava dike"** û vê bersivê digihand kerwanê li ser riya şehîdan.

Hedara dilan nemabû.. dil direqisîn, ditevizîn. Dil tijî bûbûn ji hêrs û evînê, çavan rondik girtibûn lê ji şahî û dilxweşiyê. Hîna awazên **"Bijî Serok APO"** nedigihan dawiyê, **"Bijî PKK, ERNK û ARGK"** destpêdikirin û dûv re, **"Vedat ne mir in"**, **"Kurdistan ji faşîzmê re wê bibe goristan"**, **"Bijî Kurdistan"** destpêdikirin ji devên dehhezaran ku devên wan bi sedsalan hatibûn kilîd kirin. Li ser riyan mirov dikeliyan, dilebitîn, dilivîn; paleyên di zeviyên xwe de karên xwe berdabûn, destkar kargeh û fîrotgehên xwe girtibûn, gundî ji malên xwe derketibûn; ciwan diqurijîn, zarokan dev ji leyistgehên xwe berdabûn, jinan berojên xwe danîbûn ji ser agiran û tev bi hev re mîna hebên tizbihan xwe rêz kiribûn li çep û rastên rê û rêşûnan. Çi peyda kiribûn ji rengên kesk, zer û sor, tevlî xwe anîbûn ji bo bi dilxweşî bihejînin di destê xwe de alên rengîn, silavên xwe bigihînin kerwanê kariye vê hilpişkîn û hilgavtinê bi ser ve bixe.

Û mirovên çê û evîndar dicivin ser tirba Vedatê xwe. Bi carekê dixemilin gir û timikên li derdorê bi gul û gulîkên rengîn, dipişkivin mîna mizgîna bihara hezar rengîn. Pêl bi pêl, lê bi delalî dihejiyan alên kesk û zer û sor, alên rûmet û serbilindiyê. Cendekê şehîdê gelê Kurdistanê derdixînin ji axa hatî veşartin, veşartina ne bi dilê gelê Kurd û bi destê dagîrkeran çêbûbû. Bahoz û bagera dîrûşmeyan bilindî baniyan dibe. Hevala şehîdî Şukaran Aydin dest diavêje cendekî û dibêje, *"Polîsên dijminî Vedatê min kuştin. Ev hovîtî bi destê kontr-gerîlla çêbûye. Ev kuştin, kuştineke li dijî gelê Kurd e. Serê gelê Kurdistanê sax bimîne û netewê Kurd her hebe..."* û "tilîlî"yan dixwîne dûv re li ser mirinê bi dilê xwe yê birîndar, şewitî û kovankêş; bi wê germî û heyacana xwe.

Vegerîn destpêdike. Du kesên bi cilên netewî bi motorsîklêtên xwe dikevin pêşiya kerwanê. Cendek di navgîneke bê bi cih dibe û tabut bi ala ERNK dihê xemilandin, zîn û şemala cendekî bi wê ala xwe ya rengîn mirovan difirîne ji eşq, kêf û şahiyê. Şahî her û her bilindtir dibe... ma gelo dilxweşî û dîlaneke ji vê meztirîn hebû di vê gerdûnê, di vê cerxa cihanê de? **"Al, al, alên rengîn!"** dibêje û diqere yek ji wan mirovên çê. Bi yekcarê, ji hemû navgînên di kerwanê de alên ERNK derdikevin der ve û destpêdikin bi pêldana xwe ya bi naz û delalî, dilê mirovan bihelînin. Kî ji we ditirse hovên devbixwîn, zebaniyên dojehê yên bi navê komên taybetî? Li herdu aliyên rê dihên çikandin alên ERNK, mîna ku ji erdê çik dibin rêz bi rêz û li dûv hev.

Herdu kesên bi cilên netewî rê vedikin, navgîn dê bilivin. Gelek zehmet e... nabe, hingî gelek mirov hene, weke ku derzî nekevin erdê. Li derveyî Madenê komên mirovan neçare dimînin ku peya rêvebiçin û bikevin pêşiya cendekî. Helîkopterên dijmin ji baniyan kerwanî dişopînin, dixwazin mirovan bitirsînin, lê nikarin bibirrin dîrûşmeyên komên mirovan ku bi awazî bilind dibûn, mîna ahengên hezar stranan. Rê, bi tevayî ji navgînan re dihê girtin. Ma gelo bû çend kîlometre, dirêjahiya kerwanê? 40 an 50 km? Ne diyar e. Belku jî gelek bêhtir. Helîkopterên ku ji jêriyê difirin, fîlmên vîdeo dikişînin, lê gelo ma dikarin çi bi wan bikin?

Otomobîl, bus, kamyon berê xwe didin Ameda rengîn. Gundiyên di navbera Maden û Amedê de, teviya gelê derdorê, di serî de gelê Erxenî rawestiyabûn li kêleka rê, mîna ku li bend û hêviya azadiyê bin. Derdikevin pêşiya kerwanî bi kutana çepikan, tilîliyan û nîşanên serfirazîyê. Kerwan, ji navenda Erxenî derbas dibe. Li hemû deran çepik, li hemû deran tilîlî û dîlan, xwepêşdanên evîniyê. Zarokên piçûk digerin li ser riyan. Ji yekî dihê pirskirin ku hîna temenê wî 6 salan şanî nedikir: *Tu çi dikî ev çiye?* Bersiva wî, bersiveke herî şêrîn... **"Bijî Ser... APO, APO!"** Belê welê bersiv dide ev zarokê piçûk. Li Erxenî navgînên nuh tevlî kerwanê dibin.

Û kervan radiwestê li ber deriyên Amedê. Komandoyên leşkerî, komên taybetî, tank û panzer; hêzên dagîrkeriyê vegirtine hemû xalên bajêr ên pêwîst. Kerwan li ber evînî, çepik, dîrûşme û awazên dehhezaran dikeve nava bajêr. Hemû riyên ku kerwan wê derbas bibe hatin birrîn, bi panzêran barîkat hatibûn danîn.

Di navenda Amedê de tenê yek fîrotgeh an kargeh ne vekiriye. Hemû karkerên di saziyên dagîrkeran de û hemû memur, dev ji karên xwe berdane. Hîna kerwan negihabû Amedê, kom bi kom mirov dimeşiyan di kolanên Amedê de bi bangîna dîrûşmeyan. Li ser riyan mirov dihejînin alên ERNK ji bo pîrozkirina yên di kerwanê de. Piştî 5 saetan kerwan gihabû Amedê, li şûna yek saetê. Li hemû deran girsên gel hene, dixwazin tevlî kerwanê bibin. Garanên dagîrkeran dixwazin destûr nedin. Lewma protestoyên nuh bilind dibin li ser senên wan. Mirov ji navgînan dadikevin xwarê, berê xwe didin meydana îstasyonê, bi peyatî. Hedar bi bangîna dîrûşmeyan nayin, li ser riyan. Gava kerwan peya dighe meydana îstayonê, hate dîtin ku bi dehhezaran mirov, ji zû ve li wir rawestiyane, li bende cendekî mane.

Pêşî birayê şehîd Vedat diaxife û dibêje, *"Polîsan birayê min kuşt."* Dîrûşmeya, **"Polîsên mirovkuj biqeşitin ji Kurdistanê"** bilindî asûmanên Amedê dibe, dengê 100 hezar mirovî çingînî û xummînî dide Kurdistanê. Lanet dihê barandin li ser dagîrkeran.

Li wir gelek axiftin çêdibin. Piştî demekê mirov wê bimeşin bi aliyê Deriyê Mêrdînê ve. Zarok dê camên avahiya radyoyê bînin xwarê, radyoya ku bûye zirneya faşîzmê. Lê kerwan pêşî bê bûyer wê pêş ve here. Li Mergehmedê komên xweser wê berikan bireşînin, bibarînin ser mirovan. Xwîn wê were rijandin, mirov wê li ber xwe bidin, her çendî xwîna sora ku erdê me şûştî, wê birije.

Mirovên tiştekî weha nedîtî dibêjin, *"Xwedayo, ma me dê rojên weha jî biditana"*, hinek dibêjin, *"Cara yekemîn e li Kurdistanê giyan bûne xemla gêrîllayan."* Li ser axên ber bi azadiyê ve diçin, mirin dimire li ber mirinê. Herkesek bûye kêra, ku wê di dilê dijminî de biçike û here xwarê.

Her kesek dixwaze xwe nêzîkî Vedat bike. Lewma mirov ketine nava keftûlafteke mezin. Heke niha Vedat bana yê diaxifî, bê guman wê bigota, *"Nekin, hûn berê mirovan didin mirinê, divê hûn bijîn û serê dijminî biperçiqînin."*

Di kolanên Amedê de mirovan kulmên xwe guvaştine, tevlî bangîna dîrûşmeyan. Komên mirovan ên îşareta serfiraziyê çêdikin, her zêdetir dibin. Vedat jî di rûyê wan de dikene û dibêje, *"Bi dîlan û govendê, bi tilîliyan em diçin ser mirinê."* Roj bibû roja mirovên Kurd, roja serbilindî, dilxweşî û rûmetê.

Bagera evînê vedigire dilê her kesekî

Li meydana îstayonê mirov dîtin, ku polîsan hemû riyên derdikevin meydanê girtine. Li paş barîkatên polîsan bi hezaran mirov kom bûne. Zorê didin xwe, ku bi hewla xwe barîkatan bişikênin. Dem bi dem şerê polîsan dikin, bi dilên xwe yên birîndar, bi bagerên evîna xwe, ku vegirtine bi hisreta Vedatê xwe. Teviya Amedê raperîbû, li ser lingan bû. Mirov dibezin û hedar bi wan nakeve. Çingîniya erdê ye, ji ber dîrûşmeyên wehe, **"Vedat ne mir e"**, **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî Kurdistan!"** Mirovan navgîna ku cendek têde bûn xistin nava xwe. Weke ku hembêz bikin meşiyan meydanan. Girsên gel bi şahiya serîhildanê rabûbûn dîlana şahiyê. Beza mirovan bê dawî bû. Mezinahiya hîma girsên gel li ber çavan bû. Bagera evînê dilê her kesekî xweş û tijî kiribû. Di dawiya hisreta hezaran salan de, şahiya mirovan laş û beden direiland ji ber evîna ve çendê pîroz û buha.

Meydana îstasyonê di çend kêliyan de tijî bûbû. Cendekê Vedat, ku bi ala ERNK habitû pêçan, derbasî hewşa mizgeftê kirin. Piştî silava bîranînê, mirovan xwepêşdana xwe bi şahiyên mezintir domandin. Di rê de ji hoparloran pirs dihat kirin, **"Vedat li ku ye?"** Bi dehhezaran mirov bi hev re bersiv didan û digotin, **"Vedat li vir e, di dilê me de ye!"** Amed dihejiya.

Mirovên li pişt barîkatan şerê hêzên dijmin dikirin. Dixwestin xwe bigihînin kerwanê. Mirov mîna lehiyê û laletê diherikîn. Car bi car kevir û kuç difirîn, di baniyan de direqisîn.

Li Deriyê Ruhayê zarok keviran diavêjin komên teybetî, ku xwe li ser bircan kiribûn kozan. Mîna mişkan direvin û dikevin nava qulan. Hezarên ji Deriyê Ruhayê derbasî nava Surhan dibin, bi keviran dimeşin ser leşker û polîsên riya Mergehmedê girtibûn.

Çendî mirov nêzîkî goristana li Deriyê Mêrdînê dibûn, şîna mirovan mezintir dibû, ji ber ku wê xatirê xwe ji Vedatê xwe bixwestana, ango kêliya ji hev dûrketinê nêzîk dibû. Ev jî dibû, ku dilê mirovan, germiya dilê mirovan bêhtir bikele. Komên xweser dibûn nîşaniyên kevirên kolanan. Ji kolanan, ji malan jin û zaro avê dikişînin, ji hezaran re, da dilê xwe hindekî henik bikin, têhniya xwe derbas bikin. Li ser banan komên mirovan... xwe dane tilîliyan. Weke ku gerîlla lêdixe, Kurdistanê avadike.

Li şêciva Deriyê Mêrdînê, panzêran, komên xweser û hêzên çalakî riya taxê girtibûn. Ketin ber keviran. Li ser surhan jî komên taybetî di kozan de bûn. Bi carekê destpêkirin ku qurşînan bibarînin. Demeke direj dengê çekan nesekinî. Gelek kes birîndar ketin, wan bi ambulansan rakirin nexweşxaneyan. Lê polîsan nedihişt ambulans jî derbas bibin. Birîndaran bi zehmetî kirin ambulansan. Dengê berikan ji ber guhan derbas dibûn. Gelek rojnamevan jî hebûn, xwe rûdevkî avêtibûn erdê. Piştî demekê, ku bêdengî hatî, mirov dîsa berê xwe dan Deriyê Mêrdînê. Diyar bû ku hejimara şehîd û birîndaran bilind e. Hêzên dijmin ji çiyê mirovan avêtibûn xwarê û wan dabûn ber fîşekan. Lê belavbûn nebibû, şopên tirsê nebûn. Li bervajiya vê, kulmên mirovan dijwartir hatibûn guvaştin û mirov dimeşiyan goristanê.

Li goristanê Vedat, bi dîrûşme û tilîliyan, bi axiftinên Kurdî, di dilê mirovan da cihê xwe girt û kete axê. Paşê tevlî xwendina **"Ey raqîp"** mirov rabûn silava bîranînê. Êdî mirov dê vegeriyana. Ji Deriyê Mêrdînê dê derbasî nava bajêr bûbûyana. Lê ji Surhan dîsa barana qurşînan destpêkir. Pêşiya goristanê zivirî qada cengê. Ji aliyekê panzêr, ji aliyê din helîkopter. Ji aliyekê bombeyên mijê, ji aliyê din bombeyên barandina rondikên çavan. Çav çavan nedidîtin. Lê dîsa jî girsên gelî serê hedara xwe girtibûn.

Hêzên dijmin, bi panzêran dan nava mirovan. Kesên digirtin, dirêjî erdê dikirin û li ser wan hildipişkîn. Hinekan ji kendalandiavêtin jêrê. Ev dîmen bi gelek saetan doma. Di nava bajêr de jî şer, cih bi cih didoman, heya derengê şevê Amed hîna qada cengê bû.

Paşê hêzên dagîrkeran berê xwe dan nava bajêr. Kî li ser riyan didîtin, razandin ser riyan, weke ku dixwestin wan bikujin, ew dihingavtin. Paşê wan digirtin û dibirin.

Ji roja 10'ê Tîrmehê pê ve, êdî mirovên li Amedê gelê Kurdistanê, tenê çêla SERÎHILDANA AMEDÊ dikirin, ew serîhildana mezin û dîrokî. Her kesek hevdu pîroz dikirin, ji hev re serîhildanê digotin. Destkar ne bi dilxweşiya xwe deriyên dikanên

xwe vekirin, lê tenê li ser serîhildanê dipeyivîn. Bajarê Amedê demeke dîrokî jiya bû, gelê Kurdistanê jî dest bi jiyaneke nuh kiribû. Êdî dîrok li Kurdistanê, ji vê rojê pê ve hatibû veguhastin û tîrêjên ronahiya beyaniyan, ji çiyan xwe dabûn bajaran. Dîroka reş û tarî, êdî geş û ronahî bûbû. Mirov dilxweş bûn, bi şahî, eşq û kêf bûn...

Destkar û dikandar dergehan anîn xwarê

Ji roja 10'ê Tîrmehê heya roja 15'ê Tîrmehê, ji bo protesto kirina kuştina **Vedat AYDIN**, protesto kirina êrîşa dagirkeran li ser gelê li Amedê û piştgiriya serîhildana Amedê karker, şofor, dikandar; bi hezaran destkarên Kurdistanê deriyên kargeh û fîrotgehên xwe anîn xwarê. Bi carekê Kurdistan kete nava greveke gelemperî. Karker neçûn kar, gundî û pale neçûn nava bexçe û zeviyên xwe, şoforan navgînên xwe rawestandin, meriyan karê xwe nekirin, destkar û dikandaran deriyên dikanên xwe girtin. Navçe û bajarên tevlî ve berxwedanê bûn ev in:

Amed, Milazgir, Kop (Bulanik), Erxenî, Êlih (Batman), Bismil, Farqîn (Silvan), Licê, Çinar, Hezro, Hênê (Hani), Pasûr (Kulp), Nisêbîn, Kosar (Kiziltepe), Kerboran, Hezex (Îdil), Mûş, Tûx (Tatvan), Bêdlîs, Gûmgûm (Varto), Girgê Amo (Silopî), Midyad, Pîran (Dîcle), Qilaban (Uludere), Cizîra Botan. Tev bi hev re 25 bajar û navçe.

Nisêbîn raperî û serî hilda

Roja 13'ê Tîrmehê ji bo piştgiriya serîhildana Amedê, gundiyên Nisêbînê xwestin bimeşin bajêr. Hêzên dagîrkeran rabûn hewar û alarimê, barîkatan danîn pêşiya wan. Bi hezaran yekeniyên komên taybetî û hêzên çalakî di Nisêbînê de hatin komkirin.

Gava gelê Nisêbînê agahdar bû, ku gundî nikarin werin, 500 ji alên ERNK dest bi xwepêşdanekê kirin. Biqasî 500 metran meşiyan, lê komên xweser riya wan birrîn. Berikan berdan hewayê. Jinên dimeşiyan belav nebûn, lewma hêzên dagîrkeran dest bi êrîşan kirin. Bi binkên çekan li wan xistin. Jin bi dar û keviran bersiva wan dan. Ji herdu aliyan gelek mirov birîndar bûn. Paşê milîsên gel xwe livandin û bi çekan êrîş birin ser hêzên dijmin. Şerê çekdarî heya 22'ê şevê doma.

Piştî niv-saetê ji taxên din dengê çekan hatin. Saet 23.15'an, gerîlla agir berdan avahiya hukumetê û bombe kirin. Avahî bi tevayî hilweşî û şewitî. Bi şev leşkeran avêtin ser malan û hinek jin girtin.

Roja dûv re, diyar bû, çima gundî nekarîne werin Nisêbînê. Gundiyên Omeriyan heya gundê Kertwînê meşiyane. Yekeniyên leşkerî pêşiya wan girtine. Lewma jî 10 hezar gundî, xwepêşdana xwe li Kertwînê heya evarî domandine.

Di wê rojê de şoforan jî hemû navgînan rawestandin. Xwediyên kamyonan, bi kamyonên xwe riya Nisêbîn û Cizîra Botan ji bo du saetan girtin û weha protestoya xwe bilind kirin.

Roja 14'ê Tîrmehê jî gundiyên Hezexê meşiyan ser navçeyê. Di wê rojê de gundiyên Nisêbînê yên deştî jî xwestin mîna gundiyên Omeriyan bimeşin. Lê yekeniyên leşkerî riya herdu komên gundiyan jî birrîn. Herdu komên gundiyan li ber xwe dan û xwepêşdanên xwe domandin. Di bûyeran de, li Hezexê dora 40 welatparêzî hatin girtin.

Roja 14'ê Tîrmehê bêdengiyek xwe dabû Hezex û Nisêbînê. Roj, **"Roja Rumeta Netewî"** bû. Dagîrker ditirsiyan ku gerîlla wê êrîşan pêkbînin. Di suka Nisêbînê de bilî zarokan çi kesek di kolanan de nebû. Zarok heya êvarî strana, **"Mezin APO... bilind APO"** xwendin û Nisêbîn hejandin.

Gundiyên Cizîra Botan meşiyan*

Roja 13'ê Tîrmehê gundiyên Cizîra Botan berê xwe dan bajêr. Gundî peya û bi troktoran dabûn ser rê. Pêşî riya Cizîra Botan û Nisêbînê birrîn. Bêhtirî du saetan li wir xwepeşdana xwe bilind kirin.

Gundî xwe li nêzîkê gundê Baziftê kom kiribûn. Di gel jin û zarokan bêhtirî 10 hezarî bûn. Gava leşker ketin pêşiya wan, meşa xwe domandin. 15 km nêzîkê Cizîrê bûn û êdî nekarîn pêşvetir herin. Dirûşmeyên, **"Bijî PKK"**, **"Bijî Kurdistan"**, **"Şehîdên me ne mir in"** bangîn. Di destên wan de wêneyên Serok APO, şehîd Hemza û Bêrîvanê hebûn. Kalan gopalên xwe li ser serê leşkerên dijminî dihejandin. Di navbera gundiyan û komên xweser de car bi caran şer jî çêbûn. Çi kesek dev ji berxwedana xwe bernedida. Lê ji ber ku pêşiya wan hatibû birrîn, nekarîn xwe bigihînin Cizîrê.

Kurdên li Konyayê meşiyan

Ji bo piştgiriya serîhildana Amedê, roja 14'ê Tîrmehê bêhtirî 1.000 Kurdên li Konyayê, Kurdên ku berî niha bi sed salan hatibûn koçber kirin, meşiyan. Di destên wan de alên ERNK hebûn û dirûşmeyên weke **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"**, **"Lêxe gerîlla lêxe, Kurdistanê avake"** bangîn. Hêzên dijmin êrîş birin ser wan. Di encama şerê derketî de li dora 135 welatparêzî hatin girtin.

Her di vê rojê de li bajarê Amedê bêhtirî 300 ciwan xwepêşdaneke mîlîtan pêkanîn. Li taxa Mergehmedê agir berdan riyan û rê ji navgînan re girtin. Dirûşmeyên, **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"**, **"Kurdistan ji faşîzmê re wê bibe goristan"** bangîn. Di destê wan de dirûşmeya **"Yek ji me dimire, hezar çêdibin -ERNK"** hebû.

Her weha, li bajarên weke Adana, Mersin, Îstanbul, Îzmîr, Mazra (Elazig), Ruha, Dilûk (Antep) û Êlihê (Batman) jî hinde bûyer û xwepêşdanên piştgiriya serîhildana Amedê çêbûn. Li derveyî welat jî pêşemin li Bajarên Ewrûpî, bi hezaran mirovên welatparêz xwe dan livbaziyan û êrîşî balyozxaneyên dewleta Tirk kirin û ziyan gihandin wan.

Xwendevanên hêja, Ji ber tengasiya di rûpelan de, em ê nûçeyên gerîlla di hejmara pêş de belav bikin.

Enîşka Rêzimanî

S. Biçûk

Xeleka -V-

Zêder

Çiya yek ji pîrozayiyên gelê Kurdistanê ne.

Îroj, mîna hemî koçberên dîrokî, çiyayên Kurdistanê bûne bargehên gerîllayên me yên leheng, ku şerê serxwebûn û azadiyê yê pîroz dibin pêşengiya Partiya Karkerên Kurdistanê de birê ve dibin. Her weha bav û bavpîrên me jî, di demên zor û tengasiyan de, xwe dikişandin çiyan û serî didan berxwedanê, ji bo parastina hebûn, ziman û dîroka xwe û hemî teybetiyên xwe yên netewî.

Îroj, şoreşa Kurdistanê ya nûjen xuya kiriye, ku çiyayên me ne tenê ew parastgehên pîroz in, lê belê kelehên berxwedanê ne jî, ji bo pêkanîna êrîşên serkevtinê, ber bi avakirina Kurdistaneke serbixwe û aza ve...

1- Koçberên dîrokî
2- Gerîllayên me
3- Şerê serxwebûn û azadiyê yê pîroz
4- Pêşengiya PKK
5- Dîroka xwe

Dema, em van çend hevokên ku di rêzên jorîn de hatine weşandin berçav bikin, em weha dibînin:

Hevoka yekemîn ji du navan saz dibe: **"Koçber + Dîrok"**, lê bêjeya **"ên"** girêdanek di nav wan de çêkiriye û dide fahmkirin ku gelek koçber bi vî rengî derbas bûne. Her weha hevoka duwemîn jî, ji navekî û bernavekî hatiye sazkirin: **"Gerîlla + Me."** Bêjeya **"ên"** dîsa wan bi hev ve girêdide û dide nasîn ku, gelek gerîllayên me hene. Em dizanin ku **"koçber"** mêza ye, ji ber ku em dibêjin: Koçbera hovîtiyê. Lê bêjeya **"gerîlla"** nêr jî û mê jî dibe. Em dibêjin: "Gerîllaya ARGK" yan jî "Gerîllayê ARGK."

Di encamê de tê nasîn ku, bêjeya **"ên"** ji bo koma **"pirjimaran"**, her du babetên **"nêr û mê"** tê bikaranîn.

Hevoka sêwemîn em dikarin bikin du parçe. Parçeyê yekemîn ji du navan saz dibe: Şer + serxwebûn û azadî. Parçeyê duwemîn, ji nav û rewşekê saz dibe: Şerê serxwebûn û azadiyê + pîroz. Di her du caran de jî bêjeya **"ê"** girêdanê di nav wan de çêdike û dide nasîn ku **"şer"** tek e **"yekjimar e"** û nêrza ye. Tê nasîn ku **"ê"** ji bo nêrzayê yekjimar tê bikaranîn.

Hevoka çaremîn: Pêşengiya PKK. Ji rewşekê û navekî hatiye sazkirin, bêjeya **"a"** girêdanê di nav wan de çêdike: Pêşengî + PKK. Dide nasîn ku pêşengî tek e û mêza ye. Her weha: Dîroka xwe, a, dîrok... bi bernavê xwe dide girêdan û dide nasîn ku dîrok, mêza ye û yekjimar e.

Tê nasîn ku bêjeya **"a"** ji bo mêzayê yekjimar tê bikaranîn.

Ev bêjeyên li jor hatin jimartin: **A, Ê, Ên,** zêder ji wan re tê gotin. Em dikarin di encamê de bêjin: Zêder bêjeyeke biçûk e, du navan yan navekî û rewşekê yan jî navekî û bernavekî bi hev dide girêdan û tibab **(jimar)** û babeta **"nêr û mê"** van nav û rewşan dide zanîn. Hevok her dem bi zêderê re tê tewandin.

Zêder di zimanê Kurdî de du beş in

a- Zêdera pendî: A, Ê, Ên.

b- Zêdera nependî (nediyar): Ek, Eke, Ekî, Ekê, Ne, Na, In.

Zêdera pendî (diyar): Ev zêder navekî yan rewşekê bi tenê, ku em baş nasdikin, berçav dike û babet û tibabê wan dide nasîn. Dema em dibêjin: "Dîroka me." Em li ser dîrokeke nas diaxifin, ku ew dîrok, a gelê Kurdistanê ye. Zêdera **"e"** jî dide zanîn ku ev dîrok tek e û mê ye. Zêdera pendî di zimanê Kurdî de ev in:

A: ji bo mêzayê tek (yekjimar) tê bikaranîn.

Nimûne:

Gula Sor: Em dizanin li ser kîjan gulê diaxifin. Ango gula ku ji hêla me ve tê naskirin. Bêjeya **"a"** jî, girêdanê di navbera navekî **"Gul"** û rewşekê **"Sor"** çêdike û dide zanîn ku guleke bi tenê ye û mê ye.

Şoreşa Kurdistanê.

Pênivîsa min.

Ê: Ji bo nêrzayê yekjimar tê bikaranîn

Nimûne:

Çiyayê Cûdî
Dilê min
Agirê Newrozê

Di van hevokan de jî **"ê"**, "çiya û Cûdî", "dil û min", "agir û Newrozê" bi hev ve girêdide û dide xuyakirin ku bi babetê xwe nêr in û bi tibabê xwe yekjimar in (tek in). Her weha em dizanin ji çiyan kîjan çiya ye, ji dilan kîjan dil e û ji agiran kîjan agir e.

Ên: Ji bo koma her du babetan **"ner û mê"** tê bikaranîn.

Nimûne:

Golên xwînê
Gorên şehîdan
Gayên cot
Birayên delal

Gol, Gor, Ga, Bira: Ev nav ji hêla me ve tên naskirin û **"ên"** dide zanîn ku ji yekê zêdetir in. Lê hinde ji wan nêr in û hinde jî mê ne.

Dema dawiya bêjeya pêşîn tîpeke dengdar be, tîpa **"y"** dikeve navbera zêderê û wê tîpa dengdar.

Nimûne:

Gerîllayên ARGK
Çiyayê Cûdî
Xameya min

Bêjeyên mîna: Dê, Rê... bi zêderê re têne tewandin û dibin: Di, Ri... em dibêjin:

Diya şehîd
Riya welat

DI HEJMARA BÊ DE: Zêdera nependî (nediyar)

Ferhengok

Beze: Guneh, Sûc, Tewan. Gelek dikare bibez e, Bezok.
Bestîn: Girêdan, Şidandin, Hişkbûna xwînê.
Beşbeş: Parçe parçe, Li hev parkirin.
Beşdargeh: Şerîke, Hevpargeh.
Berkarkirin: Tiştê mirov xerc bike, Em êzingan dişewitînin, Êzing tên berkarkirin, Berkarber, Berkarvan, Hemî hêza xwe berkarbike, (Müstehlik), Xerckirin.
Berkarhênan: Tiştê mirovkar pê dike, ango karekî pê dimeşîne, (İstixdam, İstîmal).
Belaş: Bêmaf, Bêheq, Bêpere, (Mecanî).
Belx: Tiştê li binê firaxan digire yan xwe berda be binê avê.
Belsa: Belge, Delîl, İspat, (Birhan, Müstenid, Müstemsik).
Belkename: Şihade, Dîplom.
Belew: Zana, Zanyar, Pispor.
Belîndan: Sozdan, Mirov xwe bi sozekê ve girêbide.
Belînder: Kesê karekî bi qubale bigire (Müte'ehid).
Bendîvan: Natûrê zindanê, (Seccan).
Benzîngeh: Cihê firotina benzînê.
Beng: Heşîş, Efyon.
Behane: Mirov tiştekî dide ber rûyê xwe, da ku ji tiştekî din xelas be, (Hiccet, İzir).
Behre: Xweşî, Fêde, Sûd.
Buhuşt: Cinnet.
Beyar: Erdê bej û ne çandî, (Bûr).
Beyt: Çîrokeke direj, Efsane.
Beyn: Çax, Wext, Kat, Zeman.
Bersiv: Cewab.
Bersivdan: Pirsiyarkirin, Îfadekirina kesekî li cem hakim, yan jî li cem polîsan, (İsticwab).
Berdelîv: Gerav, Derav, (Xelîç, Golf).
Berebab: Nifş, (Cîl).
Buha: Nirx, Qîmet, Mafê tiştan.
Bemcûre: Bempêye, Bemçeşne, Bemregenge, Bemşêweye, Bi vî rengî.

Silavek ji paytexta berxwedanê, Amedê re

Diyarbekrê!

Ameda Bazê, bavê Gernas, lawê Dostik. Dayîka Dr. Fûad, Şêx Seîd, Mezlûm, Hayri, Kemal, Akif û Ferhedên nemir!

Paytexta berxwedanê, sembola kesê ku tu caran li hemberê stemkariyê xwe naçemîne. Ey wateya jiyanê ya rasteqîn û durust! Hêrsa te rabûye, xwîna te dikele, ji lew re mîna her carê tu tariya ezmanan bi girgînbûna xwe diçirînî.

Di rêveçûna dîrokê de te gelek caran pişta dagîrkeriyê qurifandiye. Hîna jî hêrsa te daneketiye. Hîna jî xwîna di herdu çavên te de nemiçiqiye.

De lêxe dayîka lehengan!

Dema ku dilopek xwîn ji çavên te ditên xwarê, bi sedhezaran, bi milyonan keç û kur, bûk û zava, kal û pîr, ji 7 salî heya bi rihsipiyên ku te di hembêza xwe de mezin kirine, radibin ser piyan û weha bang dikin: **"An Kurdistan an neman!"**

Ev e, te dîsa serê xwe hilda. Belê, hedara te di nava xelekên koletiyê de nayê. Lê em; em dikarin bi vê nivîsoka xembar bersiva te bidin? Gelo, em ê bikaribin qerîna te ya azadiyê li ser vê rûpelê şîrove bikin? Bawer nakim, çiku di cihanê de tu kelą pêdarî û raperînê yî. Ji lew re sed nivîsok jî nikarin bersiva serîhildana te bidin. Çawa be û çendî hêz di damarên me de heye em ê bê dudilî gava xwe bavêjin û dilê xwe heya ku ji dest me were ji te re bikin qurban.

Em bi gorî, Diyarbekr!

Bişoreşe, bigingire... bila her kes bibîne çawa dayîka şehîdan heyf û tola lawên xwe hiltîne. Tu dîrokê nûjen dikî Amedê! Birûpelîn rûpelên jiyana xwe ya dûr û direj, xêzeke sertewandinê jî dîsa di nava temenê te de nîn e. Heya ku dilê te lêdaye, heya ku xwîn di hinavên te de hebûye û heya ku nav li te maye, te li ber xwe daye û ji mirinê re gotiye: *"Bimir! Tu bi min nikarî, tu nikarî min bitirsînî, ez ji bêtarên erd û ezmanan netirsiyam. Bimir, bitemir, ez ji bo ku gelê Kurd zindî bimîne jiyan dibim..!"*

Belê, tu xayînga "Kela Dimdimê" yî Diyarbekr! Tu qilçix û tûka di çavên dagîrkeran de yî. Li aliyekî dibêjim: *"Her bijî Diyarbekr!"* Li aliyê din jî dilê min dişewût e, êdî nema dikare vê nemirovahiya ku tînin serê te hilgire. Tu nema ku sîng biqelişe û dil bifire. Kezeba min bi ciwanên ku ji bo bejn û bala te bûne qurban, dişoje. Lewma hinde caran ji hêrsan re dibêjim: "Wey tu nizanim çawa bibî! Kanî camêrên mîna **Mezlûm**, te ew bi ku ve birin, çawa dilê te hilgirt tu wan di nava parsûyên xwe de veşêrî, çawa û çawa te di zindanê de giyana wan ji xwe re bir?" Lê hema, ez nikarim xwe li te bitingijînim, nikarim bi te bixeyîdim, çiku tu serbilindî û serfiraziya me yî. Tu rûpela dîroka me ya sipî, gewr û rûmetdarî. Tu ji bo me her tişt î.

Hêlîna lehengan!

Ne ji niha ve tu hewqasî cegermend û qehreman î. Na, dîroka gernasiya te xwe bi sedsalan direj dike. Te di zikê dîrokê de rûpeleke taybetî ji xwe re vekiriye. Ne tang û topên dijmin û ne jî dirindiya demê, tu tişt nikare pişta te bide erdê û lê siwar be.

Heke tu destûrê bidî, ez dixwazim bizanibim berî vê bi "66" salan çi hate serê te. Ez hewqasî dûr venagerim, gelo sala 1925'an tê bîra te?

Tu ji min çêtir dizanî ku serîhildana Şêx Seîdê Pîranî çawa destpêkir û çima xwe negîhand serkevtinê. Ez divêtî nabînim ku egerên (sebebên) têkçûnê yekoyeko binivîsim.

Li vir ez ê te vegerînim ber deriyê herdu mehên Nîsan û Gulana 1925'an. Ew her du mehên ku te têde gelek endamên

civaka xwe yên canfida, di serî de **Şêx Seîd** û **Dr. Fûad** hembêz kirin. Mîna 1980'î - ... hingê jî hovîtiya karbidestên Tirk heya dawiyê bilind bû. Hingê jî birrek ji girsên gelê Kurd hilanîn. Ax!.. Zevî, dar û berên gundiyên Kurd şewûtandin. Heya ku hêza wan Kemalîstan hebû, rabûn ser piyan û mîna hovan xwe ajotine ser me. Qira me anîn dayîka min! Lê dîsa jî em gilî û gazinên xwe, tu caran ji dijminan nakin.

Di Nîsana 1925'an de, "Mehkemeya Îstîklalê" ya ku dijmin taybetî ji bo me vekiribû. Biryara daleqandina Dr. Fûad girt, ji ber ku ew di riya damezirandina Kurdistaneke serbixwe de endamekî çalak û jîrek bû. Serokê dadgehê Mezher Mûfî dibêje Dr. Fûad: *"... Li gora ku ev nivîs dibêje, tu bûye sedema xwînrijandineke betal, tu kesekî tewanbar î. Ji lew re divê tu toleya sûcê xwe hilgirî..."* Dr. Fûad serê xwe hildide û bi dengekî stûr dibêje serokê dadgehê: *Ez xwediyê wê mêraniyê me...* (Îstanbul, 19.4.1925)

Belê, Dr. Fûad bê serîçemandin xwedî li wê mêraniya xwe derket. Tu caran tova tirsa ji kêndira sêpiya daleqanidê di dilê wî de cih negirt. Tu caran jî "Mehkemeya Îstîklalê" ya sexte, ku divîbû ew karbidestên hov di wê dadgehê de bihatana pirsiyarkirin. Lê dîsa jî ev in dadgehên serxwebûnê yên gelê Kurdistanê, yên şoreşgerî, biryarên ku "tewan û tole" didin ber çavan, li dar in. Heyfa 1925'an û şehîdên din hiltînin.

Li ber kêndira groverî, ya ku heya dawiyê nemirovahiya dijmin xwe di nava tayên wê de veşartiye, Dr. Fûad li hawîrdora xwe meyizand, li kêndirê nihêrî, ji şabûnê re dil rabû, çend dilop hêstir ji çavan hatine xwar. Çiku roja ew lê digeriya, roja rûmetê ew roj bû. Bi dengekî bilind diqîre û bang dike: *"... Baweriya min heya dawiyê heye ku, wê ala serxwebûnê li ser vê xakê pêlbide. Tevî ku em niha têne daleqandin jî, wê rizgarî pêk were..."* (Ji bo Kurdistan, Bîranînên Zinar Silopî)

Belê, gula biharê, Diyarbekra dilovan! Te bi lîlî û zilxitan, bi hêstirên çavên kildayî, bi destaneke lehengiyê, lawê xwe Dr. Fûad da ber dil û heya ku dilê te vehesiya tu bi serde giriyayî.

Lê hîna hêstirên te zuha nebûbûn, "Mehkemeya Îstîklalê" ya faşist, di 29'ê Gulana 1925'an de, biryara daleqandinê di dermafê Şêx Seîdê Pîranî û 46 hevalên wî yên ku serîhildan bi rê ve birine derêxist.

Di 30'ê Gulana 1925'an de jî bi destên xwe yên qirêj û bi leke, Şêxê Pîranî birin ber benê idamê. Lê hema tu caran mêrên mîna Şêx Seîd ji kêndira hilqetandinê natirsin. *"... Ez giham dawiya jiyana xwe ya xurist. Tu caran ez ne poşman im, ku niha jiyana xwe ji gel û welatê xwe re dikim qurban. Besî me ye, ku wê di pêşerojê de neviyên me ji şerman re serê xwe li hemberê dijminan neçemînin..."* Soza Şêxê Pîranî ya dawiyê jî ev bû.

Ji bilî van her du gernasan, bi hezaran heya niha bê mirin di gel giyana gelê Kurd dijîn.

Dayîka şar û bajaran, bûka welatan, xayînga Dêrsim, Mehabad û Helepçeyê, Diyarbekra şewitî!

Ji kerema xwe, rê bide em xwe bighînin nava zindanên te û guh bidin pirsiyarkirina her sê stêrkên azadiyê, **Mezlûm, Hayrî** û **Kemal PÎR**. Were em bibînin van qehramanan çawa giyana jiyanê kirin berxwedan! Belê, heya dawiyê û dawî nîn e: **"Berxwedan jiyan e!"**

Baş te bîra te, faşîstên Tirk di destpêka bihara 1979'an de dest bi girtin û terora xwe kirin. Vê yekê bi hatina rêjîma leşkerî re şeweyên xwe tunde kir. Nexweşxane, dibistan, zindan û gundên Kurdistanê ji girsên Kurd re kirin girtîgeh. Bi hejmarên bilind kesên şoreşger, demoqrat û welatparêz di van girtîgehan û di bin lêdanê de bê jiyan kirin.

Belê, Diyarbekra bê perwa!

Leşkerên Tirk ên hoveber, bi tang û top û balafiran êrîşên xwe birin ser gundan. Bi hezaran cotkar, şivan, gavan... dan bin darê zorê û jiyana wan bi ser pozê sungiyên tifingên NATO xistin. Namûsa keç û jinên me li nava gundan û li pêşiya çavên bav û diyan riswa kirin. Disa jî, heya ku dilopek xwîn di canê me de hebû, me li ber xwe da û xwesiparî nepejirand.

Di nava her çar dîwarên zindanên ku dagîrkeran li ser sînga te ava kirine jî, em bazên aza bûn. Çendî ku birîn di canê me de kûr vedikirin, em hewqasî girgîn dibûn, dengê me dighîşt ezmanê heftan: **"An Kurdistan an neman!"**

Me li wir jî da şanikirin ku, li kijan derê dibe bila bibe, em ê berpirsiyariya tevgera rizgariya netewa Kurdistan bikin. Em heya dawiyê girêdayî armanc û şehîdên xwe ne. Em tu caran bi xweşiya xiyanetê ya sexte, ya ku dijmin di bin zorê de dida pêşiya me, nehatin xapandin. Me riya berxwedanê ji xwe re hilbijart û em heya niha jî li ser bi rê ve diçin.

Bûka biharê, xemla Newroza Mezlûmên Kurdistanê, Diyarbekr!

Wekî tu dizanî di roja 18.6.81'-an de lawê te Mezlûm, rewşa wî ya fîzîkî ji ber zilm û zora ku lê hatî kirin, ne baş bû. Wê rojê ew anîn dadgehê. Tewan û sûcên wî yeko-yeko xwendin. Wî bi balkêşî guhdarî dikir, çiku dizanîbû ev danişgeh dîrokî ye û wê heya dawiya dîrokê zindî bimîne. Tevî ku êdî hestiyên canê wî lerizîbûn jî, dîsa mîna pilingan bi serbilindiyeke mezin, pirsên dadgehê yên nemafdar dibersivand.

Di bersiveke xwe de weha dibêje dadmendê dadgehê yê bê dad û faşîst: *"Girîng e hûn bizanibin ku, ez tu caran wê dadgehê we û biryarên wê napejirînim. Tenê ez pêwîstî û rûmetekê didim zagonên dîrokê. Ez baş dizanim ev dadgeha nemafdar, dîrokî ye. Û ji ber ku ez jî xwe li hemberê dîrokê berpirsiyar dibînim, ez ê bersiva pirsên wê bidin..."* Û *"...Em ne evîndarê xwînrijandinê ne, em naxwazin xwîn were rijandin. Em jî mirov in, heya dawiyê em bi aştiyê re ne. Lê dema ku deselatiya me zorê bixwaze, em berî her kesî amade ne ku zorê bikarbînin. Divê hûn vê yekê deynin ber çavên xwe. Hezkirin û kuştina însên ji hêla me ve, tu caran nabin bend ku em li dijî deselatiya faşîst zorê bikarbînin. Dîsa jî em berî her tiştî mirov in..."* (Pirtûka berxwedan jiyan e)

Kela mirovahiyê, Diyarbekra çav belek!

H. Durmuş, şehîdê serxwebûn û azadiyê di dadgehê de mîna şêrekî birîndar radiweste, ne avukat û ne jî hakimên dadgehê yên faşist, nikarin axaftina wî qut bikin. Bi saetan li ser têkoşîna rizgariya netewa Kurdistan diaxifî, şîrove dikir. Armancên PKK û rêveçûna wê bi wan dida nasdan. Gelo, kî dikare Durmuşê her tim serî li jor, bide sekinandin! *"Wê Kurdistan bibe Vîetnama duwemîn..."* û *"...Li ser gora min binivîsin: Ev deyndarê Kurdistanê ye!"*

Tu dikarî qehreman û serokên weha ji bîr bikî, Diyarbekrê!

Bîne bîra xwe enternasyonalîste mezin, ê rûmetdar Kemal PÎR. Di roja 26.5.1982'an de, lehengê Tirk, endamê Komîteya Navendî yê PKK Kemal PÎR, li pêşiya dadgeha leşkerî ya faşîstan diseekine, mîna serleşkerekî payebilind li çavên wan dinêre û dibêje: *"... Ez baş têdighêjim ku, tevî bê dadiya vê dadgehê jî, ev dadgeheke dîrokî ye. Ji lew re ez naxwazim li hemberê dîrokê rastî veşartî bimînin... Hûn ji min dipirsin, tu kesekî Tirk î, PKK jî rêkxistineke Kurdî ye. Te ji bo çi û bi çi awahî cihekî weha bilind têde girtiyê? Ez dikarim bi kurtî bersiva we bidim. Heke PKK tevgereke nasyonalîst ba, bê guman min di nav de cih nedigirt. Ez heya dawiyê li dijî nijadperstiyê me. Min di PKK de tevgereke mirovahiyê dît. PKK, rêkxistineke netewî û çînî ye. Li dijî dagîrkerî û faşîzmê rabûye..."*

Ne tu, ne dîrok û ne jî neviyên li pêş, kes nikare van mêrxasan ji bîr bike.

Piştî gelek şehîdan, vaye te rewanpakbûna lawê xwe yê bi nirx **Vedat AYDIN** jî bi rê xist!

Hîna rojê baskên xwe venekiribûn. Şefaqê ezmanê reş nederizandibû. Çivîk û bilibilan hevûdin rojbaş nekiribûn. Lê dijmin! Wey û wey, mirovahî li gel dijmin nîn e. Bi destên xwe yên bi qirêj **Vedat AYDIN** wenda kirin, dizîn, bi laşê wî lîstin, çitî kirin û... piştî zilm û zoreke nayê ziman lawê te bi **"Bijî sexwebûn, bimre kedxwarî! An Kurdistan an neman!"** şehîd bû. Belê, bû mêvanê şehîdan.

Xwestin lawê te **Vedat AYDIN** bikin noker, bikin xiniz û rûreşê civakê. Ji lew re heya ku ji dest wan hat, bi hemû şêweyên îşkenceyê lêdan. Lê... tu lawê xwe baş dinasî. Ji ser şopa Mezlûman danegeriya, heya bêhna dawiyê, slogana **"Berxwedan jiyan e!"** di rûyê kontr-gêrîlla de mîna bomban dipeqand.

Lêxe Diyarbekra poz bilind!

Bişoreşe û mîna şêran bihole ser dijminan. Netirse ji tang û topan, tu diya qehremanan î. Bi milyonan di gel te bi kevirkaniyan (berkenîkan), bi molotofan, bi çetik, dar, ber, berçît û bastonên (gopalên) ku serê vê şefeqê qirgîn bûne, bi dil û can, amadene ku mîna volkanan biteqin.

Vaye, em tu caran "ji ser a xwe danakevin." An em ê xwîna xwe tevlî xwîna şehîdên xwe yên nemir bikin, an jî em ê ala serxwebûn û azadiyê pêl bidin. Em nikarin birawestin. Ne yek, ne du, ne hezar û sedhezar in. Em mîna lehiyan, mîna şît û şîqîniya birûskê xwe li eniya neyaran dixînin. Kî dikare xwe rabigre, kî dikare keleman li pêşiya me daçikîne, kî dikare vî kerwanê me yê bi hêrs bitirsîne!

Em û tu her wekî giyan û dil in. Em bi ser Mezlûman de negiriyan, bi ser AYDIN'an de jî nagirîn. Em bi lêdana dilê xwe tola wî hildidin. Em ji 7 salî heya 70 salî tev, bi hev re bang dikin: **"VEDAT ne mir in! Bijî Serok APO! Bijî Kurdistan!.."** Bila dinya bibhîse, em çawa heyfa şehîdên xwe hiltînin. Bila rewanpakên nemir, serê goran biqelişînin û bibînin, em bi serîhildana serxwebûnê **Vedat AYDIN** li wan dikin mêvan.

Bilîlîne Amedê, bila dijmin biqurçife, bila bizanibe, em ê bi zora van zend û bendan xaka welatê xwe ji wan qirêjan paqij bikin. Tu hêz li dinyayê nikarin vê meşa me birawestînin.

Her li pêş, can bi can, dil bi dil, em di gel hevûdin in, em ji bo damezirandina komara mirovahiyê li Kurdistanê, amade ne..!

Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistanê-YRWK
Kongreya xwe ya Duwemîn bestand

Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistanê, di rojên 22 û 23'ê Hezîranê 1991'ê de Kongreya xwe ya Duwemîn bi ser xist. Kongre, bû bangeke xurtkirina yekbûna rewşênbîrên weletparêz û civandina wan di bin banê Yekîtiyê de.

Di nava biryarên kongreyê de, di serî de, van herdu tiştên li jêrê cihê xwe girtin:

- Şiyandina mesajeke piştgiriyê ji Sekreterê Giştî yê PKK Abdullah OCALAN re.

- Şiyandina mesajekê ji Îsmaîl Bêşikçî re û pejirandina endametiya wî ya şerefê di YRWK de.

Li jêrê em belavoka kongreyê bi tevayî diweşînin:

"Di bin slogana, **"Di riya rizgariya netewa Kurdistanê de pêşvebirina çand, tore, wêje û zimanê Kurdî"** de, di rojên 22-23'ê Hezîranê 1991'ê de li bajarê Bonnê welatê Almanya, Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistanê Kongreya xwe ya Duwemîn bestand.

Di Kongreyê de bêhtir ji 70 niwêner û mêhvanên ji her çar perçeyên Kurdistanê, ji pirraniya welatên rojavayê Ewrûpa, ji Çekoslovakya û Gurcistanê, rewşenbîrên Kurd, amade bûbûn.

Li gora rojeveka gelekî dewlemend, kongre; bi nirxandina rewşa konevanî (siyasî) ya cihanê, herêma Rojhilata Navîn û Kurdistanê, dest bi karûbarên xwe kir.

Ji her demekê bêhtir niha, Rojhilata Navîn û welatê me Kurdistan, bala awira gelemperiya cihanê kişandine ser xwe. Nemaze, piştî rawestandina şerê Xelîçê (Kendawa Farisî), domaneke nuh di jiyana gelên herêmê de destpêkiriye. Mekanîzmeya nakokiyên bingehîn xwe livand û navenda şer derbasî welatê me Kurdistanê bû. Li hemberê êrîşên împeryalîzmê û dagîrkeran, berxwedana şoreşgerî ya gelê me bilind bû.

Împeryalîzm vê rojê, bi azîneyên (metodên) êrîş û zorbaziyê dihajo ser gelên Rojhilata Navîn û bi navê avakirina "Sîstema Cihanî ya Nuh" li hemberê viyan û berjewendiyên gelan, radiweste. Nexasim, piştî îflaskirina sosyalîzmeya reel, împeryalîzmê kariye Yekîtiya Sovyetî li dûv xwe bikişîne û durûtiya împeryalîzmê eşkere û zelal bûye. Li hemberê rabûna gelan, bûye parastvanê rejîma Saddamê faşîst û fatureya şer avêtine ser pişta gelê me û bêhtirî ji du mîlyon mirovên me ber bi mirinê ve hajotin. Belê dîsa jî kes nikare bibêje, ku împeryalîzm bi ser ketiye. Îroj gelên Rojhilata Navîn rabûne ser piyan. Şerên xwe yên mafdar; şerên rizgariya netewî û çînayetî bilind dikin. Împeryalîzm ketiye nava rewşeka bêçaretiyê, ku qet nikare xwe jê rizgar bike. Di welatê me de jî, alozî û heriyeke weke li Vîetnamê derdikeve pêşiya wê. Împeryalîzmeya ku dibêje ezê çekan li cihanê kêm bikim, di civîna dawiyê ya NATO de, biryarên zêdekirina çekan li Rojhilata Navîn standiye.

Gelê me, di başûrê Kurdistanê de, piştî jarketina rejîma Saddamî, serîhildanên serxwebûn û azadiyê bilind kir. Belê mixabin, ji ber valabûna mezin ji aliyê serokatiyê ve, nikarîbû ji wê rewşê, sûdên mezin bigire û careke din rastê koçberî û qirkirinê bû. Bingeha vê yekê jî ew bû, ku serokatiya li wir, nikarîbû li hêvî û daxwazên gel xwedî derkeve û konevaniya xwe ya serbixwe ava bike. Lewma jî dîrokê, careka din salên 1975 û 1988'an hanîn pêşiya me. Bi ser de jî hîna li ber serma û seqemê, ji birçîbûn û belengaziyê bi hezaran mirovên me dimirin. Serokatî jî bi rengekî ne bi viyana, ne bi bîr û baweriyên gel xwe havête hembêza dijminê faşîst, kete bazara kirrîn û firotinê, bû bingeha meşandina polîtîkayên împeryalîzmê li ser Kurdistanê. Bi armanca avakirina asteng û aloziyan li pêşiya şerê serxwebûn û azadiyê, kete nava karvaniyeka ku pişta xwe dide plan û programên împeryalîzmê. Niha jî hewl dide xwe, ku hêzeka dij-şoreşê pêşvebibe.

Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistanê, çare û riya rizgariya ji vê rewşê, weha dibîne: Giringe berxwedana gelê me bi hîm û hêzên xwe yên serbixwe, bi rewan û viyaneke aza dom bike û di riya serxwebûnê de gelê me, meşa xwe ya azadiyê bi biryarên xurt bidomîne.

Di demeke weha de, ku li başûrê Kurdistanê ev bûyer pêk dihên, li bakurê Kurdistanê gerîllayên şerê serxwebûn û azadiyê her rojekê hilgavtinên nuh pêk dihênin. Girsên gelî jî, li hemû bajarên Kurdistanê, serîhildanên xwe xurt dikin, ber bi serkevtin û serfiraziyê ve diçin. Dewleta Tirk ya faşîst, roj bi roj, di krîza aborî (ekonomîkî), ramyarî (siyasî) û leşkerî de noqî dibe. Hemû dek û dolabên wê vala derdikevin. Li ser bingeha şerê çakdarî yê li bakurê Kurdistanê, yekîtiya gelê me jî dihê ava kirin; nemaze, ku niha sîstema cerdevanan (çeteyan) dihilweşe û ji hev dikeve. Dewleta Tirk li vê dawiyê dîsa dixwaze manavreyeka nuh bike karê xwe; pêşemîn bi derxistina biryara "efûyê" û bi deranîna "Zagona li Dijî Terorîzmê." Dixwaze şerê xwe yê taybetî li hemberê gelên Kurdistanê û Tirkiyê bi zagonî mafdar nîşan bide. Gelê me, bersiva van hemû keftûleftên faşîzmê bi xurt- û firehkirina şerê gerîlla, bi serîhildanên gelî dide.

Kin were gotin, li her çar perçeyên Kurdistanê bîr û baweriyên serxwebûnxwaziyê xurt dibin. Gelê me ji xwe re tenê riya berxwedanê hilbijartiye.

Kongreya ku platformeka rewşenbîrên welatparêz û şoreşger bû, platformeka xurt û bi kapasîte bû, bi giranî li ser rola rewşenbîrên Kurdistanê rawestî. Di kongreyê de cih, erk û delametên rewşenbîran di nava şerê gelî de zelal bûn. Ev rastî danî holê, ku giringe rewşenbîr bikaribin xwe bixin dilê mirovên Kurdistanê û derdên wan bînin ziman. Ji ber ku rewşenbîr ew mirov e, ku hemû zanyarî û karûbarên xwe bixe bin xizmeta gel; ew mirov e, ku ji bo gel û di nava gel de mezin bibe.

Weke di hemû şoreşên rizgariya netewan de, li Kurdistanê jî pêwîste eniya rewşenbîriyê bi eniya şerê gelî ve bibe yek. Pênûs û xame mîna çekên gerîllayan, gel rakin ser piyan û hêrîşî ser dijminan bikin. Ew rewşenbîr dibe zarê gel, ê ku bikaribe bibe zimanê gel, xwe bilind bike û di nava pêşengiya serdemî de cih bigire.

Bê guman, giringe derfetên di metropolên împeryalîzmê de jî, bibin bingehên pozîtîv. Belê qet nabe ku rewşenbîrên Kurd, xwe bi jiyana Ewrûpa ve girê bidin. Ji ber ku bêyî girêdana bi welat û gel ve, çi caran rewşenbîriyeka mîlîtanî dernakeve holê.

Di kongreyê de, bi xwendina mesajên hatibûn hinartin û bi taybetî bi xwendina mesaja Sekreterê Giştî yê Partiya Karkerên Kurdistanê Abdullah OCALAN, germiya welat xwe da hemû beşdaran. Gotinên mêhvanên ku ji herêma Botan hatibûn kongreyê, bi baldarî hatin guhdar kirin û welê jî beşdar agahdarê rewşa gel û xebata li welat bûn.

Bi xwendina rapora xebatên YRWK ên du salan, gelek kêmanî zelal bûn. Bi rexneyên beşdaran perspektîvên pêşerojê û alternatîvên kêmaniyan hatin danîn.

Piştî xebatên komîsyonên cure-cure yên kongreyê, platform, derbasê wergirtina biryaran bû. Biryar, bi giranî li ser van xalên li jêr bûn:

- Xurtkirina aliyê rêkxistinî yê Yekîtiyê, avakirina şaxên Yekîtiyê li pirraniya welatên Ewrûpa, xurtkirina têkiliyan bi welat re, avakirina komîteyên mamostayan, doktoran, avukatan û hwd. di bin banê Yekîtiyê de.

- Parastin û pêşvebirina zimanê Kurdî, amadekirina pirtûkên dersê û ferhengan.

- Vejandin û zîndekirina dîroka Kurdî, ji nuh ve weşandina pirtûkên klasîkî ku nirxên giranbûha yên tore û wêjeya Kurdî ne, xwedîderketina li hemû berhemên rewşenbîrên welatparêz û belavkirina pirtûkên wan.

- Danîna têkiliyan bi saziyên navnetewan re ku piştgirên mafdarî û demokratiyê ne.

- Pêşkêşkirina alîkariyê ji radyoyên Kurdî yên li Ewrûpa re.

- Pêşxistina mekanîzmeyên ragihandinê yên Kurdan, pêşkêşkirina alîkariyê ji kesên ku navgînên ragihandinê yên weke sînema, şano, rojnamegerî û hwd. pêşvedixin re.

- Piştgiriya şerê serxwebûn û azadiya Kurdistanê, danîna têkiliyan bi hêzên demokrat, pêşverû û mirovperwer re.

- Weşandina Kovara Rewşen bi rengekî periyodîkî, pêşvebirina formasiyon û naveroka wê.

Her weha kongreya duwemîn bi tevayiya dengan biryar girt, ku bersiva mesaja bi rêz **Abdullah OCALAN** were dayîn û were nîşankirin ku hemû beşdarên di kongreyê de, wê di xizmete gel û welat de heta dawiyê bimeşin. Li kêleka vê yekê jî, dîsa bi tevayiya dengan biryar hate girtin, ku bi navê platformeya kongreyê mesajek ji rewşenbîrê bi rûmet **Îsmaîl Bêşikçî** re were şiyandin û ew endamê şerefê yê Yekîtiyê hate pejirandin.

Berî ku rojeva kongreyê bigihe dawiyê, ji hêla beşdaran ve komîteya kargêriyê (ji 9 kesan), ji bo redaksiyona Kovara Rewşenê jî komîteyek (ji 6 kesan) hatin hilbijartin.

Kin were gotin, di vê dema pirr giring de, di encama xebatên beşdaran de, Kongreya Duwemîn ya YRWK, bû bilindahiyeka xebat û karûbarên bi nirx, bû bangeke xurt ji bo hemû rewşenbîrên welatparêz ku xwe di nava rêzên Yekîtiyê xwe de kom bikin.

- Bijî tevgera serxwebûn û azadiya gelê Kurdistanê!

- Bijî Kongreya Duwemîn a Yêkîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistan!

23.06.1991

Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistanê-YRWK

GAV BI GAV XAKA KURDISTAN

Êrdimeke niştiman ku bi çiyayên berfîn û rezên xwe yên kesk dihê nasîn

ERZINGAN

-I-

NAVÊ ÊRDIMA ERZINGANÊ JI ÇI DIHÊ?

Navê êrdimê yê kevintirîn **Zuhma (Suhma)** ye. Ev nav, di berhemên dîrokî yên Aşûriyan de cih girtiye. Navê **Erzinganê** jî, ji navê **Eriza** derketiye. Li vê êrdimê di demên kevin de bajarekî bi navê Eriza hatibû ava kirin. Weke ku dîroknas bi me didin zanîn, bajarê Eriza li rojavê Erziromê û li keviya Ava Reş hatibû ava kirin.

Di salên paşê de Tirkên Selçûkî berê xwe dan êrdimê û bi cih bûn. Navê Eriza jî, guhartin û navê **Erzîncan** lêkirin. Lê belê ev bûyer, tenê di pirtûk û nivîsên Tirkan de weha derbas dibe. Di demê de Erzingan di zimanê Tirkî de wergerî gotina "Erzîncan"ê.

Lê gelê me navê vê êrdimê, hîna jî Erzingan dizanê û dinimîne.

DÎROKA KURT A ÊRDIMA ERZINGANÊ

Bi vebirî nayê zanîn kengê Erzingan weke bajarekê hatiye ava kirin. Lê tiştek dihê zanîn: Erzingan li ser riyên pêwîst ava bûye. Li Berferada Jorîn ava bûye. Di gelek demên dîrokê de riyên ku ji rojhilatê ber bi rojava ve û ji bakur ber bi başûr ve dirêj dibûn, ji vî bajarî derbas dibûn. Ev rê jî, riyên bazarganiyê yên dîrokî bûn. Bajar, li cihê ku ev rê hevûdu dibirrîn ava bûye.

Dîroka nivîsî ya Erzinganê bi gelê Hîtîtî destpêdike. Gava êrdim bêşeke împaratoriya Hîtîtî bû, kete bin destelatî û doliwgeriya Aşûriyan. Paşê Urartu xwe li vê êrdimê bi cih kirin.

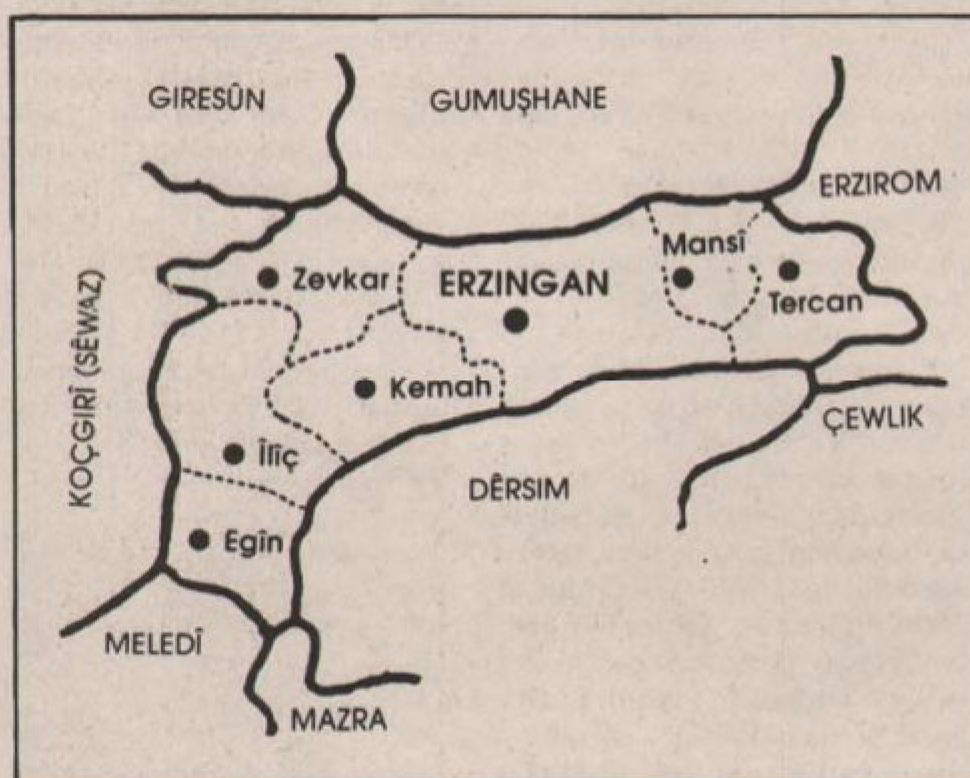
Di sedsala VII'an de Med zora Aşûriyan birin û erdê xwe berfirehtir kirin. Her weha li Erzinganê jî, bûn hêzê serdest. Bi nêzîkahî piştî sedsalekê împaratoriya Persan xwe li vê êrdimê bi cih kir. Piştî Persan bi sedsalekê, Skenderê Mezin êrdimê vegirt. Gava Skenderê Mezin mir, qralên Ermeniyan li Erzinganê bi cih bûn. Li dûv wan jî, gelê Pontûsî bû hêzekî serdestê êrdimê. Paşê jî Romayî êrdimê ji destê Pontûsan derêxistin û bandûriya xwe pêşvebirin. Di sala 395'an de împaratoriya Romayî hilweşî. Bi vê hilweşînê Bîzansî êrdima Erzinganê vegirtin.

Heya afirîna îslametiyê Erzingan, di navbera Sasanî, Ermenî û Farisan de çend caran dest guhart. Dor bi dor bandûri wergerî. Di demên berfirehbûna îslamiyetê de, êrdima Erzinganê ji aliyê artêşên Emer hate vegirtin. Lê piştî demekê êrdim, dîsa kete destê Bîzansiyan. Di sala 1071'ê de êrdim, rûberê dagîriya Tirkên Oxuzî bû. Paşê jî Erzingan bandûriya êlên Tirkan ên cûrbecûr jiya. Di dawiyê de êrdim, bi serkevtina Siltan Yavuz Selîm li Çaldiranê, kete bin doliwgeriya Osmaniyan de. Di dema Cengê Cihanê yê Yekemîn de êrdim, biqasî salekê û 7 mehan rûberê dagîriya Çariya Rûsî bû, lê dîsa kete destê Osmaniyan.

REWŞA ERDNÎGARÎ LI ÊRDIMA ERZINGANÊ

Erzingan xwediyê erdekî biqasî 11.903 km² ye. Bi êrdimên Kurdistanê Erzirom, Çewlik, Meledî, Mazra, Dêrsim û Koçgirî (birekî ji Sêwaza niha), her weha bi êrdimên Tirkiyê Giresûn û Gumuşhanê re xwedî tixûb e.

Êrdima Erzinganê bi şiravên (şelale) xwe, bi bexçe û zeviyên xwe yên ku bi fêkiyên cûrbecûr xemilîne, dihê nasîn. Bajarê Erzinganê di geliya (nevala) Ava Reş de ava bûye. Neval, dijbehê korteke fireh û ji sê rêbazan (an ji deriyan) mirov dikarê têkevitê. Ev rêbaz jî ev in: Cihê Ava Reş diherike ser axa êrdimê, cihê Ava Reş ji êrdimê derdikeve û rêbaza Zevkerê (Gêrcanis, Refahiye). Rêbaza Zevkerê riya bajarê Ankara bi bajarê Erzinganê re girê dide. Ev rê, ji ser bajarê Erzinganê dirêjî heya Çînê dibe. Li qîrexa Ava Reş riyekî trênê jî dirêj dibe. Ev rê jî xwe digihîne

Yekîtiya Sovyetî.

Bajarê Erzinganê yê niha nuh e. Piştî lerzîna erdê (zelzele) di sala 1939'an de ji nuh ve ava bûye. Di vê bûyera erdhejînê de, li derveyî çend avahiyan, bajar bi tevayî hilweşîbû. 40 hezar mirov jî jiyana xwe hunda kiribûn.

Gundên êrdimê, li ser xêza ku çiya û neval digihin hevûdu ava bûne. Ava Reş nevala me behsê kirî, dibirre. Li başûrê-rojhilatê nevala kortik, çiyayên Dêrsimê Mûnzûr û Pilemorî bilind dibin. Li ban û bandavên çiyayê Mûnzûrê havîn û zivistanan berf heye. Di havînan de mirov hildikişin bandevê çiyê û ji xwe re berfê dihênin. Gotina, "Erzingana çiyayên berfîn..." ji vê bûyerê derketiye. Çiyayê Mûnzûrê xwediyê dîmeneke bilind û bala ye. Li kendal û qontarên çiyê kehniyên avê pirr in, tev bi bexçeyên fêkiyan û daran niximîne. Li cihê bilind û rênedar pezkûvî, bizînên kûvî, kew, ewor û candarên din pirr in. Avekî mezin, ku ji kendalekî çiyayê Mûnzûrê derdikeve, Şirava Girlêvik çêdike.

Li ber dêriyê bajarê Erzinganê Pira Mûtî heye. Riyek ji vê pirê diqete û xwe dirêjî heya êrdimên Behra Sipî dike. Rê ji çiyayê Pilemorî mîna marekî xwe dirêj dike, hildikişe baniyan û derbas dibe. Di mehên zivistanê de li vê êrdimê, darên telefûnê yên li kêleka riyan jî bi berfê dihên niximandin. Lewma ji bo dîk hiştin û parastina daran, lingên cûda ji bo destekê dihên danîn.

Gava mirov di ronahiya rojê de temaşeyê Rêbaza Kemahê bike, mirov dibîne, ku trênên ji wir derbas dibin, weke ku bikevin qûlekî latan derbasî bajarê di nevalê de dibin.

Ji çiyayên ku derdorê xemilandine, avên sar ên mîna sariya qeşayê (bûzê) diherikin deştên êrdimê. Ev bûne bingeh, da li vir hilberîneke bexçevaniyê were pêşvebirin. Hirmî, şekok, karçik, sêv, tirh (tirî), gilyaz û wîşne behtirîn ji hemû fêkiyan dihên hilanîn. Di serî de ev fêkî li êrdimê pirr in. Li êrdimê gelek tirh dihê hilanîn. Lewma Tirkan navê "Üzümlü" (warê bi tirh) dane qopaniya Cimînê (Uzumlu). Fêkiyên dihên hilanîn, debariya êrdimê bi zêdeyî bi cih dihênin. Navçeya Egînê (Kemaliye) jî di hilanîna fêkiyan de gelekî pêşveçûye. Ev navçe ji aliyê folklorî jî, ji hemû navçeyên êrdimê bêhtir pêşveçûye. Bazirganên ji Stanbolê dihên êrdimê, fêkiyan ji êrdimê dikirrin. Ev bazirgan û hinde bazirganên li êrdimê kredî didin gundiyan û wan bi îpotekan (hîpotek) bi xwe ve girêdidin. Bi vî awahî berî salekê dest û zendên bexçevanan û xwediyên fêkiyan girêdidin, welê ku nezanibin çi bikin û her deyndar bimînin û ji bazirganan (ticaran) re bixebitin. Baqil û fasûliyên dermasyonî yên bi nav û deng jî dihên hilanîn. Bazirgan van dikirin û dibin bajarê Stanbolê. Ji wir jî difiroşin derveyî welat.

Ajelvanî (xwedî-kirina sewal û dewaran) bêhtir li zozanên bilind heye. Her salê ji derdorên Şawakê êrdima Dêrsimê goçer hildikişin van zozanan. Li van zozanan pêşemîn penîr û torak dihê çêkirin, her weha rûn û nivişkê van zozanan û berhemên heywanî gelek bi nav û deng in. Li navçeyên Tercan, Mansî (Çayirli) û Egînê (Refahiye) li kêleka ajelvaniyê, hilberîna zireatê jî xurt e.

Li bajarê Erzinganê hema li her şeqem û kolanekê dikanên dewlemend hene. Di pasajên bajêr de vîtrînên dikanan bala mirovî dikişînin ser xwe. Welê xweşik in, gava mirov ji ber wan dibuhure, mirov bê guman neçare dimîne ku li wan binêre. Vîtrîn, bi karên dest ên ji paxirê çêbûne, xemilî ne. Berhem tev weke rengê zêrî dibiriqin. Ew motîfên ku gelê Kurdistanê di ber, mehfûr û tiştên weke cawan (qûmaş) de bikardihêne, di van karên ji paxirê de jî hene. Karên paxirê, li gora daxwazên ji der ve dihên, dihên çêkirin. Ev berhemên hunera destan, li welatên derveyî û metropolên Tirkiyê dihên firotin. Ji ber ku gelek dihên heskirin, bazareke (sûk) mezin ji xwe re peyda dikin. Lê jiyana bi hezaran zarokên Kurdan ên van berheman diafirînin, ne weke van berheman dibirîse (dibiriqe). Mirov bê ku bibin endamên sendîkatan û bê sîgorta dixebitin. Tev ketine ber însafa xwedanên desgehan û atolyeyan.

Gava mirov behsa xwêya baş bike, xwêyên golên navçeya Kemahê dihên bîran. Li deşta Kemahê desgeheke karê beq û candarên mîna beqan heye, her weha li derveyî fabrîkayên şekir û cawê hinde desgehên din jî hene, lê îndûstriyeke (sanayî) pêşveçûyî dîsa jî nîn e.

Li derdorên çiyê û deverên bilind, pêşemîn li navçeyên weke Tercan, Mansî û derdoren nêzîkê navçeya Pilemorî ya Dêrsimê gel, bi zaravayê Dimilî (Zazî) diaxife. Li van navçeyan bi tevayî Kurd dijîn. Li navçeyên din û li deştan tevlî Kurdan gelên din jî dijîn. Kurdên li deştan dijîn, heya pîvaneke pêwîst rastî asîmîlasyonê bûne. Kurdên li deverên bi çiyan dijîn, hîna zimanê xwe yê zikmakî dipeyivin. Li kêlekeke vê jî, adet û serpêhatinên xwe yên netewî jî parastine.

Ji aliyê berhemên binerdî, êrdima Erzinganê dikare dewlemend were hesibandin. Ji bûjenên binerdî (maden) yên li vê êrdimê, pêwîsttirîn, krom e. Krom, bêhtir ji hemû bûjenên din heye. Krom bêhtir li derdorên navçeya Tercanê dihê derêxistin. Rezerveya kromê li vir 1.528.000 ton e. Li derdorên qopaniyên Gulasor, Ezena Rojhilat, Ezena Rojava û Sulu jî, car bi caran korm hatiye derêxistin. Perlît jî madeneke pêwîst ji yê êrdimê ye. Perlît li gundê Melan navçeya navendî dihê derêxistin. Ev bûjen xwediyê qalîteyeke baş e. Tev bi hev re rezerva heyî 71.500.000 ton e. Li derveyî van bûjenên binerdî yên pêwîst, hesin, manganez, mangezît jî hene. Her weha kehniyên linyîtê jî li êrdima Erzinganê hene.

Ji komên axê yên pêwîsttir, tev li êrdimê hene.

Ji aliyê avahiyên dîrokî û xanemanî jî Erzingan gelekî dewlemend e. Li Erzinganê gelek goreng, warşahî, germav û kehnî jî hene. Li gora demsalan li gorengan mirov vedihesin û sporê çêdikin.

Li Erzinganê klîmaya bejî û erdî serdest e. Zivistan gelek dijwar derbas dibin. Havînan jî germiyeke kelî heye. Klîma, li gora rewşa erdî û bilindahiyan cih bi cih cûdahiyan şanî dike. Li êrdimê mehên germtirîn, mehên Tîrmeh û Tebaxê ne. Mehên sartirîn jî, mehên Kanûn û Çilê ne. Baran, bêhtirîn di mehên Nîsan û Gulanê dibare. Di mehên Tîrmeh û Tebaxê de baran hema hema ji binî nabarê.

DÛMAHÎK HEYE

Serîhildana Amedê

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 129
15 Tîrmeh 1991
Buha 2.50 DM
Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Kurte-jiyana Vedat AYDIN

Di sala 1953'an de li gundê Kurd-Hacî navçeya Bismilê êrdima Amedê çavên xwe li ser jiyanê vekir. Malbata Wî nîvdewlemend e. Heya dawiya Lîseyê (bekeloriye) li Bismilê çû dibistanê. Di sala 1979'an de Birê Wêjeyî ya Înstîtuta Perwerdeyî li Amedê qedand.

Di salên xwendina xwe de, cihê xwe di nava rêzên reformîst de girtibû. Lê ev rewşa Wî, nebû dîwarek li pêşiya Wî, da rolên mezin di têkoşîna li dijî faşîzmê û dagîrkeriyê de hilnegire ser milên xwe. Di rojên hatina cunta faşîst de, piştî 12'ê Îlonê sala 1980'î de, hate girtin. Li çewtî serokên rêkxistinên nîjadperestên netewî û burjuwaziya piçûkên reformîst, ên mîna PDK û DDKD ku ji nava rêzên wan hatibû, di jiyana zindanan de serî li ber dagîrkeriyê neçemand. Ne xwespariyê riya rûmetê, ne tirs û bizdanê di zindanan de li beramberê hingavtinan berxwedana pîroz ji xwe re hilbijart. Baş zanî, ku bibe sembolekî serbilindiya zindanên Amedê.

Di sala 1984'an de ji girtîgehê derket. Di girtîgehê de guhartineke mezin kiribû para xwe. Piştî ku hate berdanê, bi giyaneke pak û naverok piştgiriya hilgavtina serxwebûn û azadiyê kir, ku li Kurdistanê di bin pêşengiya PKK, ERNK û ARGK de, bi lez pêşvediçe. Ev liva xwe heya roja şehîdbûna xwe domand.

Li beramberê çewsandinên mafên mirovan li Kurdistanê yên bê pîvan, nekarî bê deng bimîne û di vê barê de nepejirand ku ji ber bêdengiyê bibe gunehbarekî dîrokî. Ji ber vê yekê li Amedê û derdorên Amedê tevlî xebatên rêkxistinkirina Komeleya Mafên Mirovan (ÎHD) bû. Xwe kire nava têkoşîneke bi biryar û heya dawiyê bi dilêrî. Di sala 1989'an de endamê Komîteya Kargêriya Komeleya Mafên Mirovan hate hilbijartin. Di nava xebatên komeleyê de, girêdana xwe ya bê dawî bi gelê Kurdistanê re, welatê xwe re û rûmeta mirovahiyê re, her weha biryara bê dawî di têkoşînê de, di karvaniyê de berçavî kir. Bi dost û dijminên xwe da pejirandin, ku li beramberê dagîrkeriya Tirkan, mîlîtanekî biryardar û dilêr, mîlîtanekî bi rûmet û şervanekî têkoşînê ye.

Hedara dagîrkeran bi vê rastiya Wî nehat. Bi caran Ew girtin û birin. Xwestin Wî bitirsînin, ji hingavtinên dijwar hate derbas kirin. Cara dawiyê, di Komcivîna Sêwemîn a Komeleya Mafên Mirovan de ku roja 28'ê Cotmehê 1990'î çêbûbû, ji ber ku bi Kurdî peyivî hate girtin. Ew derêxistin pêşiya dadgehê. Piştî ku dîsa hate berdan, Ew, ji binî nebizdiya; gavên paş ve neavêt û dijwartir berê xwe da têkoşînê.

Ji aliyê din, hoy û şertên polîtîk ên legal jî bi hostayî nirxand, ku di çarçiva sîstemê de hebûn. Heya roja ku ji aliyê "Komên Kuştinê" yên "Daîreya Şerê Taybetî" ya dewleta Tirkên dagîrker, ji mala Wî hatiye revandin û kuştin, di vê têkoşînê de jî cihê xwe bi aktîfî girt. Gava roja 5'ê Tîrmehê hatî revandin û bi xinizî hate kuştin, her weha karê Seroketiya Êrdima Amedê ya Partiya Ked a Gelî (HEP) jî bi rê ve dibir. Di kîjan platforman de cih digirt, dikir ku doza mafdar û dadî ya têkoşîna serxwebûn û azadiya gelê Kurdistanê bibe pirseke danûstandinên bingehîn û dozê dida pejirandin. Di vê barê de heya were gotin jêhatî û jîr bû.

Ji ber van hemû taybetiyên xwe Vedat AYDIN, ji aliyê gelê me hatibû pejirandin û lewma jî bi mafdarî bûbû pêşengekî gelê Kurd ê bi rûmet û mezin.

Tirk "Daîreya" xwe "Şerê Taybetî" bi şêweyeke li cihanê nedîtî, li Kurdistanê ajotibû nava xebateke gemar.

Di roja 28'ê Hezîranê de Serokê Belediya Hêlalê **Yakup KARA** û hevalên Wî **Mehmet URUN, Alî BENEK, Hamîd KARA** û **Huseyîn BABAT** ji aliyê komandoyên artêşa Tirk bi hovîtî hatin kuştin. Dîsa di roja 28'ê Hezîranê de li gundê Nêrexê êrdima Şirnexê gundiyê bi navê **Mehmet KILIÇ** ku cerdevanî nepejirand û mêhvanekî Wî hatin kuştin. Di roja 18'ê Hezîranê de li Cizîra Botan welatparêzê bi navê **Îbrahîm SARICA** ku berî hingê hatibû girtin, li pêşiya çakurrê wî Azad Tan (11 salî) û Cengîz Tek birîndar bûn. Di roja 18'ê Hezîranê de li Bazîdê leşkeran reşand ser otomobîlekê, kesê bi navê **Îsmaîl EFE** hate kuştin.

Belê, berpirsiyarên van hemû kiryarên terorîst, "nehatin nasîn." Lê kontr-gêrîlla bi van jî têr nebû. Roja 5'ê Tîrmehê Vedat AYDIN ji mala Wî revandin û kuştin. Cendekê Wî di roja 8'ê Tîrmehê de di navbera navçeyên Maden û Erxenî de, di bin pirekê de hate dîtin. Dagîrkerên Tirk di daxweyaniyên xwe de digotin, ku wan Vedat AYDIN nebirine. Lê hevala Wî Şukran Aydin, weha dibêje: *"Vedat gote min, ez du kesên ji yên hatine nas dikim. Ew polîs in û ez dê bi wan re herim, divê tu netirsî."* Hevalên Vedat jî, agahî gihandine berpirsiyarên dewleta Tirk û gotine: *"Vedat hate revandin, divê riyên derketina jî Amedê werin girtin."* Lê dagîrkeran serî nedane çi tedbîrekê. Ji van bûyeran bi zelalî dihê dîtin, kî Vedat AYDIN kuştiye.

Vedat AYDIN ne hema weha bi nezanî hatiye hilbijartin. Armanc jî ne tenê ew e, ku hema AYDIN were kuştin. Hedefên taybetî yên vê teror û qirkirinên bi plan hene. Berî her tiştî di kesbûna endamên HEP, ÎHD, kovar û saziyên demokratîkî de, dixwazin gelê Kurdistanê bitirsînin. Gelê me eşkere dihê tehdît kirin û dihê gotin, "Hûn dev ji têkoşînê bernedin, em dê we tevan biperçiqînin." Çima?

Li Kurdistanê, li kêleka têkoşîna gêrîlla tevgereke gelî ya herî xurt birêvediçe û dagîrkerên Tirk di rawestandina vê têkoşînê de ketine nava tengasiyeke herî mezin. Lewma jî serî didin van azîneyên kîret (gemar) û derîmirovahî.

Lê hilbijartina Vedat AYDIN bi zanabûn e. Ji ber ku Ew, kesekî bi posîde, bi rûmet û tekoşer bû, xwediyê van taybetiyan bû. Ew rewşenbîrekî Kurd ê bijartî bû, pêşengekî gel ê welatparêz û şoreşvan bû. Ji aliyê gelê me dihat heskirin, nirxiya Wî li cem gel hebû. Li Amedê û derdorên wê, ji aliyê hemû birên gel dihat nasîn. Ne tenê li Amedê, li êrdimên Kurdistanê yên din jî xwediyê posîdeyên mezin bû û gelê me evîna xwe ji Wî re hebû. Siyasetên hevxebatkar û reformîst çirandibû, di keseniya xwe de guhartineke mezin pêkanîbû. Ev jî dihê wê maneyê, ku berê (merşê) di bin lingê reformîzmê de hatibû kişandin.

Dewleta Tirk a dagîrker van rastiyan tevan aniye ber çavên xwe. Ji bo parastina derdorên reformîst li Kurdistanê, ji bo tirsandina gel û di ber de jî bi armanca kuştina pêşengekî gelî, vê kuştinê pêkaniye. Lewma V. AYDIN hatiye hingavtin, destên Wî hatine şikênandin, seriyê Wî hatiye perçiqandin û 8 berik berdane laşê Wî. Lê dîsa jî cendekî Wî nehatiye veşartin. Ji ber ku dewleta Tirk, dixwest ku gelê Kurdistanê baş bizanibe, çi bi serê Wî hatiye anîn.

Heke armanc hema tenê kuştina Wî bana, ji bikaranîneke weha re pêdivî jî nedima.

Dûmahîk di rûpela 19'an de

Serokê ERNK Abdullah OCALAN dibêje:

Di derbarê eniyê û çalakiyên wê de

Dema em pirsa "eniyê" weke pirsên din deynin ber çavên xwe, em ê bibînin ku "çalakiyên eniyê (faaliyetên cepheyê)" di naveroka xwe de polîtîkî ne. Tevî ku girêdanên wê yên xurt bi têkoşîna çekdarî re hene jî.

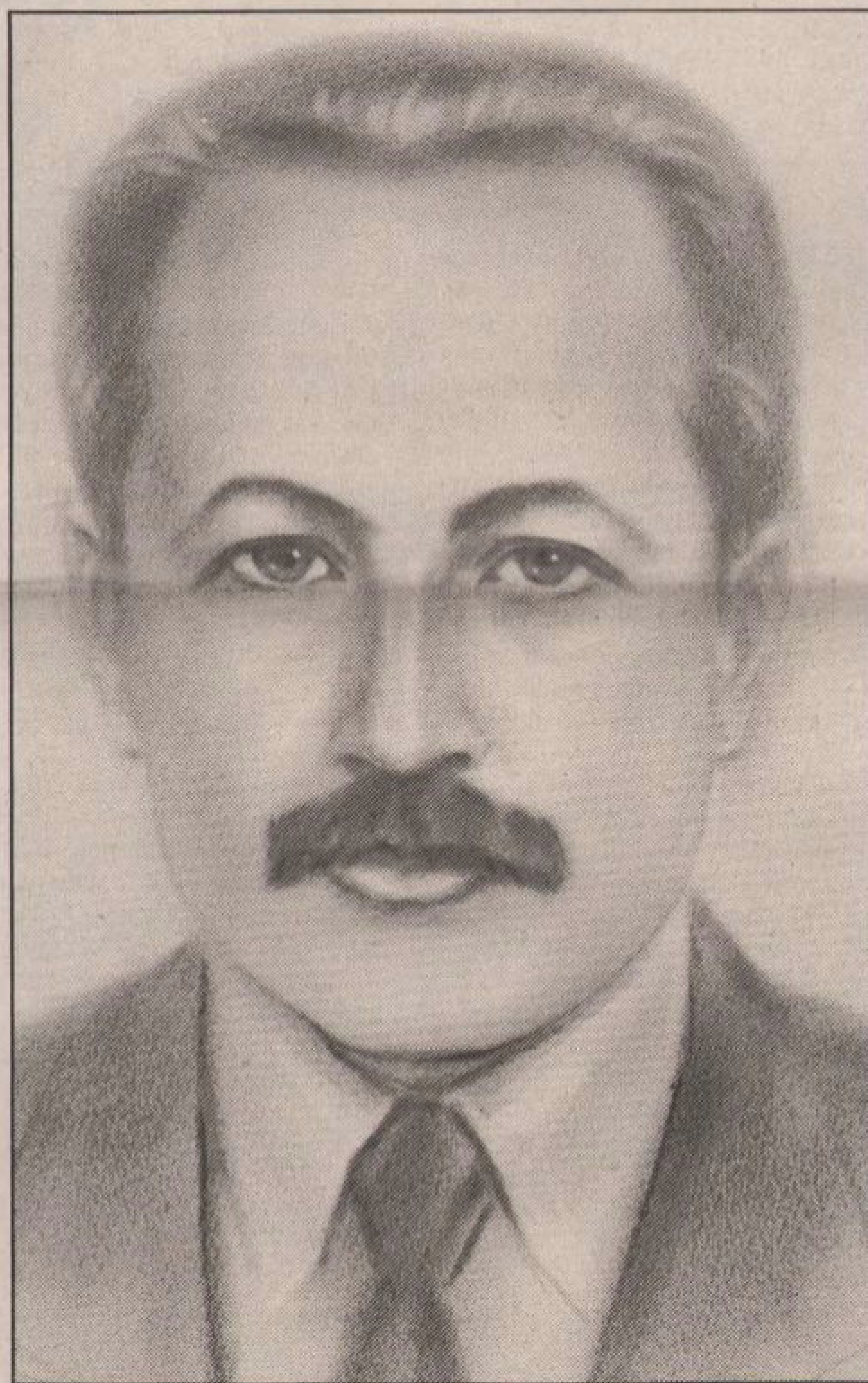
"Çalakiyên eniyê" bi gelemperî bê çek bi rê ve diçin. Lê belê ew, ji "zora şoreşgerî" re "zoreke siyasî" ne. Dema ku cenga partîzanî ji gel re bibe "zoreke çekdarî", hingê rêkxistina eniyê û çalakiyên wê jî, ji gel re dibin "zora siyasî". Ji ber vê jî, her çendî "partî" bi xurtî pêş ve biçe, hewqasî jî "enî" dorfireh dibe û ew partiya dibe "partiyeke girseyî." Li vir em dibêjin: Heke ew partî nikaribe pêşengiyê bike, rêkxistina eniyê jî pêş ve naçe. Têkçûna "isyanên" di dîroka Kurdistanê de jî, nimûne ne ku her tim "nerêkxistin" egera têkçûnan in. Bi taybetî ev rastî, baş di "isyana" Dêrsimê û başûrê Kurdistanê ya dawiyê de xuya bû. Mercê (şertê) serkevtinê yê bingehîn "xwerêkxistinkirin e." Girîng e em ji bîr nekin, ku "şêweya îsyaniyê" ya bê rêkxistin û bêbawerî, di nava PKK de jî derket. Ev şêwe, tu caran nikare rast û çepê xwe ji hev bike der.

"Çalakiyên eniyê" di bin pêşengiya partiyê de, gelek tişt in: Xwedîderketina li cendekên şehîdan, li gora derfetan xwebirçihiştin û rêveçûnên protestokirina bikaranînên dijmin. Her weha ev çalakî, li tevayî cihanê bi dorfirehî belav dibin û ji cenga partîzanî re dibin pişt.

Li ser vê bingehê, em dikarin gelek komîte, komele û saziyên eşkere bi dest xwe ve bînin. Û bêgav bikin, ku di xizmeta serîhildanê de bikevin. Dema bi şêweyekî rêxistî bi kar werin, dikarin di pêşvebirina şoreşê de roleke mezin bilîzin.

Her weha, ji "mizgeftan" ve bigir û heya bi "dawetan", rêkxistinkirina wan bi şeweyekî zanyarî û şoreşgerî, hîmeke pir mezin e ji tevgera gelî re. Bi rastî jî, mirovê me, yê ku newêribû bigota "Ez Kurd im", îro xwedî li Kurdistaneke serbixwe û aza derdikeve. Ji ber vê yekê rekxistina gel di bin ala "eniyê" de gelekî pêwîst e.

Tevgera gelêrî bê alîkariya gêrîlla bi ser nakeve. Her weha encama cenga partîzanî jî, bê alîkariya serîhildanên gelêrî, têkçûn e. Lewma yekîtiya "gel û gêrîlla" hêzeke mezin e, ku tu caran dijmin nikare zorê bide ser. Ev yekîtî; yek ji mercên pêkanîna Kurdistaneke serbixwe û aza ye. Dema ku tevger û eniya gel pêş ve neçe, hingê şoreş dibe mîna mirovê ku li ser lingekî bimeşe. Her tim gel hîma şoreşê yê bingehîn e. Tu caran ne divêtiye, ku ev hîm, "çek" be. Bi dar, ber, kevir, xwepêşdan û heya bi kuştina hinde karbidestên dijmin jî. Tev çekên gel ên bingehîn in. Hêviya rizgariyê jî di vê pêşveçûnê de ye.

Vedat AYDIN çima hate kuştin?

Berî V. AYDIN were kuştin, ango berî 5'ê Tîrmehê bi çend hefteyan, li Kurdistanê kontr-gêrîlla di kar de bû. Hinde bûyerên bi "sir" li Kurdistanê dibûn. Li Hêlalê, li Cizîra Botan, li Şirnexê, li Bazîdê, li Amedê, li Kosarê û Êlihê mirov dihatin berûfîşek kirin, li ser otomobîlan dihat reşandin, sazî û rêkxistinên demokratîkî dihatin bombe kirin. Li gora daxweyaniyên berpirsiyarên dewleta Tirkên dagîrker, kesên van hovîtiyan dikirin "nenas" bûn. Tiliya dewletê jî, di van bûyeran de, ji binî "nebû."

Lê belê, her mirovekî bi mejî, bi hesanî dizanî ku ev bûyer berhemên gladioya dewleta Tirk in. Ji ber ku bilî dewleta Tirk çi dijminekî wan kes û saziyên dibin hedef nebû û nîn e jî. Dewleta vê gel dan ber fîşekan û kuştin. Di roja 18'ê Hezîranê de li Amedê otomobîla Avukat Mustafa Ozer, Serokê Partiya Ked a Gelî yê kevin hate bombe kirin. Di roja 25'ê Hezîranê de buroya Kovara "Özgür Halk (Gelê Aza)" li Amedê hate bombekirin, ku buroya Şaxê Komeleya Mafên Mirovan li Amedê jî di wê avahiyê de bû. Di roja 28'ê Hezîranê de nameyên tehdîtê avêtin buroya Kovara 2000'e Dogru (Ber bi salên 2000'î ve). Di roja 1'ê Tîrmehê de nameyên tehdîtê avêtin dikanên ku rojnameyan difiroşin û dikanek jî hate bombe kirin. Di roja 22'ê Hezîranê de li Kosarê otomobîla kesekî bi navê Ahmet Dogan hate bombe kirin; welatparêz **Mehmet Salih DOGAN** mir, Ahmet Dogan jî bi xedarî birîndar bû. Di roja 2'ê Tîrmehê de li Êlihê bombeyek avêtin otomobîlekê, xwediyê otomobîlê û endamê Kargêriya Komeleya Mafên Mirovan Şiddik Tan,